ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 36ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΙΓ.' Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ (1941 - 1944)

1.—Ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανῶν εἰς τὰς Ἀθήνας.
2.—Ἔναρξις διώξεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.
3.—Ὁ φασιστικὸς ἰταλικὸς στρατὸς εἰς Ἀθήνας.
4.—Εἰκόνες ἀπὸ τὴν κατοχή.—Οἱ Ἕλληνες χωρὶς αὐτοκίνητο.—Ἡ πεῖνα.

«Πολύτιμος προστάτης τῶν πολιτῶν καὶ βοηθὸς εἰς τὸν ἀγῶνα ἀντιστάσεως».

1. Ἐνέργεια τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν Γερμανῶν εἰς Ἀθήνας

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1941, ἐνῷ στὰ ὀχυρὰ τῆς Μακεδονίας μας οἱ Γερμανοὶ κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν τῶν ὑπερασπιστῶν των, παρετάχθησαν καὶ παρουσίαζαν τὰ ὅπλα γιὰ νὰ περάσουν οἱ Γενναῖοι μας ὡς νικηταί, γιατὶ πραγματικὰ ἦσαν νικηταί, οἱ πρῶτες μηχανοκίνητες δυνάμεις μὲ τὰ ρομπὸτ τοῦ Χίτλερ ἔμπαιναν ἀπὸ τὴν Λεωφόρον Κηφισσίας στὴν Ἀθήνα.

Οἱ ἀστυνομικοί μας μὲ σφιγμένη καρδιὰ βγῆκαν ἔξω γιὰ νὰ κάμουν τὸ καθῆκόν των.

Ἀλλὰ ποιὸ καθῆκον;

Νὰ συστήσουν πρῶτα - πρῶτα καταλλήλως στοὺς Ἀθηναίους, ὅπως παρὰ τὴ διαταγὴ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας, ὅπως ὑποδεχθοῦν τοὺς Γερμανούς, μείνουν στὰ σπίτια των μὲ κλειστὰ παράθυρα καὶ μὴ κυττάζουν ἔστω καὶ γιὰ περιέργεια, τὰ περίεργα πραγματικὰ αὐτὰ ὄντα. Ὕστερα ν' ἀναβοῦν μαζὶ μὲ τοὺς Γερμανοὺς στρατιῶτες στὴν Ἀκρόπολη, νὰ τυλίξουν εὐλαβικὰ καὶ νὰ βρέξουν μὲ τὰ δάκρυα τους τὴ σημαία μας, ποὺ κατέβασαν ἀπὸ τὸν ἱστόν της οἱ Οὖνοι, γιὰ ν' ἁπλώσουν ἐκεῖ τὸ δικό τους σύμβολο τῆς βίας καὶ τῆς τυραννίας.

Μαζὶ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς πόσα μάτια δὲν δάκρυσαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη πίσω ἀπὸ τὰ παραθυρόφυλλα!

Ἔτσι ἄρχισαν τὰ ψυχικὰ μαρτύρια τῶν ἀστυνομικῶν. Καὶ τὰ ἐπεισόδια ἀκολουθοῦσαν τὸ ἕνα ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Οἱ διαταγὲς τοῦ Γερμανοῦ Φρουράρχου ἄρχισαν νὰ ἐκδίδωνται ἡ μία πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη «**ἀπαγορεύω νὰ κυκλοφοροῦν Ἕλληνες Στρατιῶται! Ἐντέλ-**

λομαι ἄμεσον ἐφαρμογήν! Οἱ κυκλοφοροῦντες μὲ στολὴν στρατιῶται θὰ συλλαμβάνωνται».

Τρέχουν τότε οἱ ἀστυνομικοί μας καὶ εἰδοποιοῦν τοὺς στρατιῶτες, τ' ἀδέλφια τους, ποὺ τόσον πολὺ ἐνοχλοῦσαν τοὺς Γερμανοὺς μὲ τὴν ἐμφάνισίν τους. Φροντίζουν νὰ τοὺς ντύσουν μὲ πολιτικὰ καὶ νὰ τοὺς προωθήσουν στὰ σπίτια τους.

Τὴν ἴδια μέρα κάποια ὁμάδα Ἄγγλων στρατιωτῶν φθάνει μ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ σταθμεύει ἔξαφνα στὴ γωνία τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας, μπρὸς ἀπὸ τὸ μέγαρο ὅπου εἶναι σήμερα ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν.

Οἱ Ἄγγλοι κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ βλέπουν ἔξαφνα ὅτι στὸ ξενοδοχεῖο «Μεγάλη Βρεττάνια» ἔχουν ἐγκατασταθῆ σκοποὶ Γερμανοί. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμέσως τοὺς βάζουν μέσα στὸ μέγαρο Ἀθανασούλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς στέλνουν σὲ ἀσφαλὲς μέρος γιὰ νὰ μὴ πιαστοῦν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

2. Ἔναρξις διώξεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν μερικὰ αὐτοκίνητα μὲ Ἄγγλους αἰχμαλώτους περνοῦν στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου καὶ οἱ διαβάτες τοὺς δίδουν γλυκίσματα καὶ ἄνθη. Οἱ Γερμανοὶ ἐξαγριώνονται καὶ ξεσποῦν στὴν Ἀστυνομία, ποὺ δὲν ἠμπόδισε τὰ αἰσθήματα αὐτὰ φιλίας πρὸς τοὺς Ἄγγλους αἰχμαλώτους.

Ἀπολύεται ἀμέσως ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος καὶ οἱ Ἀξιωματικοί του.

Τὴν ἴδια νύκτα κάποιος νέος σκαρφαλώνει τὸ βράδυ στὴν Ἀκρόπολη, ξεκρεμάει τὴ σημαία τοῦ Χίτλερ καὶ τὴν κυλάει στὸ βοῦρκο. Ξεσπάει τότε σὲ ἀγριοφωνὲς ὁ Γερμανὸς Φρούραρχος.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Β' Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας παύεται ἀμέσως καὶ ἀπολύονται ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, ποὺ ἦσαν ὑπηρεσία τὴν νύκτα ἐκείνην.

Ἔτσι μέρα μὲ τὴν ἡμέρα αὐξάνουν τὰ μαρτύρια τῶν ἀστυνομικῶν μας. Σκέπτονται νὰ παραιτηθοῦν, μὰ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ ζητοῦν ὡς χάριν νὰ μείνουν. Δὲν ἀπέμεινε κανεὶς συμπαραστάτης στὴ δυστυχία, ποὺ μὲ τόση ταχύτητα διεδέχθη τοὺς θριάμβους καὶ τὶς χαρές, ποὺ εἴχαμε νοιώσει στὸν τιτάνιο ἀγῶνα μας.

3. Ὁ φασιστικὸς ἰταλικὸς στρατὸς εἰς Ἀθήνας

Ὁ κατακτητής, ὅσο περνᾶ ὁ χρόνος, γίνεται ἀγριώτερος. Λεηλατεῖ μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο τὰ πάντα. Σὲ λίγο φέρνει στὴν Ἀθήνα καὶ τοὺς κωμικοὺς τοῦ Μουσσολίνι.

Ἔ ! Αὐτοὶ ἦσαν ποὺ ἦσαν! Μέσα στὴν θλῖψι τους οἱ Ἀθηναῖοι εὐθυμοῦν καὶ τοὺς καλαμπουρίζουν. Κατὰ τρόπο περίεργο, λαλοῦν τὶς μέρες ἐκεῖνες συνεχῶς τὰ κοκκόρια. Ὅταν κατάλαβαν οἱ κοκκορόφτεροι ὅτι δὲν λαλοῦσαν κοκκόρια γιατὶ δὲν ὑπῆρχαν πιά, ἀλλὰ οἱ Ἀθηναῖοι, γιὰ νὰ τοὺς κοροϊδέψουν, ξέσπασαν σ' ἕνα κυνηγητὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μὲ ἄπειρα κωμικοτραγικά, πολλὲς φορές, ἐπεισόδια.

Ἀρχίζουν οἱ πρῶτες δίκες ἐπὶ ἐξυβρίσει τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν.

Ἡ Ἀστυνομία μας, ἐντέλλεται νὰ σταματήσῃ τὸ λάλημα τῶν «πετεινῶν».

Σιγά - σιγὰ σταμάτησε καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ πεῖνα τοῦ χειμῶνα τοῦ 1941 ἔσβυσε τὴ φωνὴ ὅλων μας.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ σερνόμενοι καὶ αὐτοὶ σὰν σκιές, ἀρχίσανε ἄλλο ἔργο. Νὰ μαζεύουν ἀπὸ τοὺς δρόμους τὰ πτώματα τῶν παιδιῶν, τῶν γερόντων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀκόμη, ποὺ ἦτο πλέον τὸ πιὸ συχνὸ θέαμα.

Μέσα σὲ μιὰ κόλαση, ὅπου ὅμοια δὲν εἶδε καμμιὰ φυλή, μαραίνονται τὰ Ἑλληνικὰ νειᾶτα.

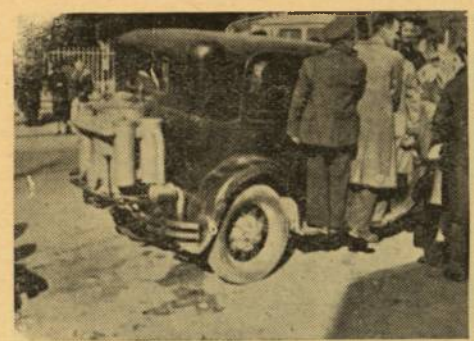
Ἀλλ' ἂς ἀφήσουμε τὸ φωτογραφικὸ φακὸ νὰ μᾶς ἐξιστορήσῃ μὲ ζωντάνια τὰ μαρτύρια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ εἰκόνες εἶναι παρμένες ἀπὸ τὸ φωτογραφικὸ συνεργεῖο τῆς Ἀστυνομίας (Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν) τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ Ἀστυνόμος κ. Δημήτριος Κατσιμαγκλῆς.

4. Εἰκόνες ἀπὸ τὴν κατοχή. Οἱ Ἕλληνες χωρὶς αὐτοκίνητα. Ἡ πεῖνα.

Μόλις μπῆκαν οἱ Γερμανοὶ στὴν Ἀθήνα ἀφῆρεσαν ὅλα τὰ μεταφορικὰ μέσα [κι' ἔτσι] οἱ Ἀθηναῖοι ὁδοιποροῦσαν ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι τὸ βράδυ, γιὰ νὰ πᾶνε στὴν ἐργασία τους.

Τὰ λίγα ἄχρηστα αὐτοκίνητα, ποὺ ἄφησαν οἱ κατακτηταὶ στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων, γίνονται γκαζοζὲν καὶ μὲ αὐτὰ καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐξυπηρετηθοῦν κάπως οἱ πολῖται.

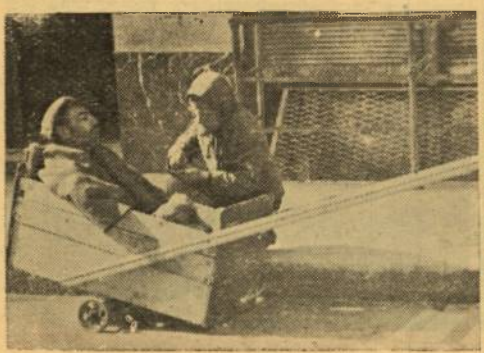

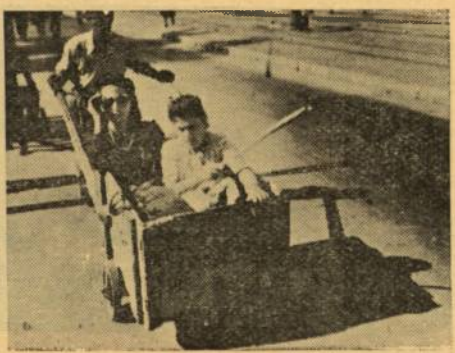
Ἀλλὰ ἀμέσως τὰ καροτσάκια μπῆκαν σὲ χρῆσι. Ἑκατοντάδες ἀπὸ αὐτὰ παρουσιάστηκαν. Κι' ἔτσι, ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ἐστάθμευον τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα, τὰ φορτηγά, τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ταξί, τώρα ἐστάθμευεν σειρὰ ἀτέλειωτη ἀπὸ καροτσάκια.

Οἱ ἐπαγγελματίαι, ἄνεργοι πλέον, ἐφωδιάθησαν μ' ἕνα καροτσάκι. Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ γυναῖκες μὲ τὸ μέσο αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ κερδίσουν κάτι γιὰ νὰ ζήσουν.

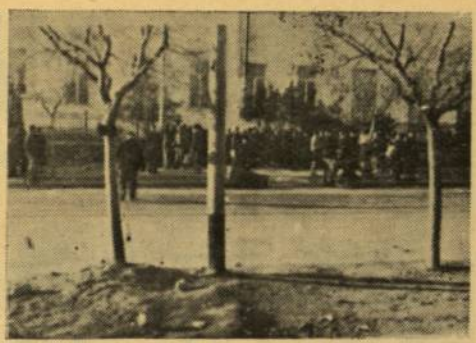

Οἱ ἄρρωστοι μεταφέρονται στοὺς γιατροὺς ἢ σὲ κάποιο Νοσοκομεῖο, ἢ Ἰατρεῖο ποὺ ἀπέμειναν στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων, μὲ καροτσάκια. Ὅλα τὰ Νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα τὰ πῆρε ὁ κατακτητής.

Καὶ ἐνῶ ἡ Γερμανικὴ προπαγάνδα διεκήρυττεν ὅτι οἱ Οὖνοι θὰ εἶναι οἱ νικηταί, ἔτρεμαν μπρὸς στὴν πίστη τῶν Συμμάχων μας γιὰ τὴ νίκη τοῦ Δικαίου. Ἔτσι διέταξαν νὰ παραδοθοῦν τὰ ραδιόφωνα γιὰ νὰ μὴ ἀκοῦν οἱ Ἕλληνες τὴ φωνὴ τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς Γῆς. Πολλοὶ παράδωσαν τὰ ραδιόφωνά των, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τὰ ἔκρυψαν καὶ ἔτσι ἄκουγαν τὶς εἰδήσεις τῶν ἐλευθέρων λαῶν καὶ τὰ νέα γιὰ τὴν ἐξέλιξη τοῦ πολέμου πού τὰ μετέδιδαν ἀπὸ στόμα σὲ στόμα.

Ὅλα τὰ τρόφιμα καὶ ὅλα τὰ εἴδη ρουχισμοῦ κλπ. τὰ ξεσήκωσαν οἱ Γερμανοὶ ἀμέσως μόλις μπῆκαν στὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες ἄρχισε τὸ μαρτύριο τῆς οὐρᾶς. Ἀτέλειωτες οὐρὲς γιὰ μιὰ λαχανίδα καὶ γιὰ ἕνα τσιγάρο.

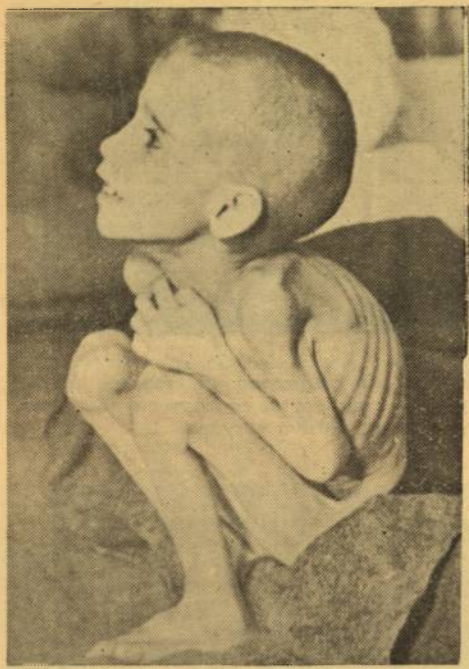

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ. — Κάτω ἀπὸ τὰ μέγαρα στὰ ὁποῖα ἐστρατωνίσθησαν οἱ Γερμανοί, πεινασμένα παιδιὰ καὶ γέροντες μαλώνουν γιὰ νὰ πάρουν κανένα ξερόκομματο, ποὺ τὸ πετοῦν οἱ ἥρωες αὐτοὶ γιὰ νὰ διασκεδάσουν.

Μαζὶ μὲ τοὺς σκύλους, ἀνασκαλεύουν τὰ σκουπίδια τὰ Ἑλληνόπουλα, μήπως εὕρουν κανένα φαγώσιμο ἢ κανένα κόκκαλο, ἀπὸ τὰ ἀπορρίμματα τῶν στρατιωτικῶν καταυλισμῶν τῶν κατακτητῶν. Ἦλθε ὅμως ἡ ἐποχή, ποὺ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔνοιωσαν τὴ φρίκη αὐτὴ στὴ χώρα τους, ποὺ τὰ νικηφόρα ὅπλα τῶν συμμάχων συνέτριψαν.

Τὰ ἀθῷα αὐτὰ Ἑλληνόπουλα περίλυπα καὶ πεινασμένα γυρίζουν ἀπὸ κάποιον καταυλισμὸ τῶν κατακτητῶν μὲ ἄδεια τὰ πιάτα τους. Δὲν βρέθηκε τίποτε, μήτε ἀποφάγι γιὰ τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ πλάσματα, ποὺ σιγὰ-σιγὰ ἀργοπέθαιναν, ἐλειωναν, σὰν τὰ κεράκια, κυττάζοντας περίλυπα στὸ ἄπειρο.

Ἔτσι ἄρχισε νὰ ἐφαρμόζεται ἡ νέα τάξη πραγμάτων καὶ στὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποία θέλησε ὁ Χίτλερ νὰ σβύσῃ ἀπὸ τὸ χάρτη τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἐπεχείρησαν νὰ κάνουν καὶ οἱ κομμουνισταὶ ὕστερα ἀπ' αὐτούς.

(Συνεχίζεται)

Ὅλοι ὅσοι διαβάζουν τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» πρέπει νὰ συστήσουν μὲ θέρμη καὶ νὰ πείσουν τοὺς συναδέλφους των, ποὺ δὲν εἶναι συνδρομηταί μας, ὅτι διαπράττουν μεγάλο σφάλμα κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τοῦ Σώματος ὁλοκλήρου, ὅταν δὲν φροντίζουν γιὰ τὴν πνευματική τους μόρφωση.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

- Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ -

Ὑπὸ τῆς Κας **ΘΑΛΕΙΑΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ**

1.—Ὁ ἀλκοολισμὸς τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα τῆς Κοινωνικῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας.
2.—Δυσμενὴς ἐνέργεια τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν.
3.—Τὸ οἰνόπνευμα ὡς ἐνισχυτικὸν τῆς μυϊκῆς δυνάμεως καὶ ὡς θερμαντικόν.
4.—Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλκοολισμός;
5.—Ἀσθένειαι καὶ ψυχοπάθειαι ἀλκοολικῶν.
6.—Ἀλκοολισμὸς καὶ ἔγκλημα.
7.—Κοινωνικὰ ἐγκλήματα τῶν ἀλκοολικῶν.
8.—Ὁ μῦθος τῆς θρεπτικότητος τοῦ οἴνου.
9.—Ὁ ὕμνος τῶν ποιητῶν γιὰ τὸ κρασί. Ψυχικὸν φάρμακον;
10.—Ἡ χρῆσις τοῦ οἴνου διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.
11.—Τὸ ἀλκοὸλ δὲν ἀποτελὴ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀλλὰ οἰκονομικὴν καὶ γενικὴν ἐθνικὴν ζημίαν.
12.— Ἀγὼν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ στὰ διάφορα Κράτη.

1. Ὁ ἀλκοολισμὸς τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα τῆς Κοινωνικῆς, Ἰατρικῆς καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας

Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι πρόβλημα, Ἰατρικόν, Κοινωνικόν, Ἠθικόν καὶ Οἰκονομικόν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Κοινωνικῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Εἶναι μία μάστιγξ, πιὸ μεγάλη ἀπὸ τὴν φυματίωσιν, τὴν σύφιλιν, τὸν καρκίνον ποὺ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀσθενειῶν τούτων καὶ τῶν λοιπῶν λοιμωδῶν νοσημάτων. Τὸ 1)3 ἢ τὸ ἥμισυ τῶν ἀσθενῶν ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰ ἄσυλα τῶν φρενοβλαβῶν, ὡδηγήθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμόν των, ἢ τὸν ἀλκοολισμὸν τῶν γονέων των. Τὸ ἥμισυ ἢ τὰ 2)3 τῶν ἐγκλημάτων καὶ τῶν ἀδικημάτων γίνονται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς μέθης ἢ τὴν κατάπτωσιν καὶ τὸν ἐκφυλισμόν, ποὺ προκαλεῖ ὁ ἀλκοολισμός. Διότι ἐκτὸς τῶν ἀσθενῶν, τῶν τρελλῶν καὶ τῶν μεθύσων, ἤδη πολυαρίθμων, ὑπάρχει ἕνας πολὺ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἀτόμων, περίπου τὰ 2)3 τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ 1)3 τῶν γυναικῶν εἰς ὡρισμένας περιοχάς, ἅτινα, χωρὶς ποτὲ νὰ μεθύσκωνται λαμβάνουν καθημερινῶς μίαν δόσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, συνηθέστερον Οἴνου, ζύθου, Οὔζου καὶ λοιπῶν ἀπεριτίφ, καὶ ἐμφανίζουν ἐκ τοῦ λόγου τούτου νευρικὰς ἐκδηλώσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων συνηθέστεραι εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς ἐπαγγελματικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἐνοίας. Τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν εἶναι πάντοτε ἐκφυλισμένα μὲ ἐγκληματικὰς τάσεις, ἐπιρεπῆ εἰς τὰς ἀσθενείας (ἰδίᾳ τὴν φυματίωσιν). Τὰ παιδιὰ τῶν ποιούντων μετρίαν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν παρουσιάζουν συνήθως ἐξασθένησιν τοῦ ἤπατος καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Εἰς τὸ Σχολεῖον ἐμφανίζονται ταῦτα ὡς διηγερμένα καὶ ἀνίκανα πρὸς συγκέντρωσιν τῆς προσοχῆς των.

2. Δυσμενὴς ἐνέργεια τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν

Οὐδεμία οὐσιώδης διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κινδύνους. Ἐὰν μάλιστα πρόκειται περὶ τῶν αὐτῶν

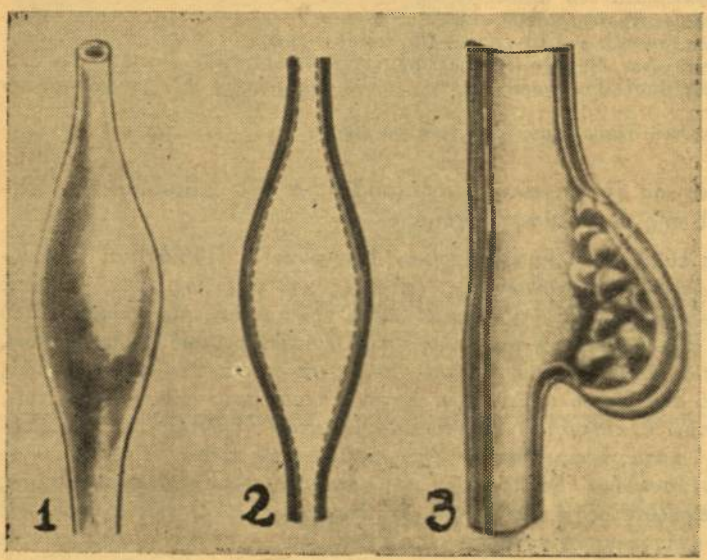
δόσεων, τὰ ἐξ ἀποστάξεως οἰνοπνευματώδη ποτά, εἶναι περισσότερα καὶ περισσότερον ἐπικίνδυνα, ἀπὸ τὰ ἐκ ζυμώσεως προερχόμενα.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐκ ζυμώσεως προερχόμενα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Οἶνον, εἶναι περισσότερον διαδεδομένα διὰ τοῦτο εἶναι καὶ κατ' ἐξοχὴν αἴτιον τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Ἐκεῖνο ποὺ παίζει μέγιστον ρόλον εἶναι τὸ ἡμερησίως ἀπορροφώμενον ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν λαμβάνεται. Ἡ ἐπιτρεπτέα δόσις οἰνοπνεύματος δι' ἐνήλικον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1 γραμ. κατὰ χιλιόγραμμον βάρους, π. χ. δι' ἐνήλικα ζυγίζοντα 70 χιλ/μα ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ ὀλιγότερον τοῦ λίτρου κρασιοῦ, πυκνότητος 10 ο)ο εἰς οἰνόπνευμα.

Τὰ ἀσθενικὰ ἄτομα, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἔφηβοι ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν μόνον 1)2 λίτρον οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν περιεχόντων ποσοστὸν 10 ο)ο οἰνοπνεύματος.

Τὸ νευρικὸν σύστημα, καὶ οἱ ἀδένες τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητα ὄργανα εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ παιδιὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν οἱονδήποτε οἰνοπνευματοῦχον ποτὸν καὶ ἐκ τῶν πλέον ἐλαφρῶν ἀκόμη, μέχρις ἡλικίας 16 ἐτῶν.

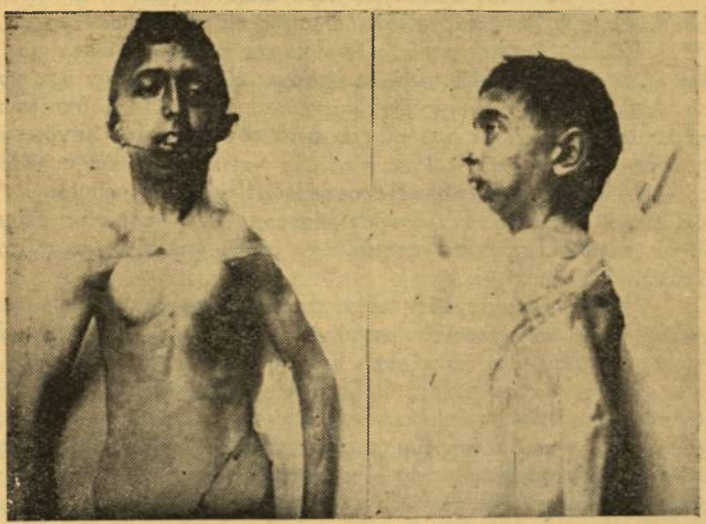
ΑΝΕΥΡΥΣΜΑ. — 1. Φυσιολογικόν.— 2. Τομή.— 3. Θρόμβος αἱματίνος συνεπείᾳ ἀλκοολισμοῦ.

Τὰ γενετήσια κύτταρα, ἤτοι τὸ σπερματοζωάριον καὶ τὸ ὠάριον, εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητα εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν λῆψιν του, τὸ οἰνόπνευμα ἀνιχνεύεται εἰς τὸ σπερματικὸν ὑγρόν, δύναται δὲ νὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς παιδιοῦ ἀνωμάλου, καθυστερημένου, ἐξησθενημένου, ραχητικοῦ, νευρικοῦ, καὶ γενικῶς φέροντος ὅλα τὰ στίγματα τῆς βαρείας αὐτῆς νόσου καὶ σεσημασμένου ὑπὸ νευρικῶν ἐκδηλώσεων, ἀσχέτως ἐὰν οἱ γονεῖς τελοῦσι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματώδους ποτοῦ ἐφ' ἅπαξ ἢ λόγῳ συνεχοῦς οἰνοπνευματώδους ἐπιδράσεως. Διὰ τοῦτο ὁ Atwater λέγει ὅτι ὁ Οἶνος, ἡ μπύρα καὶ ὅλα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, δύνανται νὰ ἔχουν μικρὰν τροφικὴν ἱκανότητα, ἡ τροφὴ ὅμως αὐτὴ εἶναι ἀηδὴς καὶ δηλητηριώδης. Ὁ δὲ Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γ. Ἰωακείμογλου, ἀναφέρει ἐπὶ λέξει ὅτι «τὸ ἐλάχιστον »ποσὸν οἰνοπνεύματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ λαμβάνῃ ἄνθρωπος μὴ ἐθισθεὶς εἰς »τὴν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ φαρμακολογικὰς ἐνεργείας, ἀνέρχε»ται εἰς 30 γραμ. ἡμερησίως, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς 210 θερμίδας, δηλ. πρὸς

»τὸ 1)10 τοῦ ἡμερησίως ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ θερμίδων δι' ἐνήλικα ἐκτελοῦντα »σωματικὴν ἐργασίαν».

Ἡ παρουσία τοῦ οἴνου, τοῦ ζύθου καὶ τῶν λοιπῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς τὴν τροφικὴν μερίδα, δὲν εἶναι ποτὲ χρήσιμος καθόσον τὰ ὑδροξύδεια τοῦ ἄνθρακος καὶ τὰ λίπη, παίζουν τὸν αὐτὸν ρόλον, χωρὶς ὅμως τὰ μειονεκτήματα καὶ τὰς ἀλλοιώσεις τὰς ὁποίας προκαλεῖ τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὰ κύτταρα.«Gley».

Διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ λαμβάνουν ζάκχαρον καὶ λίπη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκίνδυνα καὶ ὄχι οἰνοπνευματώδη ποτά, τὰ ὁποῖα ὅπως λέγει ὁ Newman δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς θρεπτικὴ οὐσία, καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιῶνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον.

Παιδὶ γονέων ἀλκοολικῶν μὲ καταφανῆ ἐκφυλισμόν (ἠλιθιότητα).

Ὁ Kraepelin καὶ οἱ μαθηταί του, ἐφαρμόζοντες τὴν μέθοδον τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας ἔκαμαν διάφορα πειράματα ὡς ἀκολούθως :

Παρήγγειλαν εἰς ὡρισμένα ἄτομα ν' ἀποστηθίσουν σειρὰν ἀριθμῶν χωρὶς νὰ ἔχουν χρησιμοποιήσει οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ ν' ἀποστηθίσουν οἱ ἴδιοι σειρὰν ἀριθμῶν κατόπιν λήψεως ὡρισμένης ποσότητος οἰνοπνεύματος. Παρετήρησαν ὅτι μετὰ τὴν χορήγησιν 20 - 40 γραμ. οἰνοπνεύματος, τὰ ἄτομα τότε ἐνεφάνιζαν ἐλάττωσιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἐξασθένησιν τῆς μνήμης καὶ τῆς ἀντιλήψεως. Εἰς τὰ αὐτὰ ὑπὸ ἐξέτασιν ἄτομα, ἐπιδεικνύεται ταινία μὲ φωτεινὰς λέξεις. Παρατηρεῖται τότε ὅτι τὰ ἄτομα ,εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει χορηγηθῆ οἰνόπνευμα, δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν σειρὰν τῶν λέξεων ἀλλὰ συγχέουν ταύτας.

3. Τὸ οἰνόπνευμα ὡς ἐνισχυτικὸν τῆς μυϊκῆς δυνάμεως καὶ ὡς θερμαντικὸν

Ἐπίσης τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ὁ ζῦθος, ὁ οἶνος, ἡ ρακὴ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, δὲν εὐνοοῦν μήτε ἐνισχύουν ὡς νομίζεται, τὴν μυϊκὴν ἐργασίαν, ἀλλ' ἀντιθέτως συντελοῦν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀποδόσεως καὶ τῆς ἀκριβείας, ἐν τῇ ἐκτελέσει οἱουδήποτε ἔργου.

Τὸ ὅτι ἐπὶ τῆς μυϊκῆς ἐργασίας δρᾷ δυσμενῶς τὸ οἰνόπνευμα ἀπέδειξαν περιτράνως τὰ πειράματα τοῦ TEOTTMANN. Τὸ οἰνόπνευμα εἰς οὐδένα βαθμὸν χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς μῦς, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ ζάκχαρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἀληθὴς τροφὴ τῶν μυῶν, (ἄνθρακ τῶν μυῶν).

Ἐκτὸς τούτου τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ θεωροῦνται ὡς θερμαντικά. Τὸ ἀλη-

θὲς ὅμως εἶναι ὅτι ταῦτα, εἰς οἱανδήποτε ποσότητα καὶ ἂν ληφθοῦν, δὲν προκαλοῦν θέρμανσιν τοῦ σώματος ἀλλ' ἀντιθέτως εὐνοοῦν τὴν ἀπώλειαν θερμότητος, λόγῳ διευρύνσεως τῶν περιφερειακῶν ἀγγείων. Διὰ τοῦτο συχνὰ παρατηροῦνται θάνατοι ἐκ ψύξεως ἀτόμων, τὰ ὁποῖα κατέπεσαν λόγῳ ὑπερβολικῆς μέθης ἀναίσθητα εἰς μέρη, ὁπόθεν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συλλεγοῦν ζῶντα, οὔτε ἐσώθησαν ἐκ τῆς ψύξεως καίτοι εἶχον ἀποθηκεύσει εἰς τὸν ὀργανισμόν των μεγάλην ποσότητα οἰνοπνεύματος.

4. Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλκοολισμός;

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁμιλοῦμεν περὶ ἀλκοολισμοῦ, εἶναι σκόπιμον νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ δὲν ὑπάρχει ἀλκοολισμὸς εἰς τὴν χώραν μας.

Εὐρέως διαδίδεται ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν μας ἀλκοολισμός. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἀλκοολισμὸς ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν μας καὶ ἔχει βεβαιωθῇ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τὸ 1933, τὸ ὁποῖον κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ χώρα μας πάσχει **ἀπὸ τὸν κρύφιον λεγόμενον ἀλκοολισμόν.** Τὰ πορίσματα αὐτὰ τοῦ Α.Υ.Σ. συνέλεξε καὶ ἐξέδωκε εἰς φυλλάδιον ὁ διαπρεπὴς Ἰατρὸς κ. Κων. Κατσαρᾶς. Πληροφορούμεθα δὲ ἐκ τοῦ ἰδίου Α.Υ.Σ., ὅτι ἡ ἐτησία καὶ κατὰ κάτοικον ἀναλογοῦσα ποσότης οἰνοπνεύματος ἐκυμαίνετο τότε εἰς 3-4 κ. ἐκ. ποσὸν λίαν ἀνησυχητικόν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο κατενέμετο κυρίως μεταξὺ τῶν ἀρρένων.

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἀκόμη χειροτέρα εἰς ὡρισμένας περιφερείας τῆς χώρας, ὅπου παρατηρεῖται μεγαλυτέρα ἀκράτεια, ὅπως εἶναι ἡ Ἤπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ τὰ νησιά. Ἐκεῖ ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογία εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα, διότι γίνεται χρῆσις Οὔζου, Λικέρ, Κονιὰκ κ.λ.π. Εἶχε φθάσει δὲ πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 13—14 κ. ἐκ. κατ' ἄτομον, ὅπερ σημαίνει ἐτησίαν κατανάλωσιν 50 χιλιογρ. περίπου οἰνοπνεύματος, κατὰ κάτοικον. Τοῦτο διαπιστοῦται καὶ ἐκ τῆς τελευταίας στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐτησία παραγωγὴ Οἴνου κατὰ τὸ λῆξαν οἰνολογικὸν ἔτος 1953—54 ἦτο 410.000 τόννοι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 365.000 διετέθησαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἤτοι 48,09 χιλιογρ. κατὰ κάτοικον, μόνον κρασιοῦ. Ἐὰν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τ' ἄλλα οἰνοπνευματώδη, ἤτοι οὔζο, μπύραν κλπ., ἡ ἀναλογία ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν προπολεμικήν.

5. Ἀσθένειαι καὶ ψυχοπάθειαι ἀλκοολικῶν.

Εἶχε διαπιστωθῇ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν ἀλ-

Ὁ μεγαλοβιομήχανος Γάλλος C.... ὅπως ἦτο ὡς κοινωνικὸς τύπος τῶν Παρισίων καὶ ὅπως εἶναι σήμερον ἀλκοολικὸς εἰς ἄσυλον τῆς Γαλλίας.

κοολικῶν ψυχοπαθῶν, ἐκυμαίνετο μεταξὺ 8—10 τοῖς ἑκατόν. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ πόλεμος, ἡ κατοχὴ καὶ αἱ ἐκ τῆς ἔσωθεν ἐπιβουλῆς ταραχαί, ἡ ἀναμφισβήτητος ὀπισθοχώρησις τῆς περὶ ἠθικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς Βιομηχανίας Οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ὡς καὶ ἡ ἀτυχὴς μίμησις τῶν ξένων, ἀποτελοῦν παράγοντας πείθοντας, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν χώραν μας βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω.

Ὑπάρχουν ἐπίσης αἱ διαγνώσεις τῶν ἀσκούντων τὴν γενικὴν Ἰατρικὴν ἰδιωτῶν Ἰατρῶν, αἵτινες βεβαιοῦν ὅτι αἱ ἐκ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν γαστρίτιδες, ἀρτιοσκληρύνσεις καρδιοπάθειαι, νευρίτιδες καὶ αἱ κυρώσεις τοῦ ἥπατος ὡς καὶ ἡ φυματίωσις ἔχουν αὐξηθῇ ἐπικινδύνως. Ὡς καὶ τῶν νευρολόγων ψυχιάτρων, οἱ ὁποῖοι ὡσαύτως μᾶς βεβαιοῦν ὅτι αἱ ἀλκοολικαὶ ψυχοπάθειαι ἔχουν ὑπερβεῖ τὸ προπολεμικὸν 10 ο)ο.

Ηὐξήθη δὲ ἐπικινδύνως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνωμάλων, καθυστερημένων καὶ παραστρατημένων παιδιῶν, καταστάσεις ὀφειλόμεναι κατὰ ἕνα ποσοστὸν εἰς τὸν ἀλκοολισμόν.

6. Ἀλκοολισμὸς καὶ ἔγκλημα

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα πειστήρια. Εἶναι τὸ ἔγκλημα τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὸν ἀλκοολισμόν. Ὁ ἡμερήσιος τύπος καθημερινῶς ἀναγράφει στυγερὰ ἐγκλήματα διαπραχθέντα ὑπὸ ἀλκοολικῶν ἢ ἐν μέθῃ διατελούντων ἀτόμων. Διότι τὸ οἰνόπνευμα εἶναι δηλητήριον τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ βλάπτει ὅλα τὰ κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου. Τὰ ἀλκοολικὰ ἄτομα πάσχουν ἀπὸ ψευδαισθήσεις ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁποίων σκοτώνουν τὶς γυναῖκες των, διότι νομίζουν ὅτι τοὺς ἀπατοῦν, ἢ τὰ παιδιά τους διότι νομίζουν ὅτι εἶναι νόθα. Διαπράττουν δὲ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἰδῶν ἀξιοποίνους πράξεις.

Ἐπὶ 787 κρατουμένων διὰ φόνους, ἰδίᾳ πατροκτονίας, παιδοκτονίας κ.λ.π. εὑρέθη ὅτι οἱ 649 ἦτοι 82,4 ο)ο ἦσαν μέθυσοι.

Ἐπὶ 3359 κρατουμένων διὰ διάφορα ἀδικήματα, ἤτοι ἀπάτας, καταχρήσεις, πλαστογραφίας, παραχαράξεις, δολίας χρεωκοπίας κ.λ.π., οἱ 2199 ἤτοι 64 ο)ο ἦσαν μέθυσοι.

Ἐπὶ 683 καταδικασθέντων δι' ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, οἱ 352 ἦσαν ἀλκοολικοί.

Ἐπὶ 433 καταδικασθέντων ἐπὶ ἐπαιτείᾳ, οἱ 352 ἤτοι 81 ο)ο ἦσαν ἀλκοολικοί.

Ἐπὶ 133 γυναικῶν συληφθεισῶν διὰ μέθην, αἱ 62 ἦσαν ἐλευθερίων ἠθῶν.

Τὰ βαρέα ἐγκλήματα, ποὺ διαπράττωνται ἀπὸ ἀλκοολικούς ἢ οἰνοπότας, ἀνέρχονται εἰς 82 ο)ο.

Ἀλλὰ καὶ ἡ θνησιμότης εἶναι λίαν ηὐξημένη. Εἰς 1669 ἀνέρχονται οἱ ἐκ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν θάνατοι ἔναντι τῶν 1000 ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων νοσημάτων. Ἐξ ἄλλου πλεῖστα αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα καὶ αὐτοκτονίαι ὀφείλονται εἰς τὸ ἀλκοόλ.

7. Κοινωνικὰ ἐγκλήματα τῶν ἀλκοολικῶν

Καὶ δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀλκοολικοὶ ἐκεῖνοι ποὺ μεθοῦν καὶ ἐγκληματοῦν. Εἶναι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἔχουν συνηθίσει νὰ πίνουν καὶ δὲν βλέπουν τὴν ὥραν πότε νὰ φύγουν ἀπὸ τὶς δουλιές των γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν ταβέρνα γιὰ νὰ πάρουν τὰ σχετικὰ ποτηράκια τους. Ἀλκοολικὰ γίνονται καὶ τὰ παιδιά, ὅταν οἱ γονεῖς τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ πίνουν κάθε μέρα ποτὰ οἰνοπνευματώδη.

Τὸ ποτὸ τὰ δηλητηριάζει λίγο—λίγο, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς, τὸ γέλιο, τὸ κέφι γιὰ δουλειὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ πιοτό. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς σοβεῖ καὶ εἰς τὴν χώραν μας καὶ μάλιστα ἐπεκτείνεται ἐπικινδύνως.

Ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν εἶναι ἁπλῶς μία ἀσθένεια. Εἶναι μία μάστιγξ. Εἶναι ἕνα σύμπλεγμα παθολογικῶν ἐκδηλώσεων, τὸ ὁποῖον δὲν σταματᾷ εἰς τὸν πάσχοντα. Διότι ἐὰν ὁ ἀλκοολικὸς ἔβλαπτε μόνον τὸν ἑαυτόν του θὰ ἦτο ἄξιος τῆς τύχης του. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκεῖνοι, ποὺ τὰ πληρώνουν εἶναι τὰ παιδιά του, ἡ γυναῖκα του, ἡ Κοινωνία ὁλόκληρη.

Διότι ὅπως ἔχει ἀποδειχθῆ ἀπὸ μελέτας ἐρευνητῶν, τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν γίνονται καὶ αὐτὰ κατὰ 60 ο)ο ἀλκοολικοὶ καὶ ἔτσι ἡ οἰκογένεια τῆς φοβερῆς αὐτῆς μάστιγος αὐξάνει διότι προστίθενται καὶ οἱ κατιῶντες.

Πόσες φορὲς δὲν εἴδαμε ἀνθρώπους νὰ πίνουν καὶ νὰ δίνουν καὶ στὰ παιδιά τους νὰ πιοῦν; Ὑπάρχει δυστυχῶς περιοχὴ τοῦ τόπου μας ὅπου τὸ γάλα χρησιμοποιεῖται ὡς φάρμακο μόνον καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ καταναλωθῆ τὸ κάμνουν βούτυρο, ἀντὶ δὲ προγεύματος δίδουν στὰ παιδιά τους κρασὶ (κρασοπαπάρα) καὶ μάλιστα βρασμένο, ἀλλοῦ δὲ οὔζο γιὰ θερμαντικό.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς διαπράττουν μέγιστο ἔγκλημα ὅσοι ἔχουν ὑποχρέωσιν καὶ ὀφείλουν νὰ διαφωτίζουν τὸν λαὸν ἐπ' αὐτοῦ καὶ δὲν τὸ πράττουν.

Τὸ κακὸ ὅμως αὐτὸ στὸν τόπο μας ἀρχίζει συνήθως ἀπὸ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν, ἀπὸ τὴν ἡμέραν δηλ. κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀδιαπαιδαγώγητος μητέρα, διὰ νὰ αὐξηθῆ τὸ ἀνεπαρκὲς διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ τέκνου γάλα πίνει ποσότητα οἴνου, ζύθου καὶ οὔζου πιστεύουσα ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ περισσότερο γάλα. Τὸ γάλα της ὅμως αὐτὸ εἶναι δηλητήριον διὰ τὸν τρυφερὸν ὀργανισμὸν τοῦ βρέφους της.

Οἱ καθηγηταὶ ΡΟΣ καὶ ΜΟΥΡΙΓΚΑΝ καυτηριάζουν τὴν κακὴν αὐτὴν συνήθειαν. Διότι διὰ τοῦ θηλασμοῦ τὸ παιδὶ δὲν παίρνει μόνον ὑλικὴν τροφήν, ἀλλὰ καὶ πνευματικήν. Παίρνει τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην ἀπὸ τὴν μητέρα, αἱ ὁποῖαι τοῦ μεταβιβάζονται ὑποσυνειδήτως διὰ τοῦ γάλακτος. Ὅταν ἡ μητέρα παίρνει ἀλκοόλ, αὐτὸ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν εὐγενῶν κυττάρων τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ παιδιοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντεταλμένα διὰ τὰς ἀνωτέρας πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς λειτουργίας καὶ ἀλλοιώνουν τὰ κύτταρα αὐτά, μὲ ἀποτέλεσμα τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς διαταραχὰς τοῦ παιδιοῦ (παιδικὴ ἐγκληματικότης).

Ὁ ἰατρὸς καὶ ἐρευνητὴς ΛΕΓΚΡΕΝ παρετήρησεν ἐπίσης ὅτι ἐπὶ 761 ἀπογόνων ἀλκοολικῶν γονέων, οἱ 322 φέρουν κληρονομικὰ στίγματα. Δηλ. τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἶναι βλᾶκες, πάσχουν στρέβλωσιν, προσωπικὴν ἀσυμμετρίαν, κάμψιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης, παιδικὴν ἐγκεφαλικὴν σκλήρυνσιν, καὶ πρὸ παντὸς ἔχουν ἐγκληματικὰς τάσεις.

Ἀλλὰ τὰ κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ δὲν σταματοῦν ἐδῶ.

Οἰκογένειες ὁλόκληρες στὶς ὁποῖες ἄλλοτε ἀνθοῦσε τὸ γέλοιο, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία, ἔχουν καταστραφῆ καὶ ἐκμηδενισθῆ ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ.

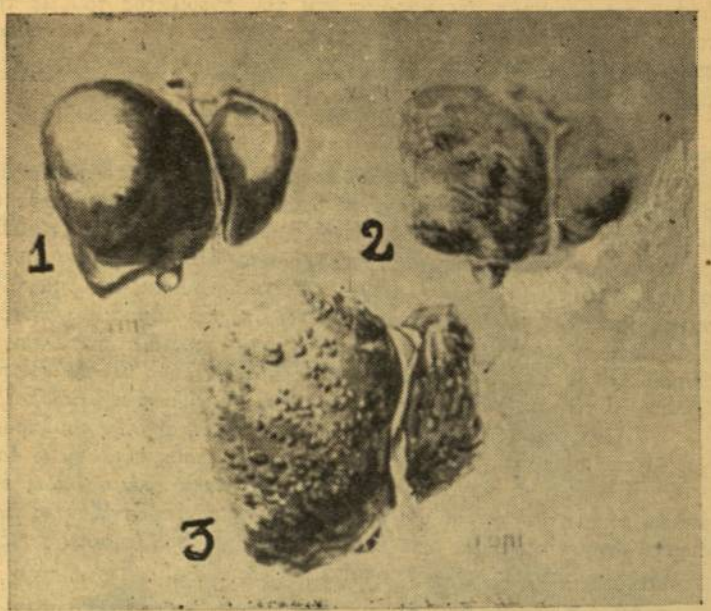
Πόσα παιδιὰ δὲν περιμένουν τὸν πατέρα τους ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο γιὰ νὰ τοὺς φέρῃ λίγο ψωμάκι, καὶ αὐτὸς σκλάβος τοῦ ποτοῦ ἀφήνει ὅλα τὰ μεροκάματά του στὴν Ταβέρνα καὶ τὸ Οὐζοπωλεῖο, γιὰ νὰ γυρίσῃ στὸ στίτι του μὲ τὸ μπουκάλι στὸ χέρι, σὲ κατάστασιν κτήνους;

8. Ὁ μῦθος τῆς θρεπτικότητος τοῦ οἴνου

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν, ὅτι διὰ τοῦ Οἴνου ὑποβοηθεῖται καὶ συμπληροῦται ἡ ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης, διότι ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰσάγονται εἰς τὸν ὀργανισμὸν θρεπτικαὶ καὶ ἐν γένει ὠφέλιμοι, ὡς συμπλήρωμα τῆς θρέψεως, οὐσίαι καὶ συνιστοῦν λέγοντες **«Πάρτε τὸ πιοτό σας, δὲν βλάπτει, συμπληρώνετε τὴν τροφήν σας»**. Ἡ διακηρυσσομένη οὕτω ὠφελιμότης τοῦ Οἴνου καὶ ἄλλων οἰνοπνευματωδῶν, ἀποτελεῖ καθαρῶς μῦθον. Διότι τὸ οἰνόπνευμα, εἰσερχόμενον καὶ εἰς ἐλαχίστην ἀκόμη ποσότητα εἰς τὸ ὀργανισμόν, προκαλεῖ λιπώδη ἐκφύλισιν τῶν κυττάρων τοῦ ἥπατος, τῶν

νεφρῶν καὶ τοῦ στομάχου, ὅπως ἀπέδειξαν αἱ ἐργασίαι πολλῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων ὡς αἱ τοῦ ΡΟΣ, ΜΠΙΚΕ καὶ ΜΟΥΡΙΓΚΑΝ.

Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ πιστεύουν εἰς τὰς ἀπατηλὰς αὐτὰς θεωρίας τῆς δῆθεν θρεπτικῆς ἰδιότητος τῶν οἰνοπνευματωδῶν καὶ ἀρχίζουν λίγο—λίγο, νὰ συμπληρώνουν τὸ φτωχικό τους φαγάκι μὲ αὐτό, δὲν βραδύνουν, συνηθίζουν καὶ ἔτσι ἔρχεται ἡ ἡμέρα ὁπότε ἡ ταβέρνα τοὺς ἀπομυζᾷ ὁλόκληρο τὸ ἡμερομίσθιο, ἡ ὑγεία τους κλονίζεται καὶ ἀρχίζει τότε ἡ φτώχεια, ἡ γκρίνια, τὸ ξύλο καὶ τελικῶς ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας.

1.—Ἤπαρ ὑγιές. 2.—Κήρωσις αὐτοῦ λόγῳ ἀλκοολισμοῦ. 3.—Ἤπαρ ἀτροφικὸν συνεπείᾳ ἀλκοολισμοῦ.

Ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸ ἀνθρωποκτόνον κήρυγμα, ὅτι τὸ κρασὶ ἀποτελεῖ τροφήν, μαρτυρεῖ τὸ κατάντημα τῆς Γαλλίας, ὅπου καὶ ἐκεῖ οἱ καλούμενοι «Ἰατροὶ φίλοι τοῦ οἴνου» ἐδίδασκον καὶ διδάσκουν τὰ αὐτὰ πράγματα, ὅπως καὶ εἰς τὴν χώραν μας μερικοὶ ἐπιστήμονες.

Κατὰ τὸ ἀντιαλκοολικὸν Συνέδριον τῶν Παρισσίων συνελθὸν κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1952, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον τὴν τιμὴν νὰ μετάσχω ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ἀνεφέρθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Γαλλίας «ὅτι εἰς τὴν χώραν ταύτην διατίθενται ἐτησίως 200.000 νοσηλευτικαὶ ἡμέραι διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀλκοολικῶν, προκεχωρημένων σταδίων καὶ ὅτι ἐὰν ἡ μάστιγξ τοῦ ἀλκοολισμοῦ δὲν καταπολεμηθῇ ἀμέσως καὶ ἐντόνως, ἡ Γαλλικὴ φυλὴ λίαν συντόμως θὰ ἐξουθενωθῇ ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος, καὶ ὅτι ἡ θεωρία τῆς θρεπτικῆς ἰδιότητος τοῦ οἴνου ἔχει προξενήσει πολὺ μεγάλο κακὸ εἰς τὸν τόπον μας».

Τὰ οἰνοπνευματώδη λοιπὸν ποτὰ καὶ τὸ κρασὶ δὲν εἶναι τροφή, εἶναι δηλητήριο καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ φωνάζωμε παντοῦ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας

9. Ὁ ὕμνος τῶν ποιητῶν γιὰ τὸ κρασί. Ψυχικὸν φάρμακον;

Τὰ οἰνοπνευματώδη ἔχουν ὑμνηθῇ καὶ ὡς ψυχικὸν φάρμακον ἀπὸ διαφόρους ἀνατόμους τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ ἀπὸ τοὺς ποιητάς. Ὁ ἐξ Ἐφέσου Ροῦφος γράφει «δύναται γὰρ οἶνος καὶ τῆς ψυχῆς διάθεσιν τινὰ παρασχεῖν τὸ γὰρ φάρμακον ἐστί».

Τὸ ἀτύχημα ὅμως εἶναι ὅτι τὸ φάρμακον αὐτὸ εἶναι κομπογιαννίτικο. Καὶ

ἀντὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὰ θύματά του εἰς τοὺς ὑπεσχημένους ψευδεῖς παραδείσους, τὰ ὁδηγεῖ εἰς τὴν καταστροφήν, τὴν ἐκμηδένισιν τὸν θάνατον.

Θῦμα τῆς ἀπατηλῆς αὐτῆς θεωρίας εἶναι καὶ ὁ γνωστὸς ποιητὴς μας Λάμπρος Πορφύρας. Ἐξεκίνησε ἀπὸ μικρὸς ἀκόμη, ἀπὸ μαθητὴς στὴ Χιό, μὲ τραγούδια γεμάτα δροσιὰ καὶ αἰσιοδοξία. Ἐμπλακεὶς ὅμως εἰς τοὺς ψευδεῖς κόσμους τῆς νάρκης, ὡδηγήθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ καταγώγεια τῆς Φρεατίδος καὶ ἐκεῖ ἀντὶ νὰ προσφέρῃ τοὺς χυμοὺς τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ πνεύματός του, μὲ τοὺς ὁποίους τὸν εἶχε προικίσει ὁ Θεός,ἀντὶ νὰ δώσῃ φῶς καὶ χαρὰ στὴν ἀνθρωπότητα, ἔγινε δοῦλος τοῦ σκότους καὶ ἔσβυσε στὰ 50 του χρόνια μονολογῶντας «Κι' ἂν ἔλθῃ ὁ χάρος νὰ σὲ βρῇ, κι' αὐτὸν νὰ τὸν κεράσῃς».

Εἶναι καὶ αὐτὸ μία τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀποχαυνώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν περιπίπτει ὁ ἀλκοολικός.

Ἡ μελέτη τοῦ χρονίου ἀλκοολισμοῦ ἤρχισε πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως αἰῶνος περίπου μόνον. Ἄλλωστε φαίνεται ὅτι ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς εἶναι νοσηρὸν φαινόμενον τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἐνῷ ὁ ὀξὺς ἀλκοολισμός, ἡ μέθη, ἦτο γνωστὸς ἀπὸ βαθυτάτης ἀρχαιότητος καὶ ἀπησχόλησε ὅλους σχεδὸν τοὺς μεγάλους Ἕλληνας σοφοὺς ἀπὸ τοῦ Πιττακοῦ μέχρι τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Σόλωνος μέχρι τοῦ Ἀνακρέοντος, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἐνῷ ὑπῆρξε μέγας καὶ ἀπαράμιλλος ὑμνητὴς τῆς εὐθυμίας, ἐν τούτοις δὲν παρέλειψε νὰ καυτηριάζῃ τὰ ἐλεεινὰ ἀποτελέσματα τοῦ ποτοῦ. Οἱ δὲ Σπαρτιᾶται ἐμέθυσκον τοὺς δούλους μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παραδειγματίζωνται οἱ νέοι ἐκ τοῦ καταντήματος καὶ νὰ γίνωνται ἐγκρατεῖς.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τοὺς Ἐφεσίους λέγει (Κεφ. Ε' ἐδαφ. 18-19) «καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία...».

Καὶ ἐνῷ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας κατεπολέμουν καὶ ἐκαυτηρίαζον καὶ τὴν ἁπλῆν ἀκόμη μέθην, οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες, ὑπολογίζοντες εἰς ὀλίγα ἑκατομμύρια διοργανώνουν συνέδρια καὶ ἐκθέσεις διὰ νὰ βραβεύσουν τοὺς καλλιτέρους οἴνους, μιμούμενοι ἀτυχῶς ξένα πρότυπα.

10. Χρῆσις τοῦ οἴνου διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀποτελεῖ πλάνην

Εὐρέως ἐπίσης διαδίδεται ὅτι διὰ τῆς χρήσεως **οἴνου** θεραπεύεται ὁ ἀλκοολισμός. Ἡ ὁμοιοπαθητικὴ αὕτη θεραπεία εἶχε πολὺ κακὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸν λαόν μας. Καὶ ἐρωτῶμεν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῇ ὁ ἀλκοολισμὸς μὲ τὸ κρασί, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ περιέχει ἀλκοὸλ 8-18 ο)ο.

Τὸ σύνθημα «**Οἶνος κατὰ τοῦ ἀλκοὸλ**» ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῶν Γάλλων καθηγητῶν AURIGNE καὶ ΠΕΡΡΕΝ καὶ ἄλλων ὡς «**ἀναλήθεια καὶ ἐπιστημονικὴ ἀνοησία**». Ἡ παραδεχομένη μετρία χρῆσις νοθεύει τὸ ὅλον πρόβλημα. Ἐπιτρέπει δὲ εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἑρμηνεύῃ καὶ νὰ δικαιολογῇ τὰς προσωπικάς του συνηθείας. Ἐφ' ὅσον πρακτικῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορίσωμεν ἀπὸ ποίου σημείου ἡ χρῆσις κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰς κατάχρησιν, εἶναι ἀπείρως προτιμώτερον νὰ μὴ ὁμιλῶμεν περὶ μετρίας χρήσεως, ἀφοῦ ἄλλως τε ἔχει ἀποδειχθῇ ἀπὸ μελέτας διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα εἰσερχόμενον εἰς τὸν ὀργανισμὸν δὲν ἀφομοιοῦται καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν θρεπτικὴν ἱκανότητα ἔχει.

Πράγματι πολλοὶ σοφοὶ ὡς ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς ΑΛΕΞΑΝΔΕΡ, ὁ ΜΟΥΡΙΚΑΝ, ὁ ΡΟΣ κλπ. ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ἴδιον ἐρώτημα ἤτοι «**Βλάπτει ἢ ὠφελεῖ τὸ κρασί;**» καὶ ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε «**Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι δηλητήριον**».

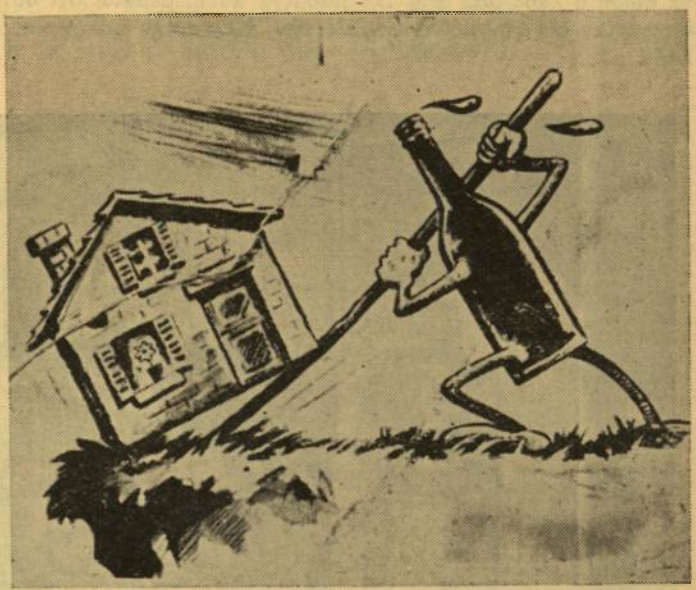
11. Τὸ ἀλκοὸλ δὲν ἀποτελεῖ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀλλὰ οἰκονομικὴν καὶ γενικῶς ἐθνικὴν ζημίαν. Ἀγὼν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ στὰ διάφορα Κράτη

Ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία ἑνὸς τόπου, δὲν ὠφελεῖται ὅταν ἡ ὑγεία τοῦ λαοῦ βλά-

πτεται. Ἡ Γαλλία ἐνῷ εἰσπράττει περὶ τὰ 6 δισεκατομμύρια φράγκων ἐτησίως ἀπὸ φόρους κρασιοῦ, δαπανᾷ 9 δισεκατομμύρια διὰ νὰ διατηρῇ εἰδικὰ θεραπευτήρια διὰ τοὺς ἀλκοολικούς (κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας τῆς Γαλλίας ἀνακοινωθεῖσαν κατὰ τὸ 24ον Διεθνὲς Συνέδριον κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἐν Παρισίοις τὸ 1951).

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε τὶ γίνεται στὰ διάφορα Κράτη διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Στὴ Γαλλία σήμερα, τὸν ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα δηλ. τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ διὰ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἀνέλαβε προσωπικῶς ὁ πρωθυπουργὸς αὐτῆς κ. Μαντὲς Φράνς, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ περιορίσῃ τὴν κατασκευὴν τοιούτων ποτῶν διέταξε νὰ ἐκριζωθοῦν ὅλα τὰ τεῦτλα, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς πρώτη ὕλη πρὸς ἐξαγωγὴν οἰνοπνεύματος καὶ νὰ καλλιεργοῦνται μόνον ὅσα χρειάζονται διὰ τὴν παρασκευὴν ζαχχάρεως. Ἐνίσχυσε δὲ τοὺς παραγωγοὺς οἰκονομικῶς, διὰ νὰ καλλιεργήσουν ἄλλα προϊόντα ὠφέλιμα. Διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ παιδικοῦ ἀλκοολισμοῦ διέταξε ὅπως εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Γαλλίας χορηγεῖται εἰς ὅλα τὰ παιδιὰ καθ' ἑκάστην ἕνα ποτῆρι γάλα μεγάλο ἐμπλουτισμένον μὲ βιταμίνες.

Τὸ κρασὶ γκρεμίζει σπίτια ὁλόκληρα.

Εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐψηφίσθη τελευταίως νόμος κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπαγορεύεται νὰ διορίζωνται δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ κάμνοντες χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ Κράτος, διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὸν ἀλκοολισμὸν ἔχει προαγάγει εἰς ὕψιστον σημεῖον τὴν φρουτοκαλλιέργειαν καὶ τὴν παραγωγὴν χυμῶν φρούτων. Κατώρθωσεν ὥστε σήμερον ν' ἀναλογοῦν εἰς κάθε κάτοικον Ἑλβετὸν 16 καρποφόρα δένδρα. Ἐπίσης διέδωσε πάρα πολὺ τὴν σταφυλοκαλλιέργειαν καί, διὰ νὰ προασπίσῃ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν του ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ οἴνου, παραλλήλως δ' ἐνισχύσει τοὺς σταφυλοπαραγωγοὺς ἀγοράζει τὰ σταφύλια ἀπὸ αὐτοὺς τὸ ἴδιον τὸ Κράτος καὶ τὰ μεταπωλεῖ εἰς τὸ κοινὸν εὐθυνότερα. Τοιουτοτρόπως οὔτε ἡ ὑγεία τῶν πολιτῶν βλάπτεται, οὔτε οἱ παραγωγοὶ ζημειοῦνται.

Εἰς τὴν χώραν μας, προβάλλεται κατὰ τοῦ ἀντιαλκοολικοῦ κηρύγματος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι, εἰς ἐκτεταμένας περιοχὰς ἡ διὰ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν διασκέδασις ἀποτελεῖ τὴν μόνην ψυχαγωγείαν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ συνεπῶς δὲν πρέ-

πει νὰ κηρύττωμεν τὴν κατάργησιν τῆς χρήσεως τούτων. Εἶναι πρόδηλος ἡ πλάνη ἑνὸς τοιούτου ἐπιχειρήματος, διότι ἡ διατήρησις μιᾶς κακῆς συνηθείας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ συνετὴ πρᾶξις. Ὑπάρχουν πολλὰ ἄλλα εἴδη ψυχαγωγίας πρὸς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ στρέψωμεν τὸν στερούμενον πράγματι ψυχαγωγίας λαόν μας. Αἱ φονικαὶ ἄλλως τε συμπλοκαί, εἰς τὰς ὁποίας συχνὰ καταλήγουν ἀτυχῶς αἱ σπονδαὶ εἰς τὸν Βάκχον, αἱ αἱμομιξίαι καὶ ἄλλα εἰδεγχθῆ ἐγκλήματα ἀνατρέπουν πλήρως τὴν θεωρίαν «περὶ τῆς διὰ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ψυχαγωγίας τοῦ λαοῦ».

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὑπάλληλοι καὶ πρὸ παντὸς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖοι περισσότερον παντὸς ἄλλου ἵστανται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν ὁποῖον θυσιάζουν καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν των πολλὲς φορές, πρέπει νὰ ἐγκωλπισθοῦν τὸ ἀντιαλκοολικὸν κήρυγμα καὶ νὰ βοηθήσουν διὰ νὰ σωθῇ ὁ λαός μας ἀπὸ τὴν μάστιγα αὐτή, βέβαιοι ὅτι οὕτω προσφέρουν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ εἰς τὴν ἀθάνατην Ἑλλάδα μας.

Φωτογραφία ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκ τῆς σειρᾶς διαλέξεων, τὰς ὁποίας ὀργανώνει ἡ «Ἕνωσις Γυναικῶν, διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ», ἥτις ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν «Παρνασσὸς» μὲ θέμα τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ ὁμιλήτριαν τὴν ἰατρὸν Καν Ποταμιάνου.

ΚΥΠΡΟΣ

Κυπριωτοπούλα μ' ὄμορφη μὲ τὰ θλιμμένα μάτια,
τί λυπημένη καρτερεῖς στῆς θάλασσας τὴν ἄκρη
στοῦ Ποσειδῶνα τοῦ τρανοῦ τ' ἀπύθμενα παλάτια;
γιατί σταλάζει πύρινο τὸ μαῦρο σου τὸ δάκρυ;

Γιατὶ μὲ τὸ μουρμουρητὸ τοῦ κύματος, ποὺ σπάζει
μ' ἕνα ἀποῆχι μαγικὸ στὸ βράχο κι' ἀγριεύει
καὶ ἡ δική σου ἡ ψυχὴ πικρὰ ἀναστενάζει
μὲ πόνο, ποὺ συθέμελα κάθε καρδιὰ λαγγεύει;

Τῆς λευτεριᾶς σου ἡ αὐγὴ ἀκόμα νὰ ροδίση·
μὰ μὲς στὸ μισοσκόταδο ποὺ γύρω σου λουφάζει,
θ' ἄρθῃ τὸ φῶς τοῦ λυτρωμοῦ, πάλι θὰ ξανανθίσῃ
τῆς λευτεριᾶς ὁ κρίνανθος, ποὺ τόσο εὐωδιάζει.

Ὁ σπαραγμός σου θὰ πνιγῇ μὲς σὲ χαρᾶς γιορτάσι,
σὰν—τὸ βραχνὰ ποὺ σὲ κρατεῖ—μισέψει ἡ ἀγριάδα,
ὅταν σὲ λίγο ἡ ΚΥΠΡΟΣ μας θερμὰ θὲ ν' ἀγκαλιάσῃ
μὲ ἀσπασμὸ ἀναστάσιμο τὴν μάννα της ΕΛΛΑΔΑ.

Πέτρος Η. Γιολδασέας
Ἀστυφύλαξ ΚΒ 39

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΕΞΙΧΝΙΑΣΕΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ Ὑπαστυνόμου Α'.

1.—Τὰ ἐγκλήματα σήμερον.
2.—Ὀπτικαὶ μέθοδοι πρὸς ἐξιχνίασιν ἀδίκων πράξεων.
3.—Περὶ φωτογραφίας γενικῶς.
4.—Ἡ ἀξία τῆς φωτογραφίας.
5.—Φωτογραφικὴ συσκευὴ τοῦ Ρομπινώφ.
6.—Ἐφαρμογὴ τῆς φωτογραφίας πρὸς ἐξιχνίασιν ἐγκλημάτων.
7.—Ἡ φωτογραφία ὡς μέσον διαπράξεως ἐγκλημάτων.
8.—Ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ ἀπαραίτητον ὄργανον παντὸς Ἀστυνομικοῦ.

1. Τὰ ἐγκλήματα τῆς σήμερον

1. Τὰ ἐγκλήματα τῆς σήμερον.

Σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ τὸ ἔγκλημα τῆς βίας βαίνει ἐλαττούμενον, ἐνῷ τὸ ἔγκλημα τοῦ δόλου ἐξ ἀντιθέτου αὐξάνει. Ἐν τῇ πανούργῳ ἐποχῇ μας ὁ ἀγὼν περὶ τῆς ζωῆς χρησιμοποιεῖ τὴν πονηρίαν καὶ τὴν ἀπάτην. Ἐν τῷ οἰκονομικῷ μάλιστα ἀγῶνι ἡ ἀπάτη ἐγένετο ἡ βασίλισσα τῶν κοινωνικῶν μαχῶν.

Ὁ Roche Joucauls ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀπάτη εἶναι μία κοινωνικὴ ἀνάγκη. Οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἔζων, λέγει ἐπὶ πολὺ ἐν κοινωνίᾳ ἐὰν οἱ μὲν δὲν ἦσαν τὰ παίγνια τῶν δέ.

Πράγματι ὁ ἄνθρωπος δεικνύει μεγαλυτέραν ἐγκαρτέρησιν πρὸ τῆς δολίας πράξεως, ἥτις τὸν καθιστᾷ πενέστερον παρὰ ἐνώπιον τοῦ πλήγματος τῆς βίας καὶ τοῦτο διότι ὁ δόλος χρησιμοποιεῖ τὸν χρόνον ὡς ὑπνωτιστήν, ἐνῷ ἡ βία ὀφείλει νὰ δράσῃ ταχέως καὶ μετ' ἀγριότητος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω σήμερον αἱ διωκτικαὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀρχαί, ὑπέρποτε ἄλλοτε καλοῦνται νὰ ἐξιχνιάσουν ἐγκλήματα δόλου καὶ ἀπάτης, ἅτινα κατὰ στρατηγικὸν τρόπον κατεστρώθησαν καὶ διεπράχθησαν κατὰ τέλειον τοιοῦτον.

Πλὴν ὅμως τῶν ἐγκλημάτων δόλου καὶ ἀπάτης καὶ παρὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ, οὐχὶ σπανίως διαπράττονται στυγερὰ καὶ εἰδεχθῆ ἐγκλήματα, ἅτινα συγκλονίζουν τὴν κοινωνίαν καὶ πλεῖστα ὅσα σοβαρὰ προβλήματα θέτουν πρὸ τῶν προανακριτικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὧν τὴν ἐπίλυσιν μὲ ἀγωνίαν ἀναμένει τὸ κοινόν.

2. Ὀπτικαὶ μέθοδοι πρὸς ἐξιχνίασιν ἀδίκων πράξεων

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου των, ἤτοι τῆς ἐξιχνιάσεως διαφόρων ἐγκλημάτων, αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἁπάντων τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν βοηθοῦνται παρὰ τῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν ἐπιστημόνων: Ἐγκληματολόγων, Γραφολόγων, Ἰατροδικαστῶν, Χημικῶν, Φυσικῶν κλπ. χρησιμοποιοῦσαι διαφόρους ἐπιστημονικὰς μεθόδους μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰς ὀπτικὰς καλουμένας τοιαύτας. Αἱ κυριώτεραι ἐκ τῶν ὀπτικῶν μεθόδων εἶναι, ἡ μικροσκοπικὴ, ἡ φωτογραφία, ἡ φασματοσκοπία ἡ πολυσυμετρία, ἡ διαθλασιμετρία κλπ.

Ἅπασαι αἱ ἐν λόγῳ μέθοδοι ἀποκαλοῦνται ὀπτικαί, διότι τὰ κατ' αὐτὰς χρησιμοποιούμενα ὄργανα ἐρείδονται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ὀπτικῆς καὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν φακῶν. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεθόδων ἡ μᾶλλον ἀπαραίτητος ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ Ἀστυνομίᾳ εἶναι ἡ φωτογραφία, ἧς εὐρυτάτη εἶναι ἡ χρησιμοποίησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν τῇ ἐγκληματολογικῇ χημείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

3. Περὶ φωτογραφίας γενικῶς

Ἡ φωτογραφία παρήχθη τὸ πρῶτον τῷ 1828 ὑπὸ τοῦ Γάλλου Νικηφόρου Νὶζ ἐπὶ μεταλλικῆς πλακός. Ἡ μέθοδος τοῦ Νὶζ ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τοῦ τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος ζωγράφου Δαγὲρ τῷ 1838. Ἡ ξηρὰ φωτογραφικὴ πλὰξ ἐφευρέθη τῷ 1871 καὶ τὸ φὶλμ τῷ 1887.

Ἡ φωτογραφία ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καθ' ἣν ἡ φωτοπαθὴς ἐπιφάνεια τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς ὑφίσταται ἀλλοίωσιν ἀνάλογον τοῦ ἐπ' αὐτῆς προσπίπτοντος φωτός. Αὕτη ἔχει τὸ πλεονέκτημα ν' ἀποδίδῃ ἐν τῷ εἰδώλῳ τὴν φυσικὴν ἀκρίβειαν τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου.

Ἡ λῆψις τῆς φωτογραφίας διενεργεῖται τῇ βοηθείᾳ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ σκοτεινοῦ θαλάμου, φωτογραφικοῦ φακοῦ καὶ ὑαλίνης πλακὸς προοριζομένης νὰ δέχεται τὰ διὰ τοῦ φακοῦ προβαλλόμενα εἴδωλα τῶν πρὸς φωτογράφησιν ἀντικειμένων.

4. Ἡ ἀξία τῆς φωτογραφίας

Ἡ φωτογράφησις ἀντικειμένων ἢ προσώπων κατὰ τὸ παρελθὸν ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπάγγελμα ἢ ὡς μέσον πρὸς ἀπασχόλησιν ἀργοσχόλων. Βραδύτερον αὕτη ἐξειλίχθη εἰς ἐπιστήμην. Σήμερον ἀποτελεῖ ἀνθρωπίνην ἐκδήλωσιν συγγενεύουσαν πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, καθ' ὅσον δημιουργεῖ προϊόντα ἀγνῆς ὡραιότητος καὶ μεγίστης ἐπιστημονικῆς ἀξίας.

Ἡ φωτογραφία λόγῳ τῆς πολυσχιδοῦς χρησιμοποιήσεώς της καὶ τῶν διὰ ταύτης ἐπιτυγχανομένων λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων, συνεπείᾳ τῆς ἱκανότητος τοῦ φωτογραφικοῦ φακοῦ νὰ συλλαμβάνῃ λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποπέσουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ φυσικοῦ ὀφθαλμοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος ὅτι δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀποδώσῃ οἱανδήποτε εἰκόνα, τὴν ὁποίαν εἶδε κατὰ τὸ παρελθόν, κατέστη αὐτόχρημα ἀναντικατάστατος παραστάτης τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ σπουδαιότατος βοηθὸς διαφόρων ἐπιστημόνων, δι' ὃ πολὺ δικαίως προυκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εἰδικῶν, ὥστε ἱκανὸς ἀριθμὸς σοφῶν ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων τεχνικῶν, καθ' ἑκάστην ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν τελειοποίησιν τῶν μηχανημάτων λήψεως φωτογραφιῶν κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Ἰνστιτοῦτον ὀπτικῆς τοῦ ΡΟΝΤΖΕΣΤΕΡ ἡ κατασκευὴ νέας φωτογραφικῆς μηχανῆς κινηματογραφικῆς λήψεως δυναμένης νὰ συλαμβάνῃ 5.000.000 εἰκόνας κατὰ δευτερόλεπτον.

5. Φωτογραφικὴ συσκευὴ τοῦ Ρομπινὼφ

Τελευταίως ὁ Γάλλος ἐφευρέτης ΡΟΜΠΙΝΩΦ κατεσκεύασεν ἰδιότυπον φωτογραφικὴν συσκευήν, δι'ἧς θὰ ἐπιφέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς ἀνιχνευτικὰς μεθόδους. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ συσκευῆς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποτύπωσις τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐπὶ μικρῶν φωτογραφικῶν πλακῶν.

Ἡ νέα αὕτη μέθοδος προώρισται νὰ συμπληρώσῃ τὴν δακτυλοσκοπικὴν σήμανσιν καὶ νὰ καταστήσῃ τελειοτέραν τὴν φωτογραφικὴν τοιαύτην, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸν φάκελλον ἑκάστου κακοποιοῦ πλὴν τῶν ἄλλων ἀναγνωριστικῶν εἰδικῶν στοιχείων καὶ τῆς φωτογραφίας τοῦ σκελετοῦ των. Οὕτω πᾶς κακοποιὸς θὰ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐὰν ἀκόμη ἔχει ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπόν του διὰ πλαστικῆς ἐγχειρίσεως ἢ ἔχει ἐξαφανίσει προσκαίρως τὰς θηλοειδεῖς τῶν δακτύλων του γραμμὰς διὰ χημικῶν οὐσιῶν ἢ ἄλλως πως.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς φωτογραφίας πρὸς ἐξιχνίασιν ἐγκλημάτων

Ἡ φωτογραφία χρησιμοποιεῖται παρὰ πασῶν σχεδὸν τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνικῶν τῆς Βιομηχανίας κλάδων, τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων τῶν ἐνόπλων Δυνά-

μεων τῶν διαφόρων Χωρῶν, τῶν 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν καὶ παρὰ παντὸς ἰδιώτου ἱκανοῦ πρὸς τοῦτο.

'Η ἐφαρμογὴ τῆς φωτογραφικῆς τέχνης ἐν ταῖς ἐγκληματολογικαῖς ἐρεύναις τυγχάνει λεπτοτάτη ἀπαιτοῦσα ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ πεῖραν ἱκανήν, δι' ὃ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι δέον νὰ τυγχάνωσιν εἰδήμονες μὲ ἀρτίας ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ εὑρεῖαν ἀντίληψιν.

Τῆς φωτογραφίας εὐρυτάτη χρῆσις γίνεται ὡσαύτως ἐν τῇ ἐγκληματολογικῇ χημείᾳ καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ 'Αστυνομίᾳ. Εἰδικώτερον αὕτη χρησιμοποιεῖται :

α) Διὰ τὴν φωτογραφικὴν σήμανσιν διαφόρων ἐγκληματιῶν.

β) Διὰ τὴν φωτογράφησιν, διατήρησιν καὶ μεγέθυνσιν δακτυλικῶν ἀποτυμάτων.

γ) Διὰ τὴν φωτογραφικὴν ἀπεικόνισιν ἐν συνόλῳ τοῦ χώρου διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος.

δ) Διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐγκλήματος ἐν σχέσει μὲ τὰ περιβάλλοντα αὐτῷ ἀντικείμενα.

ε) Διὰ τὴν ἀπεικόνισιν τῶν ἰχνῶν τοῦ ἐγκλήματος ὡς καὶ τῶν τυχὸν χρησιμοποιηθέντων μέσων πρὸς διάπραξιν αὐτοῦ (π.χ. κηλίδων αἵματος, διαρρηκτικῶν ἐργαλείων κ.λ.π.).

στ) Διὰ τὴν ἀποτύπωσιν καὶ διατήρησιν τοῦ περιεχομένου ἐνοχοποιητικῶν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

ζ) Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ σύλληψιν καταζητουμένων προσώπων.

η) Διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἐγγράφου ἢ λέξεων αὐτοῦ, αἵτινες ἐξηλείφθησαν δι' ἀποξέσεως. 'Ο Cross κατώρθωσε χρησιμοποιῶν χρωμολιθικὰς πλάκας ν' ἀναγνώσῃ ἀρχαίους παπύρους ἐντελῶς λευκούς.

θ) Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος ἢ μὴ ἑνὸς ἐγγράφου, ἥτις ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης ἀποξέσεως ἐν αὐτῷ.

ι) Διὰ τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ κειμένου κλειστῆς ἐντὸς φακέλλου ἐπιστολῆς (μέθοδος Plotikow). Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύνανται ν' ἀποκαλυφθῶσι κεκρυμμένα ἐντὸς ἐπιστολῶν χαρτονομίσματα κ.λ.π.

ια) Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀνάγνωσιν ἀοράτων γραφῶν (μέθοδος Denstert καὶ Schorff).

ιβ) Διὰ τὴν φωτογράφησιν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάνσεων ὅλων τῶν συχνοτήτων.

ιγ) Διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τυχὸν ὑπαρχουσῶν διαγραφῶν καὶ τροποποιήσεων εἰς τὸ περιεχόμενον ἐγγράφων, ὑπόπτων τίτλων ἢ πλαστογραφημένων πινάκων.

ιδ) Διὰ τὴν ἀνάγνωσιν κειμένου βιβλίου, ἐγγράφου κλπ., τελείως δυσαναγνώστου. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται δι' ἐπιθέσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ κειμένου φωτογραφικῆς πλακὸς εὐαισθήτου εἰς τὰς ὑπερύθρους ἀκτίνας.

ιε) Διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἀλλοιώσεως κειμένου ἐγγράφου διὰ προσθήκης μεταξὺ τῆς τελευταίας παραγράφου καὶ τῆς ὑπογραφῆς. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μικροφωτογραφίας.

ιστ) Διὰ τὴν ἀποκάλυψιν λέξεων κειμένου, αἵτινες ἐκαλύφθησαν διὰ τῆς μελάνης τοῦ κειμένου ἢ ἄλλης παρεμφερούς.

ιζ) 'Επὶ ἀνωνυμογραφίας πρὸς σύγκρισιν τοῦ χάρτου τῆς ἐπιστολῆς πρὸς ἄλλον τοιοῦτον ἀνήκοντα εἰς τὸν φερόμενον ὡς ὕποπτον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ φωτογραφία ὑποβοηθεῖ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν διαφορῶν τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὰς ἐπιφανείας τῶν παραβαλλομένων τεμαχίων χάρτου ὡς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διατάξεως τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης ὑδατογραφίας.

ιη) Διὰ τὴν παραβολὴν τῆς ἐπὶ 'Ισπανικοῦ κηροῦ ὑπόπτου δέματος ἢ φακέλλου εὑρισκομένης σφραγῖδος πρὸς τὴν γνησίαν τοιαύτην καὶ

ιθ) Διὰ τὴν διαπίστωσιν διπλῆς χρήσεως κινητῶν γραμματοσήμων.

Σήμερον τῇ βοηθείᾳ ἠλεκτρικῶν ἐκπομπῶν ἐνσυρμάτως ἢ ἀσυρμάτως διαβιβάζομεν ἀπό τινος σταθμοῦ ἐκπομπῆς πρός τινα σταθμὸν λήψεως εἰκόνας ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων. Οὕτω : α) διὰ τῆς τηλεφωτογραφίας ἀποστέλλονται πρὸς παραβολὴν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ὑπόπτου ἀτόμου π.χ. ἀπὸ τὸ Λονδῖνον εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ ἐντὸς 30′ τῆς ὥρας λαμβάνεται ἡ ἀπάντησις. Τοιουτοτρόπως ἐπιτυγχάνεται ἡ ἄμεσος σύλληψις ἀτόμου εὑρισκομένου ἑκατοντάδας χιλιομέτρων μακρὰν τῆς Ἀρχῆς παρ' ἧς διώκεται.

β) Μεταδίδεται ἡ φωτογραφία ἑνὸς τσὲκ ἀπὸ τῆς μιᾶς Ἠπείρου εἰς τὴν ἄλλην πρὸς ἔλεγχον τῆς γνησιότητος αὐτοῦ καὶ

γ) Μεταδίδονται αἱ προσωπογραφίαι ἐπικινδύνων διεθνῶν ἐγκληματιῶν ἐπιτυγχανομένης οὕτω τῆς ἀνευρέσεως καὶ συλλήψεώς των.

7. Ἡ φωτογραφία ὡς μέσον διαπράξεως ἐγκλημάτων

Τέλος ἐνίοτε ἡ φωτογραφία χρησιμοποιεῖται παρὰ διαφόρων ἐγκληματιῶν ἢ ἄλλων ἀτόμων ὡς μέσον διαπράξεως διαφόρων ἐγκλημάτων. Οὕτω: α) Διὰ τῶν φωτογραφιῶν γίνεται οὐχὶ σπανίως κρυφὴ συνεννόησις διαφόρων ἀτόμων, ἰδίως κατασκόπων, π.χ. ἐπὶ ἑτοίμης ζελατινούχου φωτογραφίας ἀναγράφεται τὸ πρὸς μετάδοσιν κείμενον διὰ διαλείμματος τανίνης ἢ στυπτηρίας ἢ φορμόλης, ὅπερ μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν καθίσταται ἀόρατον. Ἐὰν ἡ οὕτω παρασκευασθεῖσα φωτογραφία μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς ἀοράτου κειμένου τεθῇ εἰς θερμὸν ὕδωρ ἡ ἐπιφάνεια τῆς ζελατίνης τήκεται, πλὴν τῶν σημείων ἔνθα τὰ γράμματα, ἅτινα καθίστανται λίαν ὁρατὰ καὶ εὐανάγνωστα.

β) Διὰ τῆς λήψεως φωτογραφιῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, ἀεροδρομίων κλπ., διαπράττεται τὸ ἔγκλημα τῆς κατασκοπίας.

γ) Διὰ φωτογραφιῶν διαπράττεται τὸ ἔγκλημα τῆς προσβολῆς τῆς αἰδοῦς καὶ δι' αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἡ ἀθέμιτος σχέσις δύο ἑτεροφύλων προσώπων καὶ

δ) Ἡ φωτογραφία προσφέρεται πρὸς διάπραξιν παρὰ τοῦ κατέχοντος ταύτην, τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἐκβιασμοῦ. Σχετικῶς περὶ τούτου ὁ Ρεπόρτερ λέγει:

Πρὸ ἡμερῶν συνέλαβον τὰ μέλη μιᾶς μαφίας
ποὺ καθ' ὁδὸν τραβούσανε πλάκες φωτογραφίας
καὶ βάσει τούτων ἔπειτα χωρὶς πολλὲς κορδέλλες
ἐκβιασμὸ ἐκάνανε ἰδίως στὶς κοπέλλες.

8. Ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ ἀπαραίτητον ὄργανον παντὸς Ἀστυνομικοῦ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς καταδείκνυνται αἱ μεγίστης ἀξίας ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσφέρει ἡ φωτογραφία εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἀστυνομίαν καὶ εἰς τὴν τῆς καταδιώξεως τοιαύτην, ὡς καὶ αἱ πολυπληθεῖς καὶ παντοειδεῖς ταύτης χρησιμοποιήσεις ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τῆς διαπιστώσεως τῶν ἐγκλημάτων, ὥστε πολὺ δικαίως ν' ἀποτελῇ αὕτη ἓν ἴσως καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων μέσων, πρὸς ἐξιχνίασιν καὶ ἀποκάλυψιν τῶν ἐγκλτηματικῶν πράξεων.

Διὰ τὴν ἀξίαν τῆς φωτογραφίας ὁ ἀνήσυχος φωτογράφος ΤΣΑΡΛΕΥ-ΜΠΛΟΥ (Μανχάτον Ν. Ὑόρκης) εἶπεν. «Μία εἰκὼν εἶναι ἕνας σιωπηλὸς μάρτυς καὶ ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριον λέξεις».

Ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ ἐπιβάλλεται νὰ καταστῇ ἀναπόσπαστον ὄργανον καὶ ἐφόδιον παντὸς ἀσχολουμένου μὲ τὴν δίωξιν τῶν ἀθεμίτων πράξεων πρὸς σταθεροποίησιν τῶν φευγαλέων φαινομένων, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν πραγματικῶν τοιούτων διὰ τῆς ἀναπαραστάσεως αὐτῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ δικαίου καὶ τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου.

"... Ἀπὸ μία Ἡμερησία Διαταγὴ τῆς κοινῆς γνώμης"

Νοέμβριος 194....

«....Ἀπόψε βρέθηκα νωρὶς—νωρὶς στὴν καμαρούλα μου, τσακισμένος ἀπὸ τὴν κούραση τῆς χτεσινῆς νύχτας.....

Καὶ πρὶν πέσω νὰ κοιμηθῶ ξαναδιαβάζω, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, στὴν ἐφημερίδα ποὺ κρατῶ, κάποιες γραμμὲς μὲ μικρὰ γράμματα, στὴν τρίτη σελίδα ποὺ δόθηκαν γιὰ δημοσίευσι ἀπὸ ἕναν χοντρό, μὲ πολὺ ἄσχημη συμπεριφορὰ κύριο, σήμερα τ' ἀπόγευμα ἐνῷ ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ ράδιο μιὰ ἀπαλὴ μουσικὴ ὑπογραμμίζει χαρούμενα μιὰ—μιὰ τὴν κάθε λέξη του :

«....Ὁ ὑπογεγραμμένος Δ. Μ., εὐχαριστῶ δημοσίᾳ τὸν Διοικητήν, τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἀστυφύλακας τοῦ τάδε Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, διὰ τοὺς ὑπεράνθρωπους κόπους των, τὰς καταβληθείσας ὅλως ἐξαιρετικὰς προσπαθείας των καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ καθῆκον, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μὲ ζηλευτὴν μεθοδικότητα, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου, θρασυτάτης εἰς βάρος μου κλοπῆς, σεσημασμένου κλέπτου Α. Γ., καὶ τῆς νεαρᾶς συνεργοῦ του, οἵτινες.....»

Ἡμερησία Διαταγὴ τῆς κοινῆς γνώμης: «Ἐπαινοῦμεν τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν τοῦ τάδε Τμήματος διότι.....»

Ἕνα γαλάζιο παράσημο στὰ στήθη τῆς Ἀστυνομίας.

....Μὰ μέσα στὸ λακωνικὸ αὐτὸ ἀνακοινωθὲν κρύβεται μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία.: Ἡ ἱστορία τῆς χτεσινῆς νύχτας.....

Ἀνοίγοντας τὸ Ἡμερολόγιό μου νοιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ ξεχάσω τὴν κούραση καὶ νὰ θυμηθῶ μονάχα ὅτι εἶμαι χρονογράφος τοῦ ἑαυτοῦ μου, στὴν κοινὴ ὑπηρεσία τῶν Ἀστυνομικῶν Ἰδανικῶν.....

Ἦταν βράδυ... κόντευαν μεσάνυχτα καθὼς περιπολοῦσα σ' ἕναν κεντρικό, ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο... Ὅλα ἥσυχα, σιωπηλὰ καὶ παγωμένα... Τίποτε δὲν μὲ ἀπασχόλησε καὶ κανένα συμβὰν δὲν τάραξε τὴ σιωπὴ τῆς κρύας νύχτας.

Ἡσυχία... Ἀπόλυτη ἡσυχία. Αὐτὸ ἀνάφερα στὸν Ὑπαστυνόμο ποὺ ἦλθε νὰ μ' ἐπιθεωρήσῃ σὲ κάποιο σταυροδρόμι. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν συμφώνησε μαζί μου. Ἡσυχία, ναί... Ἀλλ' ὄχι ἀπόλυτη...

Καὶ νὰ γιατί:

«....Κάτι συμβαίνει στὸ ἀπέναντι σπίτι, μοῦ εἶπεν ὁ Προϊστάμενος μου δείχνοντας ἕνα γκριζωτό, διόροφο σπίτι στὴ γωνία τοῦ δρόμου.

Καὶ πρόσθεσε :

«....Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ἐξηγήσω περισσότερα, ἀλλὰ κάτι μαγειρεύεται ἐκεῖ μέσα. Ἴσως καμμιὰ κλοπή. Ἴσως καμμιὰ παράνομη συγκέντρωση. Δίχως νὰ κυττάξῃς λοιπὸν καθόλου κατὰ κεῖ, συνέχισε τὸ δρομολόγιό σου ἀδιάφορα, γιὰ νὰ σὲ δοῦν νὰ περνᾷς καὶ νὰ ἡσυχάσουν, κι' ὕστερα στρίψε ἀριστερὰ στὴν τρίτη γωνία καὶ ἀπὸ τὸν πίσω δρόμο γύρισε ἐδῶ πάλι γλήγορα....»

Ἔτσι κι' ἔγινε.

Συνέχισα τὸ δρομολόγιό μου μὲ ἀργὸ βῆμα σὰν νὰ μὴν συνέβαινε τίποτε, ἔστριψα στὴν τρίτη ἀριστερὴ γωνία καὶ ξαναγύρισα μὲ γλήγορο βῆμα κοντὰ στὸν Ὑπαστυνόμο ποὺ μὲ περίμενε κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα μισοχαλασμένο μανδρότοιχο.

Ἔμεινα ἐκεῖ ἀκίνητος κοντά του παρακολουθῶντας τὸ σπίτι...

Πέρασαν ἔτσι δύο, τρία, τέσσαρα λεπτὰ χωρὶς νὰ συμβῇ τίποτε....

Κάποια στιγμὴ ὅμως ἄναψε ἕνα φῶς στὸ κάτω πάτωμα, ἔμεινε γιὰ λίγο ἀναμμένο καὶ ξανάσβυσε γλήγορα. Στὴ συνέχεια ἄνοιξεν ἡ πόρτα κι' ἕνας ἄντρας

φάνηκε κρατῶντας στὰ χέρια του ἕνα δέμα... Στάθηκε στὸ κατώφλι παρατηρῶντας ἐρευνητικὰ τριγύρω κι' ὕστερα, κλείνωντας τὴν πόρτα ὅσο ἔπαιρνε ἀθόρυβα, τράβηξε στὴ γωνία κυττάζοντας τὸ ρολόϊ του.

Κινηθήκαμε κι' οἱ δύο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν του. 'Αλλ' ἐνῷ δὲν εἴχαμε κάνει οὔτε τρία βήματα, ἕνα αὐτοκίνητο ἦλθε ἀπὸ τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα, στάθηκε ἀπότομα μπροστὰ στὸν ἄγνωστο, τὸν παρέλαβε καὶ στρίβοντας δεξιὰ ἐξαφανίστηκε μέσα στὴ νύχτα. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν μὲ τόσο μεγάλη ταχύτητα καὶ τόσο ξαφνικὰ ὥστε οὔτε χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀγνώστου μπορέσαμε νὰ διακρίνουμε οὔτε ὁλόκληρο τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δύο τελευταῖα του νούμερα.

Τρέξαμε στὴ γωνία ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο δὲν φαινότανε πιά. Κυττάξαμε πρὸς τὸ σπίτι. 'Αλλ' αὐτὸ σκοτεινὸ κι' αἰνιγματικό, σὰν τὴν Σφίγγα, φύλαγε ζηλότυπα τὸ μυστικό του.

'Απέναντι διανυκτέρευε ἕνα φαρμακεῖο. 'Απὸ ἐκεῖ ὁ 'Υπαστυνόμος τηλεφώνησε στὸ Τμῆμα, ἐνῷ ἐγὼ ἔμεινα ἔξω ἀπὸ τὸ «μυστηριῶδες» σπίτι ἀκίνητος.

'Ο 'Υπαστυνόμος ξαναγύρισε γλήγορα καὶ πλησιάσαμε στὴν πόρτα. Τὸ σπίτι βουβὸ καὶ σκοτεινὸ ἔστεκε ἄφωνος μάρτυρας μιᾶς πράξεως ποὺ μᾶς ἀφοροῦσε καὶ μᾶς ἐνδιέφερε, γιατὶ ἦταν σκοτεινὴ σὰν τὴ νύχτα ποὺ μᾶς περιτριγύριζε...

Χτυπήσαμε τὸ κουδούνι. Κι' ὁ ἦχος του ἀντήχησε μακάβριος μὲς στὴ σιωπή. Μᾶς ἀπάντησε ἕνα σκυλὶ ποὺ οὔρλιαξε ἀγριεμμένο μὲ τὸ θράσος μας.

«....Παρατήρησες τίποτε;» μὲ ρώτησεν ὁ προϊστάμενος.

«Μάλιστα κύριε 'Υπαστυνόμε» ἀπάντησα. «Ὅταν ἔφευγεν ὁ ἄγνωστος τὸ σκυλὶ δὲν γαύγισε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι, ἂν δὲν ἦταν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σπιτιοῦ, ἦταν τουλάχιστον κάποιος φίλος του ποὺ ἔρχεται συχνά....»

«....Σ ς ς....» μὲ διέκοψεν ἀπότομα ὁ 'Αξιωματικός μου.....

Καὶ πρόσθεσε χαμηλώνοντας ὅσο μποροῦσε τὴ φωνή του :

«Ἔχε ἕτοιμο τὸ περίστροφό σου γιατὶ ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν τὸ παρατήρησες. Πίσω ἀπὸ τὶς γρίλλιες τοῦ παραθύρου κάποιος μᾶς παρακολουθεῖ....»

Κύτταξα προσεκτικὰ ἀλλὰ δὲν εἶδα τίποτα. Κι' ὅμως εἶχα τὴν ἐντύπωση ὅτι δύο μάτια ἀγριεμμένα μᾶς κατασκόπευαν....

Τὴν ἴδιαν ὥρα ὁ 'Υπαστυνόμος τράβηξε τὸ περίστροφο, φώτισε μὲ τὸ φανάρι του τὶς γρίλλιες τοῦ παραθύρου καὶ φώναξε ἀπότομα:

«....'Εν ὀνόματι τοῦ Νόμου ἄνοιξε». Στάθηκε λίγο κι' ὕστερα σταθερὰ κι' ἀποφασιστικὰ συμπλήρωσε: «ἀλλοιῶς πυροβολῶ.....»

Πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀκούστηκαν βήματα ν' ἀπομακρύνωνται... Κάποιος ἄναψε τὸ φῶς τῆς κάμαρας... Τὰ βήματα ξαναπλησίασαν .. τὸ παράθυρο ἔτριξε καὶ ἀνοίγοντας παρουσιάστηκε ἀπρόοπτα, μπροστά στὰ κατάπληκτα μάτια μας, ἕνα... ἕνα κορίτσι... Ἕνα ὄμορφο κορίτσι, μὲ ἀμυγδαλωτὰ ἐκφραστικὰ μάτια....

Δὲν θἄταν πάρα πάνω ἀπὸ 18 χρόνων καὶ δὲν φαινόταν νὰ ξύπνησε ἐκείνη τὴ στιγμή. Ἦταν καλοχτενισμένη καὶ ντυμένη...

'Η ὄψη της ἔδειχνε ἄνθρωπο κυριευμένο ἀπὸ φόβο.

«Τί.... τί θέλετε; ποιόν.... ζητᾶτε;» ρώτησε τρομοκρατημένη.

«Ποιὸς ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔφυγε πρὶν λίγη ὥρα μ' ἕνα δέμα στὸ χέρι; ρώτησε κοφτὰ ὁ 'Υπαστυνόμος. «Ποιὸς μένει σ' αὐτὸ τὸ σπίτι; 'Εσὺ ποιὰ εἶσαι; Ἔχεις ταυτότητα; Γιατὶ μᾶς παρακολουθοῦσες ἀπὸ τὸ παράθυρο; Γιατί δὲν ἄνοιξες τὴν πόρτα ὅταν κτυπήσαμε;

'Εν τῷ μεταξὺ ὁ σκύλος εἶχε χαλάσει τὸν κόσμο.

Αὐτὴ λεγότανε Σμαράγδα, καὶ ἦταν ὑπηρέτρια στὸ σπίτι. Τὸ ἀφεντικό της—βυρσοδέψης τὸ ἐπάγγελμα καὶ μεσήλικας τὴν ἡλικία—ἔλειπε.

Αὐτὰ μονάχα μᾶς εἶπε. "Οσο γιὰ τ' ἄλλα τ' ἀρνήθηκε ὅλα. Οὔτε ἄνδρας βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι οὔτε αὐτὴ κρυφοκυττοῦσε ἀπὸ τὶς γρίλλιες...

Περίεργο. Μιλοῦσε μὲ τόση ἀθῴα πειστικότητα ὥστε διερωτήθηκα μήπως εἴχαμε κάνει λάθος. 'Αλλὰ ὁ 'Υπαστυνόμος δὲν φάνηκε νὰ ἀπορῇ. 'Επέμενε στὴν ἄποψή του.

Σὲ λίγο ἦλθεν ὁ ἀρχιφύλακας ἀπὸ τὸ Τμῆμα μὲ 5—6 ἀστυφύλακες ποὺ περιζώσανε τὸ σπίτι.

Ζητήσαμε ἀπὸ τὴν ὑπηρέτρια ν' ἀνοίξῃ τὸ σπίτι. 'Εκείνη στὴν ἀρχὴ ἀρνήθηκε, ἀλλὰ στὸ τέλος ἄνοιξε. Καὶ μπήκαμε μέσα (Τὸ Γ' ψήφισμα ἐπιτρέπει τὴν ἔρευνα τὸ βράδυ ἀπὸ δυὸ ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους). 'Ερευνήσαμε μιὰ—μιὰ τὶς κάμαρες, τὸ λουτρό, τὴν κουζίνα, τὸ γραφεῖο, τοὺς βοηθητικοὺς χώρους, ἀνεβήκαμε στὴν ταράτσα, κατεβήκαμε καὶ στὴν αὐλή, ἀλλὰ τίποτε δὲν πρόδιδε ὅτι κάποιος εἶχε παραβιάσει ἕνα δωμάτιο.

Τὰ κρεβάτια ἦταν στρωμένα, οἱ κάμαρες σιγυρισμένες, οἱ καρέκλες τοποθετημένες μὲ τάξη, τὰ σταχτοδοχεῖα ἀδειανά.

Γυρίσαμε πάλι στὸ δωμάτιο τῆς Σμαράγδας... 'Αλλὰ κι' ἐκεῖ τίποτε δὲν ὑπῆρχε ποὺ νὰ δυναμώσῃ τὶς ὑπόνοιές μας.

Κι' ὅμως ἕνας ἄνδρας εἶχε βγῆ λίγα λεπτὰ ἀπὸ τὸ σπίτι... Κι' ἔφυγε τρέχοντας σὰν κλέφτης μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ὕποπτου αὐτοκινήτου μὲ σβυσμένα φῶτα.

Γιατί ἄραγε τ' ἀρνεῖται ἡ ὑπηρέτρια;

"Αξαφνα ὁ 'Υπαστυνόμος ἔσκυψε κάτω καὶ σήκωσε ἀπὸ τὸ πάτωμα ἕναν ἀναπτῆρα, κρατῶντας τον ἀπὸ τὶς ἄκρες μὲ τὸ μαντῆλι του.

«Αὐτὸ τίνος εἶναι; ρώτησε τὴν Σμαράγδα κυττάζοντάς την στὰ μάτια.

«Μὰ...κανενὸς...δηλαδὴ τοῦ ἀφεντικοῦ μου..."Οχι...δικό μου...Τί σᾶς νοιάζει;»

'Η Σμαράγδα μετεφέρθη στὸ Τμῆμα. "Ηλθεν ὁ Διοικητὴς. Κι' ἐνῷ ἡ περιέργεια ὅλων μας εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφο, ἡ Σμαράγδα ἄρχισε ν' ἀνακρίνεται, ἐπαναλαμβάνοντας πάντα τὸ ἴδιο τροπάριο: «Δὲν ξέρω τίποτε».

Πέρασε ἔτσι μισὴ ὥρα... ὅταν ... ὅταν ξέσπασε μιὰ ἀπροσδόκητη θύελλα....

Κατέφθασε τὸ ἀφεντικὸ τῆς Σμαράγδας—ἕνας χοντρός, ἔξαλος ἀπὸ τὸ θυμό, ἄνδρας— μὲ τὴν κοῦρσα του.

Μπῆκεν χειρονομῶντας στὸ Τμῆμα. "Εβρισε τὸν σκοπὸ στὴν πόρτα, ἔσπρωξε τὸν ἀστυφύλακα ποὺ ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ, ἄνοιξε, χωρὶς νὰ κτυπήσῃ, καὶ μπῆκε σὰν Ταῦρος μαινόμενος σὲ ὑαλοπωλεῖο. 'Η φωνή του ἦταν στριγκὴ καὶ κακόηχη. Καὶ τὸ τί εἶπε αὐτὴ ἡ φωνοῦλα δὲν λέγεται. Μᾶς ἀπεκάλεσε «Γερμανούς,» «Τρομοκράτες» «Χυδαίους». Μᾶς κατηγόρησε ὅτι πήραμε τὴν ὑπηρεσία του στὸ Τμῆμα γιατὶ ... γιατί... δὲν ἀνταποκρίθηκε στὸν ἔρωτα ἑνὸς ἀστυφύλακα. Μᾶς εἶπε ὅτι τὸν κάναμε ρεζίλι κι' ὅτι ἀναστατώσαμε τὴ γειτονιά. Καὶ σὰν ἐπίλογο ὡρκίστηκε ὅτι τὸ πρωῒ θὰ μᾶς ἀναφέρῃ στὸ 'Υπουργεῖο, καὶ θὰ μᾶς περάσῃ σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες.

Μάταια ὁ Διοικητὴς προσπάθησε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ. "Αδικα τοῦ ἔδειχνε τὸν ἀναπτῆρα καὶ τοῦ ἀνέφερε τὸ γεγονὸς τοῦ ἄγνωστου ποὺ βγῆκε φορτωμένος ἀπὸ τὸ σπίτι του τὴν ὥρα ποὺ αὐτὸς ἀπουσίαζε. Δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτε. 'Απαιτοῦσε νὰ πάρῃ τὴ Σμαράγδα στὸ σπίτι. Καὶ τὸ χατῆρι του ἔγινε. "Εφυγε ἔτσι ἀπειλῶντας Θεοὺς καὶ Δαίμονες.

Μείναμε ὅλοι κατάπληκτοι. "Ηταν ἕνας αἰφνιδιασμὸς ποὺ δὲν τὸν περιμέναμε. Οἱ νεώτεροι συνάδελφοί μου πάγωσαν ἀπὸ τὸν φόβο τους.

"Ετσι φάνηκεν ὅτι ἡ 'Αστυνομία ὑπέκυψε...

'Αλλὰ νά!! Γενικὴ Συγκέντρωση διατάζει ὁ Διοικητὴς μας—καλή του ὥρα ὅπου νάναι— τοῦ χρεωστῶ τόσα πολλά. Καὶ μέσα στὴν αἴθουσα ἀλλαγῆς, ἐνῷ ἕνας διαβολεμμένος ἀγέρας παρασύρει ἔξω τσίγκους καὶ κτυπᾷ παραθυρόφυλλα, μᾶς λέει:

«....'Ακούσατε 'Υπουργεῖα, ἐφημερίδες, ἀπειλὲς καὶ τρομοκρατηθήκατε. Μὴν φοβᾶστε ὅμως ποτὲ ὅταν κάνετε τὸ καθῆκον σας. 'Απευθύνομαι σὲ ὅλους σας, ἀλλὰ κυρίως στοὺς νεώτερους ἀπὸ σᾶς. Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ διαλέξατε ἔχει καὶ τέτοια ἀπρόοπτα μέσα. Νὰ συνηθίσετε νὰ τ' ἀντιμετωπίζετε σὰν ἄνδρες, ψύχραιμα, μὲ σύνεση, μὲ αὐτοπεποίθηση. Δὲν εἶστε οἱ τυχόντες. Εἶστε ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶστε τὸ Α' καὶ τὸ Ω! τοῦ Κράτους. Κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ σᾶς πειράξῃ ὅταν κάνετε ἔντιμα τὴ δουλειά σας, κι' ἂς σᾶς ἀπειλοῦν κι' ἂς σᾶς βρίζουνε. Μὴν τὰ παίρνετε προσωπικὰ τὰ λόγια ποὺ ἀκοῦτε. Στὴ δουλειά μας θίγουμε πολλὲς φορὲς τὰ συμφέροντα τῶν συνανθρώπων μας. "Εχουν κάποιο ἐλαφρυντικὸ νὰ τελοῦν εἰς σύγχυσιν. "Ομως ἐκεῖ ποὺ ἔφτασαν τὰ πράγματα, ἡ ὀργὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ θὰ κινήσῃ γῆν καὶ Οὐρανὸν ἐναντίον μας. Τὰ ἄτομα βέβαια δὲν ἔχουν σημασίαν. Μὰ ἡ 'Ιδέα μας, ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ιδέα, δὲν πρέπει νὰ ἀμαυρωθῇ ἀπὸ τέτοιες συκοφαντίες.

Θᾶναι ὅπως δήποτε ὀδυνηρὸ γιὰ τὸ Σῶμα μας νὰ υἱοθετήσῃ—ἔστω καὶ μία ἐφημερίδα— τὶς ἀπόψεις τοῦ ἐξάλλου ἀνδρὸς ποὺ μᾶς ἐπισκέφθηκε. Γι' αὐτὸ ἔχουμε χρέος, παιδιά μου, νὰ κάνουμε τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ ἐξιχνιάσουμε τὸ Συμβὰν πρὶν ξημερώσῃ. Μὴν πᾶτε νὰ κοιμηθῆτε. Ντυθῆτε πολιτικὰ καὶ στραφῆτε πρὸς κάθε κατεύθυνση. Κάντε ὅ,τι νομίζετε. 'Απαιτῶ ὅμως πρὶν βγῇ ὁ ἥλιος νὰ ἔχω τὸν νυκτερινὸ ἄγνωστο στὸ Τμῆμα. Αὐτὸ θὰ γινόταν βέβαια ὅπως δήποτε. Σὲ μιά, σὲ δυό, σὲ τρεῖς μέρες θὰ τὸν πιάναμε, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ ἀφεντικὸ τῆς Σμαράγδας δὲν μᾶς δίνει μιὰ λογικὴ πίστωση χρόνου ἂς φροντίσουμε αὐτὸ τὸ βράδυ νὰ φέρουμε, πρὶν ξημερώσῃ σὲ πέρας αὐτὴ τὴ λεπτὴ ὑπόθεση, προστατεύοντας ἔτσι τὴν Τιμὴ καὶ τὴν 'Αξιοπρέπεια τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος..... Πηγαίνετε καὶ ὁ Θεὸς μαζί Σας...»

.....

"Ενας ἀρχιφύλακας μὲ δυὸ συναδέλφους μου πῆγε στὴν Τροχαία μήπως μάθῃ τίποτε γιὰ τὸ αὐτοκίνητο (τοὺς δώσαμε τοὺς δυὸ ἀριθμοὺς ποὺ προφτάσαμε νὰ δοῦμε)...

Τρεῖς ἀστυφύλακες μὲ ἕναν 'Υπαστυνόμο πῆγαν στὴν Σήμανση μὲ τὸν ἀναπτῆρα...

Οἱ ἄλλοι βγῆκαν στοὺς δρόμους μὲ πολιτικὰ νὰ συλλέξουν πληροφορίες....

Κι' ἐγὼ μὲ τὸν 'Υπαστυνόμο ἤλθαμε σπίτι μου (ποὺ εἶναι κοντὰ στὸ Τμῆμα) ντυθήκαμε πολιτικὰ καὶ τραβήξαμε στὸ "Αγνωστο μ' ἕνα ἀναπτῆρα γιὰ ὁδηγό, μὲ μιὰ σιλουέττα στὴ μνήμη, ποὺ χάθηκε στὰ σκοτάδια καὶ μὲ τὶς ἀπειλὲς τοῦ κυρίου ἀκόμη ν' ἀντηχοῦν στ' αὐτιά μας.

Περνᾶμε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι... Τέσσερις—πέντε ἀστυφύλακες μὲ πολιτικὰ τὸ περιτριγυρίζουν ἀθόρυβα.... Κατευθυνόμαστε στὸ δρόμο ποὺ πέρασε τὸ αὐτοκίνητο. Κάπου ἐδῶ κοντὰ πρέπει νὰ ἦταν σταματημένο, ὅταν περίμενε τὸν ἄγνωστο ἐπισκέπτη. Σὲ ἀπόσταση 10—15 μέτρων εἶναι ἕνα γκαράζ. Μπαίνουμε μέσα. 'Ο φύλακας κοιμᾶται μακαρίως, ροχαλίζοντας ἐκνευριστικά, δίπλα σ' ἕνα μαγκαλάκι μισοσβυσμένο. Τὸν ξυπνᾶμε. Εἶναι ἕνα συμπαθητικὸ γεροντάκι, γυρμένο ἀπὸ τὰ χρόνια ποὺ ἔχουν καβαλικέψει στὴν πλάτη του.

«....Μήπως εἶδες, μπάρμπα—Θωμᾶ, κανένα αὐτοκίνητο νὰ σταματᾷ ἐδῶ κοντά, περίπου τὰ μεσάνυχτα;»

'Ο Μπάρμπα—Θωμᾶς δὲν ξέρει ποιὰ μεγάλη σημασία ἔχει ἡ ἀπάντησή του γιὰ τὸ Σῶμα μας. Γι' αὐτὸ δὲν βιάζεται. Χασμουριέται δυὸ-τρία λεπτά, ξύνει τὰ πλευρά του, τρίβει τὰ μάτια του, τεντώνεται τεμπέλικα καί:

«'Οόόχι» μᾶς ἀπαντᾶ νυσταγμένα σκύβοντας πάνω στὸ μαγκαλάκι του. 'Η ἀπάντησή του μᾶς ἐκνευρίζει. 'Αλλὰ δὲν λέμε τίποτε. Φεύγουμε μὲ μιὰ ἐλπίδα λιγότερη...

'Απέναντι εἶναι «πιάτσα» ταξί. Καὶ στέκουν στὴ σειρὰ ἕξη αὐτοκίνητα... τὸνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο.

Πλησιάζουμε τὸν πρῶτο ὁδηγό. Διαβάζει «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΧΩ». Μόλις μᾶς βλέπει, ἀφίνει τὴν ἐφημερίδα καὶ κάνει ν' ἀνοίξῃ τὴν πίσω πόρτα.

«Ὄχι» τοῦ λέμε. «Μὴν ἀνοίγεις. Δὲν εἴμαστε πελάτες.'Αστυνομικοὶ εἴμαστε». Καὶ δείχνουμε τὶς ταυτότητές μας. 'Ο σωφὲρ βγαίνει ἀπ' τ' αὐτοκίνητο καὶ δείχνει προθυμία νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ.

«Θέλουμε νὰ μᾶς πῇς ἂν εἶδες κανένα αὐτοκίνητο νὰ σταματᾷ ἐδῶ κοντὰ χωρὶς νὰ κατεβάζῃ, οὔτε ν' ἀνεβάζῃ ἐπιβάτες. Ἕνα σταχτὶ ἀεροδυναμικὸ αὐτοκίνητο ποὺ οἱ τελευταῖοι του ἀριθμοὶ εἶναι 7 καὶ 8».

«Αὐτοκίνητο;» ρωτᾷ καὶ ξύνει τὸ κεφάλι του σὰν νὰ θέλῃ νὰ ἐρεθίσῃ τὸ μνημονικό του... «Πρὶν πόση ὥρα;»

«Περίπου τὰ μεσάνυχτα».

«Ἄ! Κρῖμα! Τὰ μεσάνυχτα δὲν ἤμουν ἐδῶ. Πρὶν μισὴ ὥρα ἤλθα. Λυπᾶμαι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. —'Αλλὰ ἂν θέλετε τὸ αὐτοκίνητό μου εἶναι στὴ διάθεσή σας. Νὰ σᾶς πάω ὅπου θέλετε. 'Ελᾶτε νὰ ψάξουμε μαζί..—.»

«'Ωραῖα ἰδέα» λέω στὸν προϊστάμενο.

«Ὁμορφη βέβαια καὶ εὔκολη, ἀλλὰ ὄχι καὶ πολύ.... ὑπηρεσιακὴ» μοῦ ἀπαντᾷ. Κι' ἀνάβοντας ἕνα τσιγάρο προχωρεῖ στὸ δεύτερο αὐτοκίνητο, στὸ τρίτο, στὸ τέταρτο, στὸ πέμπτο, στὸ ἕκτο, χωρὶς νὰ πάρῃ τὴν ἀπάντηση ποὺ πρόσμενε...

.. ..

Ἔτσι γυρνᾶμε μιά—μιση ὥρα...

Στὸ μυαλό μου στριφογυρίζει μιὰ σκέψη, καὶ κάποια φωνὴ ψιθυριστὰ μοῦ λέει:

....«Νύχτα... Νὺχτα γιὰ ὕπνο. Κρύα, παγωμένη. Τί θἄλεγες γιὰ ἕνα τσαγάκι; Γιὰ ἕνα ζεστὸ κρεβάτι πλάϊ σὲ μιὰ πυρωμένη σόμπα;

Βλάκα! Τί ψάχνῃς νὰ βρῇς; Εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ βρεθῇ τὸ αὐτοκίνητο; ὁ φορτωμένος ἄνδρας; Τί συγκεκριμένο στοιχεῖο ἔχετε ποὺ τοὺς κυνηγᾶτε; Ἄντε νὰ κοιμηθῇς, ἀνόητε καὶ παραιτήσου ἀπ' αὐτὸ τὸ τρελλὸ ὄνειρο. Τί ζητᾷς; Κύττα γύρω σου οἱ ἔ ξ υ π ν ο ι ἄνθρωποι τὄχουνε κόψει στὸν ὕπνο καὶ ὀνειρεύονται τὴν ἀγαπημένη τους. 'Εσὺ γιατὶ γυρίζεις; Γιὰ ποιόν; Ποιὸς θὰ σοῦ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπηρεσία αὐτή; Κανείς. Θυμᾶσαι τὸ προχτεσινὸ Σάββατο ποὺ ἄργησες 10 λεπτὰ νὰ ἔλθῃς γιὰ ὑπηρεσία; Σὲ τιμώρησαν πέντε χιλιάδες σοῦ κράτησαν ἀπ' τὸ φτωχὸ μισθό σου. Καὶ τώρα ἐσὺ ξενυχτᾷς μέσα στοὺς δρόμους γιὰ χατῆρι τους;.....»

Αὐτὰ καὶ ἄλλα μοῦ ἔλεγεν ἡ σιγανὴ φωνή.

'Αλλά, περίεργο! μοῦ φάνηκε σὰν φωνὴ δίχως ἀξία. 'Η καρδιά μου ἦταν ζεστὴ καὶ ὅλο μου τὸ σῶμα ἔκαιγε. Νόμιζα πὼς πλάϊ μου περπατοῦσε ὁ Χριστός. Αὐτὸς ποὺ σταυρώθηκε γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ μοῦλεγε γλυκά: «Προχώρησε ἥσυχα. Τὸ καθῆκον εἶναι ἡ πιὸ γλυκειὰ λέξη. 'Ο ὕπνος δὲν θὰ σὲ πάρῃ ἂν πᾶς νὰ κοιμηθῇς. Καὶ προχώρησα εὐδιάθετος ἀκολουθῶντας τὸν Ὑπαστυνόμο ποὺ ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νἄβρῃ ἐκεῖνον ποὺ σὰν σκιὰ γλύστρησε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας.....»

.. ..

«....'Ο Δούρειος Ἵππος. Τὸν ξέρεις, ἀγαπητέ μου, τὸν Δούρειο Ἵππο;» μὲ ρώτησεν ἀπότομα ὁ Ὑπαστυνόμος καὶ κοντοστάθηκε μελετῶντας μιὰ ξαφνικὴ ἰδέα ποὺ πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό του...

« Βέβαια τὸν ξέρω. Μ' αὐτὸν κυριεύτηκε ἡ Τροία. Κι' ἦταν μιὰ περίφημη νίκη τῆς ἐξυπνάδας ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου....»

«....Γιατί νὰ μὴν δοκιμάσουμε κι' ἐμεῖς;» συνέχισεν ὁ 'Αξιωματικός μου καὶ ἐπιτάχυνε τὸ βῆμα του..

Ξαναγυρίσαμε στὸ σπίτι τῆς Σμαράγδας. 'Ο Ὑπαστυνόμος σήκωσε τὸ γιακά του καὶ πλησίασε τὸ παράθυρό της. Τὸ κτύπησε μὲ διάκριση δυὸ—τρεῖς φορές. 'Ε-

κείνη σηκώθηκε, πλησίασε, ἄνοιξε τὸ τζάμι καὶ πίσω ἀπὸ τὶς γρίλλιες ρώτησε σιγὰ—σιγὰ «ποιὸς εἶναι;»

«....'Εγὼ εἶμαι, Σμάρω. Ξαναγύρισα γιατὶ ξέχασα τὸν ἀναπτῆρα μου καὶ φοβᾶμαι μὴν τὸν βρῇ τ' ἀφεντικό σου. Μὴν ἀνάψῃς φῶς γιατὶ μοῦ φαίνεται ὅτι μὲ παρακολουθοῦν, εἶπε ψιθυριστά, σχεδὸν ἀπὸ μέσα του, ὁ 'Υπαστυνόμος...

«....Μὰ δὲν εἴπαμε, Τάσσο, νὰ συναντηθοῦμε στὶς 7. Γιατὶ ξαναγύρισες; Θὰ στὸν ἔφερνα ἐγὼ τὸν ἀναπτῆρα σου», ἀπάντησεν ἡ ἀφελὴς Σμαράγδα.

«....Ἔλα ἀμέσως στὸ σπίτι μου» τῆς εἶπεν ὁ 'Υπαστυνόμος κι' ἔρριξε ἀπὸ τὴ γρίλλια τέσσερα δεκαχίλιαρα.

«Νὰ πάρω καὶ τὶς βαλίτσες μου; Θὰ φύγουμε ἀπὸ τώρα;

«Βέβαια. Ἔλα σὲ περιμένω»..

.....

Τὰ ἄλλα γίνηκαν μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα. 'Η Σμαράγδα βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι της, πῆρε τὸ πρῶτο ταξὶ στὴν πιάτσα τὸ ὁποῖον ὡδήγοῦσε ὁ.... 'Υπαστυνόμος, πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Τάσσου καὶ ἐκεῖ ἀνακάλυψε ὅτι ὁ φίλος της εἶχε κάνει φτερὰ. Πῦρ καὶ μανία τότε ὡμολόγησε στὸν 'Υπαστυνόμο ὅτι ὁ Τάσσος ἦταν φίλος της καὶ τὴν ἐπισκεπτόταν ἐπὶ 2 χρόνια. Ὅτι μαζὶ εἶχαν διαρρήξει ἕνα μυστικὸ χρηματοκιβώτιο ποὺ εἶχε τὸ ἀφεντικό τῆς Μαρίας στὸν τοῖχο τῆς κάμαράς του, ὅτι πήρανε μαζὶ τιμαλφῆ ποὺ ἀντιπροσωπεύανε ὁλάκαιρη περιουσία καὶ ὅτι συμφώνησαν νὰ φύγουνε μαζὶ στὶς 7. Θὰ πηγαίνανε στὴ Θεσσαλονίκη. 'Εκεῖ θὰ τὴν παντρευότανε καὶ θὰ ἡσύχαζε μιὰ γιὰ πάντα ἀπ' τὶς πίκρες τῆς ζωῆς.

Μὲ τὴν βοήθεια τῆς Σμαράγδας τὸν ἀναζητήσαμε παντοῦ. Στὰ γνωστά του σπίτια, στὰ καφφενεῖα ποὺ σύχναζε καὶ σ' ὅλα τὰ μέρη ποὺ εἶχαν συναντηθῆ μὲ τὴ Σμαράγδα.

Τὸν ἀνακαλύψαμε στὸ δωμάτιο ἑνὸς κακόφημου ξενοδοχείου νὰ ἑτοιμάζῃ τὶς βαλίτσες του, τὸν συλλάβαμε, πήραμε ὅλα τὰ κλεμμένα καὶ τὸν φέραμε στὸ Τμῆμα.

Στὶς 8 πήγαμε στὸ σπίτι τοῦ κυρίου τῆς Σμαράγδας καὶ τοῦ εἴπαμε ὅτι εἶχε συλληφθῆ ὁ κλέφτης τῶν διαμαντικῶν του καὶ ὅτι ὅλα τὰ κλοπιμαῖα εἶναι στὴ διάθεσή του.

Τὸ τὶ ἔγινε στὸ Τμῆμα μὲ τὸν χοντρὸ κύριο δὲν περιγράφεται. Ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ Διοικητοῦ καὶ δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴ μεταμέλειά του γιὰ ὅσα εἶπε.

Ὕστερα τράβηξε σὲ μιὰ ἐφημερίδα καὶ δημοσίευσε τὸν πάρα πάνω ἔπαινο...

Ἔτσι ἡ 'Αστυνομία εἶχε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ θριαμβεύσει ὄχι μονάχα σὰν Σῶμα 'Ασφαλείας, ἀλλὰ πιὸ πολὺ σὰν 'Ιδέα, πανέμορφη, Θεϊκή, ἀκατάλυτη στοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιρούς.....

'Αλλὰ τὰ μάτια μου πιὰ κλείνουν ἀπὸ τὴ νύστα.

Πρέπει νὰ κοιμηθῶ γιατὶ δὲν ξέρω τὶ μπορεῖ νὰ συμβῇ πάλι αὔριο. Ὅλα πιθανὰ εἶναι.

'Ως τότε καλή σας νύχτα.....»

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— I —

«Εἶχαν περάσει τέσσερα χρόνια ἀπὸ τότε, ποὺ γνώρισα τὴν Καίτη στὴν » Ἀκρόπολη. Εἶχα πάρει τὸ πτυχίο μου καὶ οἱ δουλειές μου πήγαιναν πολὺ καλά, » ὥστε κατώρθωσα νὰ ἔχω καὶ μιὰ μικρὴ περιουσία.

« Ἡ σκέψι μου ἦταν ν' ἀποχτήσω ἕνα σπιτάκι δικό μας, κάπου μακρυὰ ἀ- » πὸ τὸν κόσμο κι' ἐκεῖ νὰ μείνουμε μὲ τὴν Καίτη ἥσυχοι στὸ δικό μας κόσμο. Τώ- » ρα πλέον χωρὶς νὰ τῆς ἀνακοινώσω τίποτε εἶχα ἀγοράσει μιὰ μικρὴ κατοικία » στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη τῆς Κέρκυρας μέσα σ' ἕνα πυκνὸ δάσος, ἀπὸ ποικίλη δεν- » τροφυτία, ποὺ προχωροῦσε καὶ μέσα στὸ ἁλμυρὸ ἀκόμη θαλασσινὸ νερό. Ἦταν » μοναδικὴ τοποθεσία καὶ πίστευα ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρισκε ὁριστικὰ τὴν εὐτυχία ἡ Καί- » τη. Ἐφρόντισα γιὰ τὴν ἐπίπλωση τῆς νέας μας κατοικίας, ποὺ ἔγινε ἁπλῆ κ' ἀ- » πέρριτη. Δὲν ξεύρω πῶς μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα ν' ἀγοράσω καὶ ἕνα πιάνο, μολονότι ποτὲ » δὲν ἄκουσα τὴν Καίτη νὰ τραγουδᾷ. Εἶχα ὅμως παρατηρήσει ὅτι ὅταν ἄκουγε » καμμιὰ συμφωνία πρὸ παντὸς τοῦ Σοῦμπερτ ἔμενε βαθυστόχαστη γιὰ πολὺ ὥρα » καὶ συχνὰ κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια της δύο δάκρυα.

« Ὅταν πλέον ὅλα τὰ εἶχα ἕτοιμα τῆς ἀνήγγειλα τὸ γεγονὸς αὐτὸ λέγοντάς » της: Θὰ ἤθελες νὰ πᾶμε κάπου μακρυὰ ἀπὸ δῶ νὰ ἡσυχάσουμε;

« — Μὲ κύτταξε στὴν ἀρχὴ κάπως περίεργα κι' ὕστερα ἀναλύθηκε σὲ δάκρυα » στὴν ἀγκαλιά μου σὰν μικρὸ παιδί. Δὲν κατώρθωσα μέχρι σήμερα νὰ ἐξηγήσω » τὶς ἀπότομες αὐτὲς συναισθηματικὲς μεταπτώσεις ποὺ παρουσίαζε. Ἀρχίσαμε » ἀμέσως νὰ ἑτοιμαζόμαστε καὶ μετὰ τρεῖς μέρες ἐπιβιβαστήκαμε σ' ἕνα καλοτά- » τάξειδο ἀτμόπλοιο.

« Ὕστερα ἀπὸ 24 ὧρες ταξεῖδι, σὲ θάλασσα γαλήνια, φθάσαμε στὸ ὡραιό- » τερο νησὶ τοῦ Ἰουνίου, ὅπου ἡ ἄνοιξη εἶναι παντοτεινή, καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ » φύση χάρισε ὅλα τὰ προνόμια σ' αὐτό.

« Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ στὴν Κέρκυρα ὅλη ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἀρωματισμένη. » Τ' ἄνθη τῆς λεμονιᾶς, οἱ νάρκισσοι καὶ τὰ τριαντάφυλλα ἑνώνουν τὰ ἀρώματά » τους σὲ μιὰ ἄφθαστη συμφωνία ποὺ μόνο ἐκεῖνος, ποὺ ἔζησε στὸ νησὶ αὐτό, μπο- » ρεῖ νὰ νοιώσῃ. Περνῶντας μέσα ἀπὸ τοὺς κήπους τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ, μὲ τὴ μουσικὴ » τῶν πουλιῶν ποὺ ἐξημερωμένα ἔρχονται πάνω σας νὰ καθίσουν, φθάσαμε στὴν » τοποθεσία ὅπου βρισκόταν τὸ σπιτάκι μας μονάχο, ὁλομόναχο.

« Ἡ Καίτη φαίνονταν εὐτυχισμένη καὶ αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ νοιώθω τὸν ἑαυτό » μου ὑπερήφανο. Εἶχα ἐλπίδες ὅτι ἐδῶ πλέον θὰ ὑποχωροῦσε ἡ σωματικὴ ἀτονία » της καὶ ἡ ἀδυναμία, ποὺ τὴν ἔκανε πιὸ ὠχρὴ καὶ ὑπερβολικὰ εὐαίσθητη.

« Μπῆκε μέσα καὶ χωρὶς σχεδὸν νὰ ρίξῃ καμμιὰ ματιὰ στὴν ἐπίπλωση πῆγε » κατ' εὐθεῖαν στὴ βεράντα καὶ στάθηκε γιὰ πολὺ ὥρα ἐκεῖ, κυττάζοντας μακρυὰ » τὸ πέλαγος. Φαίνονταν σὰν κάτι ν' ἀναζητοῦσε ὡς ποὺ ἕνας βαθὺς στεναγμὸς ἔ- » δωσε τέλος στὴν ὀνειροπόλησι αὐτή. Ἐγύρισε τότε πρὸς ἐμένα ποὺ ἤμουν καθι-

» σμένος λίγο πίσω της, καὶ κυττάζοντάς με, μὲ τὰ σκιασμένα μεγάλα μάτια της, » ποὺ ἐξεδήλωναν ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅλη της τὴν εὐγνωμοσύνη, ἦρθε καὶ στήριξε τὸ » κεφάλι της στὸν ὦμο μου ψυθιρίζοντας.

« — Εἶσαι τώρα εὐτυχισμένος;

« Ἡ εὐτυχία μου, ἀπάντησα, βρίσκεται σὲ σένα: ὅταν σὺ εἶσαι εὐτυχισμένη » τότε καὶ ἐγὼ αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου εὐτυχισμένο.

« Στὴ στάσι αὐτὴ καὶ ὁ καθένας μας μὲ διάφορες ὀνειροπολήσεις, μείναμε γιὰ » πολὺ ὥρα, νοιώθοντας πὼς κάτι μᾶς εἶχε ἐνώσει σφιχτά.

« Ἡ ζωή μας τώρα περνοῦσε κάπως ρωμαντικά, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπα καμμιὰ » βελτίωσι τῆς φυσικῆς ἀδυναμίας τῆς Καίτης. Ἀπ' ἐναντίας παρατηροῦσα πὼς » τῆς ἄρεσε νὰ παραδίνεται πιὸ πολὺ στὶς ἐκστασιακές της ὀνειροπολήσεις, πότε κα- » θισμένη—κάτω ἀπὸ τὶς φιλύρες, πότε κάτω στοὺς βράχους τῆς ἀκροθαλασσιᾶς » καὶ μερικὲς φορὲς μέσα στὴ βαρκοῦλα, ποὺ πάντα εἴχαμε στὴ διάθεσί μας.

« Ἡ εὐαισθησία της μέρα μὲ τὴ μέρα γίνονταν πιὸ λεπτή, τόσο ποὺ ἦταν » ἀδύνατο νὰ σκεφθῶ κάτι χωρὶς νὰ τὸ μαντέψῃ καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ κάθε φορά, εἴτε » τὸ παράπονό της, εἴτε τὴν ἐπιθυμία της κατὰ τρόπο ἰδιαίτερο, τελείως ἀτομικό.

« Εἶναι ἀλήθεια, πὼς τρία χρόνια τώρα δὲν κατώρθωσα ποτὲ νὰ τὴν ἰδῶ νὰ » γελάσῃ. Πάντα ἕνα πικρὸ μειδίαμα διάστελλε τὰ χείλη της καὶ ὅταν κανεὶς νόμιζε » ὅτι ἡ εὐτυχία πλημύριζε τὴν καρδιά της δὲν πετύχαινε παρὰ νὰ συλλάβῃ μονάχα » μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐκφραστικότητα τῶν ματιῶν της.

« Εἶχαν περάσει ἑπτὰ μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ εἴχαμε ἐγκατασταθῆ στὸ νέο μας » σπίτι στὴν Κέρκυρα.

« Εἴχαμε ἀποφύγει προσεκτικὰ νὰ πιάσουμε γνωριμίες κι' ἔτσι ἡ ζωή μας » περνοῦσε ἀποκλειστικὰ στὸ δικό μας περιβάλλον. Περιοριστήκαμε στὸ δικό μας » κόσμο τόσο πολύ, ποὺ μᾶς φαίνονταν ἐνοχλητικὸ ἂν καμμιὰ γιορτινὴ μέρα ἔρ- » χονταν πολλὲς βάρκες στὴν παραλία μας ἢ διάφοροι περιπατητὲς τάραζαν τὴν » ἡσυχία στὸ δάσος μας.

« Ἴσως αὐτή μας ἡ ζωὴ εἶχε δώσει τροφὴ στὴν φαντασία τῶν εὐγενῶν κα- » τοίκων τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ, γιατὶ ὅπως ἔμαθα κατόπιν, εἴχαμε γίνει μυθικὰ πρόσωπα » καὶ εἶχαν κυκλοφορήσει πολλὲς ἱστορίες γιὰ μᾶς.

« Τοὺς πρώτους μῆνες πίστεψα ὅτι εἶχα πετύχει νὰ χαρίσω μιὰ ὁλοκλη- » ρωμένη εὐτυχία στὴν Καίτη, ὅπως τὴν ἤθελα καὶ εἶχα γι' αὐτὸ κάποια κρυφὴ πε- » ρηφάνια. Ἐκείνη πάλι προσπαθοῦσε πάντα νὰ φαίνεται περισσότερο εὐχαριστη- » μένη ἀπ' ὅτι ἦταν καὶ μάλλιστα ὅταν ἤμουν κοντά της· εἶχα ὅμως πολλὲς φορὲς » ἀντιληφθῆ ὅτι ἐξακολουθοῦσε νὰ κρύβῃ μέσα της κάποιο πόνο δυνατό, κάποιο μυ- » στικό, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ τὸ φανερώσῃ σὲ κανένα.

« Τὸν τελευταῖο ἐπίσης καιρὸ εἶχα παρατηρήσει ὅτι ἡ φυσική της ἀδυναμία » μεγάλωνε, ἡ χλωμάδα τοῦ προσώπου της εἶχε φτάσει σὲ σημεῖο ποὺ μὲ ἀνησυ- » χοῦσε καὶ τῆς πρότεινα νὰ καλέσουμε γιατρό. Ἐκείνη μὲ μιὰ κίνησι ἀρνη- » στικὴ δὲ θέλησε, βεβαιώνοντας ὅπως πάντα, ὅτι εἶναι εὐτυχισμένη καὶ ὅτι δὲν » ἔχει ἀπολύτως τίποτε. Ἐγὼ ὅμως μὲ τρόμο ἔβλεπα, ὅτι μέρα μὲ τὴν ἡμέρα τὸ λε- » πτὸ αὐτὸ σῶμα ἐξαϋλωνόταν. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσα ποτὲ ν' ἀντισταθῶ στὴ θέ- » λησί της νὰ μὴ φέρω γιατρὸ καὶ ὅταν ἐπέμεινα λίγο, μ' ἐμπόδισε τὸ κλάμα της » στὸ ὁποῖο ξεσποῦσε ριγμένη στὴν ἀγκαλιά μου.

« Ἡ τροφή της, ποὺ πάντοτε ἦταν ἐλαφρά, τώρα ἐλαττώθηκε τόσο, ὥστε ἕνα » κύπελο γάλα τὸ πρωῒ καὶ ἕνα τὸ ἀπόγευμα ἦσαν ἀρκετὰ γιὰ νὰ συντηρεῖται. Ἄρ- » χισα πλέον νὰ φοβοῦμαι πολὺ καὶ κάποτε τῆς λέω:

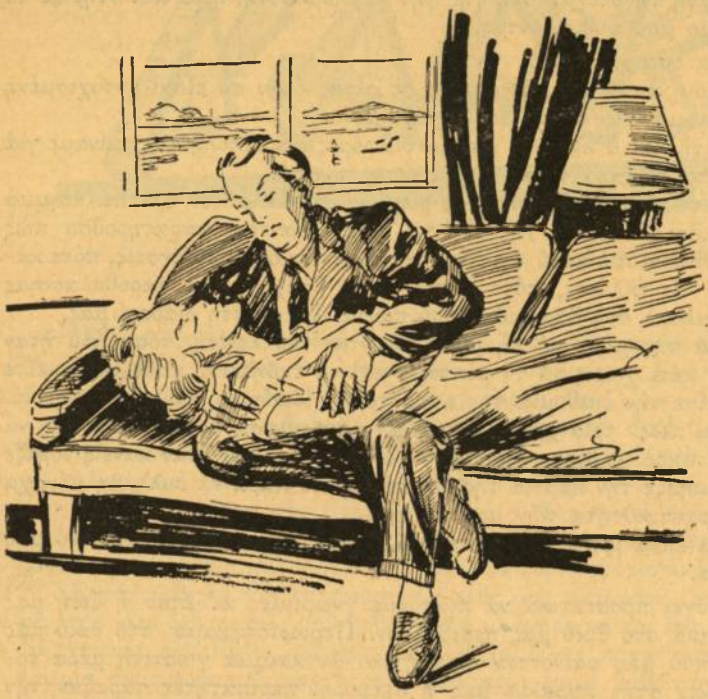
« Μήπως Καίτη μου ἡ ζωή μας αὐτὴ σὲ βλάπτει;

« Ἂν θέλῃς ξαναγυρίζουμε στὴν Ἀθήνα.

« Ἡ πρότασί μου αὐτὴ τὴν τάραξε πολὺ καὶ κυττάζοντάς με κατάματα μοῦ » λέει μὲ φωνή, ποὺ » μόλις μποροῦσε κα- » νεὶς νὰ τὴν ἀκού- » σει.

« Σένα σ' εὐχα- » ριστεῖ αὐτό;

« Ἐμάντεψα ὅτι » ἡ ἐπιθυμία της ἦτο » νὰ μείνουμε ἐκεῖ » μόνοι καὶ τὴν πῆρα » στὴν ἀγκαλιά μου, » ὅπου ἔμεινε γιὰ πο- » λὺ ὥρα καὶ ἀπο- » κοιμήθηκε ἥσυχα » μ' ἕνα χαμόγελο » ἐκφραστικό. Τὴν » πῆγα στὸ δωμάτιό » της, τὴν ἔβαλα στὸ » κρεβάτι κι' ἔκλει- » σα τὶς κουρτίνες » γιὰ νὰ μὴ μπαί- » νουν οἱ φωτινὲς ἀ- » χτῖδες μέσα. Αἰ- » σθανόμουνα ἀφάν- » ταστα εὐτυχισμένος » γιατὶ ἔκανα ἀπαλὸ » τὸν πόνο, ποὺ ἔν- »νοιωθα ὅτι εἶχε μέσα

Τὴν πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου, ὅπου ἔμεινε γιὰ πολὺ ὥρα καὶ ἀποκοιμήθηκε ἥσυχα μ' ἕνα χαμόγελο ἐκφραστικό.

» της. Πολλὲς φορὲς ἀγρυπνοῦσα καὶ γύριζα στὸν κῆπο νύχτες ὁλόκληρες ἀπορρο- » φημένος ἀπὸ ποικίλες σκέψεις γιὰ τὴν εὐτυχία της.

— ΙΑ —

« Ὁ ἄνθρωπος πάντα δὲ θέλει νὰ δίνῃ πίστι σὲ κάτι ποὺ θὰ τοῦ προξενήσῃ » πόνο, ὅσο κι' ἂν αὐτὸ τὸ βλέπει καθαρά, πὼς εἶναι ἀλήθεια, καὶ πὼς πρόκειται » πολὺ σύντομα νὰ πραγματοποιηθῇ.

« Ἔτσι καὶ γὼ ἐνῷ ἔβλεπα ὅτι οἱ μέρες τῆς Καίτης δὲν θὰ περνοῦσαν τὶς μέ- » ρες ποὺ μᾶς χώριζαν ἀπὸ τὸ φθινόπωρο δὲν ἤθελα νὰ τὸ πιστέψω.

« Βρισκόμαστε στὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ στὴν Κέρκυρα » ἡ βλάστησι ἔχει ἕνα ἀνοιξιάτικο πλοῦτο. Εἶναι δὲ ἐξαιρετικὲς οἱ νύχτες, ὅταν τρι- » γυρίζει κανεὶς μέσα στοὺς ἀπέραντους κήπους της καὶ συμπέσει νὰ βρεθῇ κάτω » στὸ δέντρο, ποὺ θὰ ἔχουν προτιμήσει τ' ἀηδόνια γιὰ τὸ διαγωνισμὸ στὸ κελάδημά » τους.

« Ἀπὸ τὸ πρωῒ εἶχα μιὰ μελαγχολία ἀνεξήγητη γιὰ τὸ χαρακτῆρα μου κι' » ἕνας πόνος μοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδιά. Ἀντίθετα ἡ Καίτη σηκώθηκε μὲ ἐξαιρετικὴ » εὐδιαθεσία καὶ μὲ κάποια ζωηρότητα, ποὺ μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι, τόσο, ποὺ προ- » σπάθησα νὰ κρύψω τὸ δικό μου πόνο γιὰ νὰ μὴ τὴ στενοχωρήσω.

« Κάναμε ἕναν περίπατο στὸν κῆπο καὶ κατόπιν κατὰ τὴν ἐπιθυμία της πή- » ραμε τὴ βάρκα καὶ προχωρήσαμε μακρυὰ στὸ πέλαγος. Φαινόταν πολὺ εὐχαρι-

» στημένη κι' ἔρριχνε ματιὲς μὲ κάποια περιέργεια σὲ διάφορα μικροπράγματα,
» προσήλωνε δὲ τὸ βλέμμα της πολλὲς φορὲς καὶ γιὰ πολὺ ὥρα στὸ νερό, ποὺ ἕνα
» ἐλαφρὸ ἀεράκι τοῦ ἔδινε τὴν χαρακτηριστική του κυματιστὴ ἀπόχρωσι. Ὅταν
» γυρίσαμε πίσω πήγαμε στὸ σπιτάκι μας καὶ ἀφοῦ πῆρε τὸ γάλα της τράβηξε τὴν
» πολυθρόνα στὴ βεράντα καὶ κάθησε ἔχοντας μπροστά της τὸν κῆπο μὲ τοὺς ὡ-
» ραίους εὐκαλύπτους καὶ τὶς ἀρωματικὲς ἀγγέλικες ποὺ συχνὰ προτιμοῦσαν τ'
» ἀηδόνια. Παραδόθηκε τότε σ' ἕνα ρεμβασμό, σὲ μιὰ ἔκστασι, ἐνῷ τὸ φεγγάρι σκορ-
» ποῦσε πάνω της τὸ ἀσημένιο φῶς του κι' ἔκανε τὸ πρόσωπο τῆς Καίτης αἰθέριο
» σὰν μιὰ Ψυχή. Λίγο ἀργότερα ἕνα ἐλαφρὸ φτερούγισμα στοὺς θάμνους, ὕστερα
» μερικὰ ἀδύνατα συρίγματα καὶ κατόπιν μιὰ μουσικὴ ἄφθαστη ἦλθε νὰ ψάλῃ τὴν
» ὑπέροχη θεὰ τῆς φύσε-
» ως. Ὅταν ἡ δύναμι τῆς
» ψαμλωδίας τοῦ ἀηδονιοῦ
» ἔφθασε σὲ τρελλὸ τρα-
» γοῦδι ἡ Καίτη ἐκινήθη
» στὴν ἀρχὴ μὲ κάποια ἔκ-
» πληξη σὰν νὰ ἐξύπνησε
» ἀπὸ αἰώνιο ὄνειρο, κατό-
» πιν ἄκουσε γιὰ λίγο μὲ
» προσοχὴ τὸ τρελλὸ τρα-
» γοῦδι τοῦ ἀηδονιοῦ, ποὺ
» μὲ μιὰ ποικιλόχρωμη
» μουσικὴ στροφὴ ἐκόπη
» καὶ σιγὰ ἐσηκώθη σὰν
» σκιά, χωρὶς κανένα κρό-
» το, ἀμίλητη καὶ πῆγε
» στὸ πιάνο. Κάθησε καὶ
» μὲ κάποια κούρασι στὴν
» ἀρχή, μὲ μιὰ ζωηρότητα
» ἔπειτα ἄρχισε νὰ παίζῃ.
» Ἦταν ἡ πρώτη φορά,
» ποὺ τὴν εἶδα νὰ παίζῃ
» στὸ πιάνο καὶ δὲν μπο-
» ροῦσα νὰ μιλήσω ἀπὸ
» τὴν ἔκπληξί μου. Ἔμε-
» να ἐκεῖ καὶ μὲ κάποια
» περηφάνεια παρακολου-
» θοῦσα. Ἐπίστεψα ὅτι κάποιος ἄνθρωπος νέος ξύπνησε ὅτι μιὰ καινούργια ζωὴ
» ξεπρόβαλλε. Καὶ ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἔκανε τὰ ἀηδόνια ἀλάλητα ν' ἀκοῦν, μιὰ σιγανὴ
» φωνὴ μελωδικὴ ποὺ σιγὰ σιγὰ δυνάμωνε μ' ἔκανε νὰ νοιώσω ὅτι κάτι θεῖο κρύ-
» βονταν κάτω ἀπὸ τὸ αἰθέριο σῶμα τῆς Καίτης. Καὶ βουβὸς ἀπὸ τὴ χαρά μου πα-
» ρακολουθοῦσα:

Ἦταν ἡ πρώτη φορά, ποὺ τὴν εἶδα νὰ παίζῃ στὸ πιάνο καὶ δὲν μποροῦσα νὰ μιλήσω ἀπὸ τὴν ἔκπληξί μου.

Ἂν σὺ ἀηδόνι τῆς ζωῆς μου τὴ χαρὰ ἤρθες νὰ δώσῃς γελάστηκες
Ἂν γιὰ παρηγοριὰ στὸν πόνο μου τραγοῦδι ἤρθες νὰ τονίσῃς σταμάτησε.
Ὁ ὕπνος τὴ ζωή μου κράτησε σὲ μιὰ στιγμὴ
κι' ὁ πόνος δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ μὲ σπαράζῃ.

« Σιγὰ—σιγὰ ἔσβυσε ἡ θεία αὐτὴ μελωδία καὶ ἡ Καίτη γύρισε πρὸς ἐμένα,
» ποὺ ἀμίλητος τὴν πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου, καὶ κάθησα στὴν πολυθρόνα τῆς βε-
» ράντας κρατῶντας την σὰν κάτι πολύτιμο, σὰν κάτι ποὺ τώρα ἔλαμψε. Εἶχε τὸ
» κεφάλι της γυρμένο στὸ στῆθος μου καὶ σ' αὐτὴ τὴν στάσι μείναμε πολὺ ὥρα,

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΥΠΑΛ. ΤΗΣ ΓΕΝ. Δ)ΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

'Επὶ τῇ 'Εθνικῇ 'Επετείῳ τῆς 28ης 'Οκτωβρίου ἔλαβε χώραν συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Γεν. Δ)νσεως 'Αστυν. Πόλεων τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην συγκέντρωσιν παρέστησαν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ 'Υπουργείου κ. Κόκκινος Νικόλαος, οἱ Διευθυνταὶ κ. κ. 'Αργυράκης καὶ Μπούρας, οἱ 'Αστυνόμοι κ. κ. Μπογιατζόπουλος, Τουζένης, Δουβάρας, Ψαλλίδας, 'Ανδρεόπουλος, Καρυδάκης καὶ ἄλλοι.

'Ο 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Κοντογιῶργος Γεώργιος, δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του, ἔκαμε μίαν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν εἰς τὴν μακραίωνα 'Ελληνικὴν 'Ιστορίαν, διὰ ν' ἀναφέρῃ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς ὑπὲρ τῆς 'Ελευθερίας καὶ τὴν μεγάλην της συμβολὴν εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

'Ομιλῶν ἀκολούθως διὰ τὰ γεγονότα τῆς 28ης 'Οκτωβρίου 1940, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' καὶ πρωθυπουργοῦ 'Ιωάννου Μεταξᾶ, οἵτινες μὲ τὸ ἱστορικὸν των «ΟΧΙ» ἔδωκαν τὴν ἁρμόζουσαν ἀπάντησιν εἰς τὸν ψευδοκαίσαρα τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος, λησμονῶν τὴν 'Ελληνικὴν ἱστορίαν, ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἔκαμνεν ἕνα στρατιωτικὸν περίπατον εἰς τὴν 'Ελλάδα.

'Αναφερόμενος εἶτα, ὁ κ. Κοντογιῶργος, εἰς τὰς σκληρὰς μάχας τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ 'Ελληνικὸς Στρατός, εἰς τὰ βουνὰ τῆς 'Ηπείρου, ἐναντίον τῶν σιδηροφράκτων Μεραρχιῶν τοῦ Μουσσολίνι, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς θρυλικῆς 1ης Μεραρχίας, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Βάσσου Βραχνοῦ (τοῦ σημερινοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν), ἀντιμετώπισεν ἐξ ἀρχῆς νικηφόρως, ὅλας τὰς ἐπιθέσεις τῶν 'Ιταλῶν.

Εἰδικώτερον περιέγραψεν ὁ κ. Κοντογιῶργος τὸ πῶς ἡ Μεραρχία αὕτη εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς 29ης 'Οκτωβρίου ἀνετέθη ὁ τομεὺς τῆς Πίνδου, ἔφθασεν ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν ἐκ Κοζάνης πεζῇ εἰς 'Επταχώριον, ἔνθα ὄχι μόνον ἐπέτυχεν τὴν ἐντὸς ὡρῶν ἐμπέδωσιν τῆς πειθαρχίας καὶ ἀνασύνταξιν τῶν ἕνεκα αἰφνιδιασμοῦ ὑποχωρούντων, ἐν μέρει, ἀτάκτως τμημάτων ἀποσπάσματος τοῦ ἡρωϊκοῦ Δαβάκη, πρὸς δὲ ἀπέφραξεν τὴν πρὸς Μέτσοβον κάθοδον τοῦ ἐχθροῦ ἀλλὰ καὶ διὰ ταχυτάτων ἐνεργειῶν ἐνήργησεν ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου ἰσχυροτάτας ἀντεπιθέσεις, αἵτινες ἐπέφερον τὰς πρώτας νίκας τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ, διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Λυκόραχης καὶ τῆς κορυφογραμμῆς—Προφήτου 'Ηλία Φούρκα Ταμπούρι—ἀποκοπείσης οὕτω τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ 8ου συντάγματος τῶν 'Αλπινιστῶν μετὰ τῶν ἐν Κονίτσῃ λοιπῶν δυνάμεων, ἀναγκασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ ἐχθροῦ ν' ἀνακρούσῃ πρύμναν μὲ συνέπειαν τὴν ὁριστικὴν ἀνατροπήν του.

Τέλος ὁ κ. Κοντογιῶργος, ἀπέτισε φόρον τιμῆς εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος πεσόντας 'Αξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τοῦ ἡρωϊκοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ὑπερόχου θυσίας των, ἔγραψαν σελίδας ἀφθάστου δόξης εἰς τὴν νεωτέραν 'Ελληνικὴν 'Ιστορίαν.

» ὡς ποὺ μιὰ παγερὴ δροσιὰ μ' ἔκανε νὰ συνέλθω, σήκωσα στὴν ἀγκαλιά μου τὴν
» Καίτη καὶ σιγὰ τὴν πῆγα στὸ κρεββάτι της καὶ τὴν ἄπλωσα· ἀλλὰ κάποιο φοβερὸ
» προαίσθημα μὲ κράτησε κεῖ καὶ χωρὶς νὰ ξαίρω γιατί, ἔσκυψα καὶ ἠθέλησα νὰ
» νοιώσω τὴν ἀναπνοή της. Τίποτε! 'Η Καίτη μου δὲν ἀνάπνεε..... εἶχε πεθάνει.
» 'Ο κόσμος εἶχε τελειώσει γιὰ μένα. Τὸ ἀηδόνι μοῦ φάνηκε ὅτι ἔλεγε τώρα κάποιο
» λυπητερὸ τραγούδι κι' ἐγὼ ἀπόμεινα κυττάζοντας τὸ πρόσωπο τῆς Καίτης, ποὺ
» εἶχε πάρει μιὰ οὐράνια γλυκύτητα. "Ολα εἶχαν τελειώσει τόσο σύντομα γιὰ μένα...»

(Συνεχίζεται)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 62

«Περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ὑποψηφίων πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυφύλακος»

Ἄρθρον 1. 1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 24 ἐδ. η' τοῦ Ν. 4971)31, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 2139)52, συνιστᾶται ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Διοικητὴν τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων, ὡς Πρόεδρον, τὸν Ὑποδ)τὴν καὶ τὸν Κοσμήτορα αὐτῆς ὡς μέλη, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

2. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ θὰ ὑφίστανται γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων.

Ἄρθρον 2. 1. Ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ὁρίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεώς του καὶ πρὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ἡμέρας ἐξετάσεως τούτων, καθ' ἃς δέον νὰ παρίστανται ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ δελτία ταυτότητος αὐτῶν καὶ τὰ ἀπαραίτητα εἴδη γραφικῆς ὕλης (χάρτην, μελάνην, κονδυλοφόρον, στυπόχαρτον) εἰς τὸ οἴκημα τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων, ὅπου ἑδρεύει καὶ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἐξέτασις.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐξέτασις εἶναι: γραπτή, προφορικὴ καὶ φυσιογνωμική.

1. Γραπτὴ ἐξέτασις: Αὕτη συνίσταται εἰς λῆψιν δείγματος γραφῆς μέχρι 15 σειρῶν ἐκ βιβλίου καὶ δὴ ἀναγνωσταρίου τῆς ΣΤ' Τάξεως Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐξ οὗ πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ ὀρθογραφία καὶ ἡ ἀκριβὴς διατύπωσις.

2. Προφορικὴ ἐξέτασις: Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις συνίσταται εἰς ἐρωτήσεις ἀπευθυνομένας κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐπαρκείας τῶν γραμματικῶν των γνώσεων, τῆς εὐφυΐας αὐτῶν, τῆς εὐστροφίας τοῦ πνεύματος, τῆς παρατηρητικότητος, τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν καὶ γενικῶς τῆς πνευματικῆς καταλληλότητος] πρὸς διαμόρφωσίν των εἰς ἱκανοὺς ἀστυνομικούς.

3. Φυσιογνωμικὴ ἐξέτασις: Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν ἐνεργεῖ παραλλήλως καὶ φυσιογνωμικὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διατυπώνει ἰδιαιτέρως.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀφοροῦν τὴν σωματικὴν παράστασιν ἑκάστου ὑποψηφίου, τυχὸν δυσμορφίαν γενικὴν ἢ μερικήν, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐκφράζεσθαι τοῦ ὁμιλεῖν καὶ τῆς διατυπώσεως τῶν διανοημάτων του.

Ἄρθρον 4. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0—20, ἐπιτυχὼν δὲ θεωρεῖται ὁ ἐπιτυχὼν μέσον ὅρον γενικῆς βαθμολογίας τὸ 10.

Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐξέτασιν καταρτίζει τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ φυσιογνωμικῶν παρατηρήσεων, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐξετάσεις, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ Σώματος, ὡς καὶ πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων.

Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς πίνακας ἐπιτυχόντων γίνεται κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐξετάσεις. Ἐν περιπτώσει ἰσοβαθμίας προτιμῶνται οἱ ἔχοντες ἀνωτέρας γραμματικὰς γνώσεις ἐκπαιδευτικῶν προσόντων, καὶ ἐκ τούτων οἱ ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις.

Ἡ πρόσληψις πρὸς κατάταξιν γίνεται βάσει τῆς σειρᾶς ἐγγραφῆς εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων.

Ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας βάσει τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων παραπέμπει τοὺς ἐπιτυχόντας πρὸς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν.

Ἐν 'Αθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1952

Ὁ 'Αρχηγὸς Ν. ΚΙΝΝΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 63

«Περὶ κανονισμοῦ στολῆς 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τῶν 'Αρχιφυλάκων, 'Υπαρχιφυλάκων, 'Αστυφυλάκων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Στολαὶ 'Αξιωματικῶν

Καθορισμὸς στολῶν 'Αξιωματικῶν.

"Αρθρον 1. Αἱ στολαὶ τῶν 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Στολὴ 'Υπηρεσίας Χειμερινή.

Στολὴ 'Υπηρεσίας Θερινή.

Αἱ χλαῖναι ἢ ἐπενδῦται εἶναι:

α) Μακρὰ χλαίνη

β) Βραχεῖα χλαίνη.

γ) 'Αδιάβροχον ἢ ἀδιάβροχος ἐπενδύτης (καπαρτίνα).

Σύνθεσις ἑκάστης στολῆς.

"Αρθρον 2. 1. 'Η στολὴ ὑπηρεσίας χειμερινὴ καὶ θερινὴ περιλαμβάνει τ' ἀκόλουθα:

α) Πηλήκιον.

β) Χιτώνιον στολῆς ὑπηρεσίας.

γ) 'Επώμια.

δ) Περισκελίδα μακρὰν στολῆς ὑπηρεσίας.

ε) 'Υποδήματα.

στ) Χειρόκτια.

ζ) 'Υποδήτην.

η) Ταινίαν Παρασήμων καὶ Μεταλλείων.

Στολὴ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

"Αρθρον 3. Πᾶς 'Αξιωματικὸς διατελῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δι' ἀποστολὴν φέρει πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, τὴν δὲ ἀστυνομικὴν στολὴν αὐτοῦ φέρει, ἀφ' οὗ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀνωτέραν 'Αστυνομικὴν 'Αρχήν, κατὰ τὰς ἐπισήμους παρουσιάσεις καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπαιτοῦσαν τὴν ἐν τῇ ἰδιότητι του παρουσίασιν αὐτοῦ, καθ' ὅν τρόπον καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς λεπτομερείας, καθ' ἃς ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ ταύτην καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Πᾶς 'Αξιωματικὸς διατελῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπ' ἀδείᾳ (κανονικῇ, ἀναρρωτικῇ, ἐκπαιδευτικῇ), φέρει πολιτικὴν περιβολήν.

"Υφασμα τῶν στολῶν καὶ χλαινῶν 'Αξιωματικῶν.

"Αρθρον 4. 'Η χειμερινὴ στολὴ τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ ἡ χλαίνη κατασκευάζονται ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος, μελανοφαίου βαθέος χρώματος.

'Η θερινὴ στολὴ κατασκευάζεται ἐκ μαλλίνου ὁμοίως ὑφάσματος μελανοφαίου ἀνοικτοῦ χρώματος (γκρί).

Περιγραφὴ τῶν εἰδῶν στολῆς καὶ ἐξαρτήσεως τῶν 'Αξιωματικῶν.

"Αρθρον 5. 1) Πηλήκιον. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ γείσου, τοῦ ὑποσιαγώνου, τῆς στεφάνης, τῶν ἄνω αὐτῆς συρραπτομένων τεσσάρων τεμαχίων καὶ τοῦ κύκλου. Τὸ χειμερινὸν κατασκευάζεται ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς στολῆς, τὸ δὲ θερινὸν ἐκ βαμβακεροῦ ἢ λινοῦ λευκοῦ τοιούτου. 'Ο γεῖσος τοῦ πηληκίου τῶν 'Αξιωματικῶν ἔχει πλάτος 0,05 μ. 'Ο τῶν 'Ανθυπαστυνόμων, 'Υπαστυνόμων καὶ 'Αστυνόμων κατασκευάζεται ἐκ στιλπνοῦ μέλανος δέρματος (λουστρινίου), ὁ δὲ τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος (τσόχας), μελανοῦ χρώματος. 'Ο τῶν 'Αστυνόμων φέ-

ρει κεντημένον ἁπλοῦν ἀργυροῦν ποίκιλμα πλάτους 0, 017 μ., ὁ τῶν Διευθυντῶν ἁπλοῦν κλαδίσκον δρυὸς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχηγοῦ διπλοῦν τοιοῦτον.

Τὸ Ὑποσιάγωνον: Κατασκευάζεται ἐκ μέλανος στιλπνοῦ δέρματος (λουστρινίου). Τοῦτο προσαρμόζεται ἐπὶ τῆς στεφάνης διὰ δύο μικρῶν λευκῶν μεταλλικῶν κομβίων, διαμέτρου 0,008, μὴ φερόντων τὸ Ἀστυνομικὸν Σῆμα.

Ἡ Στεφάνη: Περιβάλλεται ἐξωτερικῶς διὰ ταινίας ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος (τσόχας), βαθυκυάνου χρώματος, πλάτους 0,05 μ. φέρει ἔσωθεν περιφερειακῶς δερματίνην ὀρφνὴν ταινίαν καὶ ἐνισχύεται διὰ στοχάρτου.

Ὁ Κύκλος: Φέρει κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἐσωτερικῶς σύρμα, ὅπερ κρατεῖ αὐτὸν καὶ τὰ τέσσαρα συρραπτόμενα πρὸς αὐτὸν τεμάχια τεταμένα.

Μεταξὺ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου καὶ τῶν τεσσάρων συρραπτομένων τεμαχίων τοποθετεῖται παράρραμμα ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος, ὁμοίου μὲ τὸ τῆς περιβαλλούσης τὴν στεφάνην ταινίας.

2) Χιτώνιον: Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν προσθίων φύλλων (προστερνίων), τῶν κομβίων, τῶν θυλακίων, τῶν ὀπισθίων φύλλων, τῶν χειρίδων, τῶν ἀκροπεριχειριδίων, τῶν ἐπιχειριδίων, τῶν διακριτικῶν τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ἀνοικτοῦ περιλαιμίου.

Τὰ πρόσθια φύλλα (προστέρνια): Ράπτονται πλαγίως καὶ ἄνω πρὸς τὰ ὀπίσθια φύλλα, ἐμπρὸς δὲ συνάπτονται πρὸς ἄλληλα διὰ μιᾶς σειρᾶς τεσσάρων μεγάλων μεταλλικῶν κομβίων. Τὰ κομβία ράπτονται ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ προστερνίου, εἰς ἴσας ἀποστάσεις μεταξύ των καὶ εἰς τρόπον, ὥστε τὸ ἀνώτατον νὰ εὑρίσκηται κατὰ 0,06 μ. ἄνωθεν τῆς ξιφοειδοῦς ἀποφύσεως, τὸ δὲ κατώτερον νὰ εἶναι ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς ζώνης. Ἐφ' ἑκάστου προστερνίου ὑπάρχουσι δύο θυλάκια τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω, καλύπτονται δὲ καὶ τὰ τέσσαρα διὰ πτερυγίων τὰ ὁποῖα κομβοῦνται κατὰ τὸ μέσον διὰ μικροῦ μεταλλικοῦ κομβίου. Τὰ δύο ἄνω θυλάκια προσαρμόζονται διὰ ραφῆς ἐπὶ τῶν προσθίων φύλλων, ἄνω καὶ ἐμπρός, φέρουσι δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, πτυχὴν διπλῆν (πιέταν) ἐπιτρέπουσαν τὴν εὔρυνσιν τοῦ πλάτους αὐτῶν καὶ ἔχουσαν ὁλικὸν πλάτος 0.08μ., ὁρατὸν δὲ 0,04μ. Τὰ θυλάκια ταῦτα ἔχουσι πλάτος 0,13μ. καὶ ὕψος 0,17μ. τὰ δὲ πτερύγια δι' ὧν κλείονται ἄνωθεν, κομβούμενα διὰ μικρῶν μεταλλικῶν κομβίων, ἀπολήγουσι κατὰ τὸ κάτω μέρος εἰς τρεῖς αἰχμάς. Αἱ κάτω γωνίαι τῶν θυλακίων τούτων εἶναι κυκλοτερεῖς. Τὰ κάτω θυλάκια ἔχουσι πλάτος 0,21μ. εἰς τὴν βάσιν τῶν πτερυγίων καὶ 0,27 μ. εἰς τὸ κάτω ἄκρον αὐτῶν, ὕψος δὲ 0,22 μ. καὶ ἐπιρράπτονται ἐπὶ τῶν προσθίων φύλλων ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ ὕψους τῶν ἰσχίων, διὰ ραφῆς, σχηματιζούσης ἁπλῆν πτυχὴν κατὰ τὰ πλάγια καὶ τὸ κάτω μέρος τῶν θυλακίων (τύπος στρατιωτικῶν θυλακίων χιτωνίου χακί). Τὰ πτερύγια, δι' ὧν κλείονται ἄνωθεν, κομβούμενα διὰ μικρῶν μεταλλικῶν κομβίων, ἀπολήγουσιν εἰς εὐθεῖαν γραμμήν, δὲν φέρουσι δηλαδὴ αἰχμάς.

Τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ χιτωνίου κατασκευάζεται ἐκ δύο φύλλων ὑφάσματος συρραπτομένων κατὰ τὴν ράχιν καὶ μέχρι τῆς ὀσφύος, κάτωθεν τῆς ὁποίας εἶναι ἀνοικτὸν καὶ ἄνευ κομβίων.

Αἱ χειρίδες ράπτονται κατὰ τὴν βάσιν αὐτῶν πρός τε τὰ πρόσθια καὶ ὀπίσθια φύλλα, κατασκευάζονται δὲ καθ' ὅλον τὸ μῆκος μέχρι τοῦ καρποῦ ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς στολῆς. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν χειρίδων ράπτονται ἀκροχειρίδια ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς στολῆς ἀπολήγοντα εἰς γωνίαν ἐξικνουμένην μέχρι τοῦ μέσου περίπου τοῦ πήχεος. Τὰ ἀκροχειρίδια ἔχουν πλάτος 0.09 μ. εἰς τὴν βάσιν καὶ μέχρι 0,16 μ. εἰς τὰς κορυφὰς τῶν γωνιῶν.

Τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτωνίου εἶναι ἀνοικτὸν καὶ ἀναδεδιπλωμένον, διαστάσεων δὲ ἀναλόγων τοῦ ἀναστήματος καὶ τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ Ἀξ)κοῦ. Τὸ ἀνώτατον μέρος τῶν πτερυγίων τοῦ προσθίου ἀνοίγματος τοῦ χιτωνίου (πέττον) ἔχει πλάτος 0,10—0,12 μ. σχηματίζει δὲ γωνίαν μὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτῆς πρὸς τὰ ἄνω. Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου ἔμπροσθεν, ἐπὶ τῶν ἄνω πτερύγων ἑκατέρωθεν καὶ εἰς τό μέσον τοῦ πλάτους ἐπιρράπτεται τεμάχιον ἐρέας βαθυκυάνου (τσόχας) πλάτους 0,03 μ. καὶ μήκους 0.08 μ. καταλῆγον κατὰ τὸ ἄνω μέρος εἰς γωνίαν ἐφ' ἧς προσαρμόζεται μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον διαμέτρου 0.008 μ. μὴ φέρον Ἀστυνομικὸν Σῆμα. Ἐπὶ τοῦ ἐπιρράμματος τούτου τίθεται τὸ Ἀστυνομικὸν Σῆμα μετὰ Στέμματος ἐπάργυρον.

3) Ἐπώμια: Ἐφ' ἑκάστου ὤμου τοῦ χιτωνίου τοποθετοῦνται ἐπώμια πλάτους 0,04 μ. καὶ μήκους ἀναλόγου πρὸς τὸ εὖρος τοῦ ὤμου. Ταῦτα κατασκευάζονται ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς στο-

λῆς, φέρουσι δὲ εἰς τὸ μέσον τῆς πρὸς τὸ περιλαίμιον γωνίας ἀνὰ ἓν μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον. Ἐσωτερικῶς παρεντίθεται διπλοῦν λινὸν ὕφασμα (καναβάτσο) ὥστε ἡ ὅλη ἐπωμὶς νὰ καθίσταται κατά τι δύσκαμπτος. Ἐπὶ τῶν ἐπωμίων καθέτως πρὸς τὸ μῆκος των καὶ ἐπὶ βάσεως ἐξ ἐρέας βαθυκυάνου τοποθετοῦνται ὡς διακριτικὰ τῶν βαθμῶν ἀργυραῖ σειρίδες διὰ τόν :

α) Ἀρχηγόν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐν τῇ ἱεραρχικῇ κλίμακι ἐξισοῦται μὲ ὑποστράτηγον μία, πλάτους 0.05 μ. καὶ ἑτέρα πλάτους 0,01 μ., ἐφ' ὅσον δὲ ἐξισοῦται μὲ Ἀντιστράτηγον, μία, πλάτους 0,05 μ. καὶ δύο πλάτους 0,01 μ. ἑκάστη.

β) Διευθυντὴν Α' τάξεως 4, πλάτους 0.012 μ. ἑκάστη.

γ) Διευθυντὴν Β' τάξεως 4, ἐξ ὧν ἡ ἀνωτέρα καὶ αἱ δύο κατώτεραι πλάτους 0,012 μ. ἑκάστη, ἡ δὲ ἑτέρα πλάτους 0,007 μ.

δ) Ἀστυνόμον Α' τάξεως 3, πλάτους 0,012 μ. ἑκάστη.

ε) Ἀστυνόμον Β' τάξεως 3, ἐξ ὧν αἱ δύο πλάτους 0,012 μ. ἑκάστη ἡ δὲ μεσαία πλάτους 0,007 μ.

στ) Ὑπαστυνόμον Α' τάξεως 2, πλάτους 0,012 μ. ἑκάστη.

ζ) Ὑπαστυνόμον Β' τάξεως 1 πλάτους 0,012 μ. καὶ μία πλάτους 0,007 μ.

η) Ἀνθυπαστυνόμον, 1, πλάτους 0,012 μ.

4) Ἡ Ζώνη: Ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἰδίου ὑφάσματος πλάτους 0,06 μ. καὶ εἶναι ἐρραμμένη ἐπὶ τοῦ χιτωνίου, πορποῦται δὲ ἔμπροσθεν δι' ἁπλῆς μεταλλικῆς ὀρθογωνίου πόρπης λευκῆς.

5) Ἡ Περισκελίς: Κατὰ τὰ κάτω ἄκρα σχηματίζει ἀναδίπλωσιν πλάτους 0,03—0,04 μ. δὲν φέρει δὲ ταινίας καὶ παραρράμματα.

6) Ὑποδήματα : Κατασκευάζονται ἐκ μέλανος δέρματος (σεβροῦ ἢ ἀδιαβρόχου), μεθ' ἱμάντων, εἶναι δὲ χαμηλὰ (σκαρπίνια ἄνευ ποικιλμάτων εἰς τὰ ἄκρα καὶ πλάγια).

7) Τὰ Χειρόκτια: εἶναι τὸ μὲν θέρος λευκὰ δερμάτινα (σουὲτ) ἢ βαμβακερά, τὸν δὲ χειμῶνα καφὲ βαθέος χρώματος δερμάτινα.

8) Ταινίαι Παρασήμων καὶ Μεταλλίων: Μὲ τὴν στολὴν ὑπηρεσίας φέρονται μόνον αἱ ταινίαι παρασήμων καὶ μεταλλίων. Αὗται προσαρμόζονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καθ' ἣν καὶ τὰ παράσημα καὶ μετάλλια εἰς ἐπισήμους ἐμφανίσεις, ἐπὶ ὀρθογωνίου ὑποθήματος, ὕψους 0,013 μ., οὗτινος ἡ προσθία ἐπιφάνεια καλύπτεται ὑπὸ τῶν ταινιῶν τῶν παρασήμων καὶ μεταλλίων.

Ἐὰν ὁ χῶρος δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ νὰ περιλάβῃ ἁπάσας τὰς ταινίας ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς, δὲν ἐπιτίθενται ἀλλήλων, ἀλλὰ διατίθενται εἰς δύο ἢ περισσοτέρας σειρὰς τῆς μιᾶς κάτωθι τῆς ἄλλης καὶ εἰς ἀπόστασιν 0,001 μ. Ἡ ἀνάρτησις ἐπὶ τοῦ στήθους γίνεται ἐπὶ ὁριζοντίας γραμμῆς, ἀμέσως ἄνωθεν τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ θυλακίου τοῦ χιτωνίου δι' ἐπιρραφῆς ἢ πορπώσεως ἐπ' αὐτοῦ.

9) Παράσημα καὶ Μετάλλια. Τρόπος τοῦ φέρειν ταῦτα: Εἰς ἐπισήμους τελετάς, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ φέρονται ἅπαντα τὰ παράσημα καὶ μετάλλια Ἑλληνικὰ καὶ Ξένα, ὡς καὶ αἱ Ταινίαι τῶν Μεγαλοσταύρων. Ἐν στολῇ μετὰ χλαίνης (μόνον μακρᾶς) φέρεται ἡ ταινία τοῦ Μεγαλοσταύρου ἔξωθεν καὶ ἐπὶ τῆς χλαίνης. Αἱ ταινίαι τῶν Μεγαλοσταύρων φέρονται ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα καὶ ἀπὸ τοῦ ὤμου χιαστὶ πρὸς τὸ ἀντίθετον ἰσχίον. Ὁ ὦμος ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ τοῦ σχετικοῦ παρασήμου. Ὁ ἀστὴρ τοῦ Μεγαλοσταύρου φέρεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ στήθους καὶ περὶ τὴν καρδιακὴν χώραν. Ἐὰν φέρωνται περισσότεροι ἀστέρες προτάσσονται οἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλοσταύρου καὶ δὲν φέρονται πλέον τῶν τεσσάρων ἀστέρων ταυτοχρόνως. Τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν ἀναρτᾶται ἐκ τοῦ λαιμοῦ διὰ ταινίας ἔσωθεν τοῦ περιλαιμίου, τὸ δὲ διάσημον τούτου ἐξέρχεται καὶ κρέμεται ἔμπροσθεν καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ περιλαιμίου.

Τὰ παράσημα καὶ μετάλλια ἀναρτῶνται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους ἀμέσως ὑπερθεν τοῦ θυλακίου ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τὴν καθοριζομένην διὰ Β. Διατάγματος ἢ ἀποφάσεως τοῦ Γ.Ε.Σ., καὶ ἀριστερόθεν τούτων τὰ Ξένα παράσημα καὶ μετάλλια κατὰ σειρὰν χρονολογίας ἀπονομῆς των, πλὴν τῶν παρασήμων ἐκείνων τῶν Ξένων Κρατῶν, δι' ἃ οἱ εἰδικοὶ αὐτῶν Κανονισμοὶ ὁρίζουσι διάφορον θέσιν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὅταν τὰ παράσημα ἢ μετάλλια εἶναι πλείονα τοῦ ἑνὸς παροσαρμόζονται ἐπὶ δυσκάμπτου ὀρθογωνίου ὑποθήματος, τοῦ ὁποίου οὐδὲν μέρος φαίνεται καὶ παρατίθενται ἐν μιᾷ σειρᾷ ἢ καὶ ἐπιτίθενται ἐπ' ἀλλήλων, ἐὰν ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ των, κατὰ τὴν σειράν των, ὡς καθορίζεται ἀνωτέρω, καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ἐπιτίθενται

ἀλλήλοις, δύνανται νὰ φέρωνται κατὰ τὴν ἐξῆς μέθοδον ἐν συμπλέγματι. Αἱ ταινίαι ἐφαρμόζονται ἐπὶ δυσκάμπτου ὀρθογωνίου ὑποθήματος, τοῦ ὁποίου ἡ κατωτέρα πλευρὰ εἶναι ἐν γραμμῇ μετὰ τοῦ κέντρου τῶν παρασήμων καὶ μεταλλίων. Ἑκάστη ταινία ἐκκινεῖ ἐκ τῆς κατωτέρας πλευρᾶς τοῦ ὑποθήματος, διέρχεται διὰ τῆς ἀνωτέρας πλευρᾶς αὐτοῦ καὶ καταλήγει εἰς τὸν δακτύλιον ἀναρτήσεως τῶν παρασήμων ἢ μεταλλίων, ἅτινα δύνανται προσθέτως νὰ στερεῶνται ἐπὶ τῶν ὄπισθεν ταινιῶν των. Ἡ ἀνάρτησις τοῦ συμπλέγματος γίνεται δι' ἀφανοῦς διάπηγος, ὑπάρχοντος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Χλαίνη μακρά.

Ἄρθρον 6. Ἡ μακρὰ χλαίνη εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους τοὺς 'Αξιωματικούς. Αὕτη σύγκειται ἐκ δύο προσθίων μερῶν καὶ δύο ὀπισθίων συρραπτομένων πάντων μετὰ τοῦ περιλαιμίου. Τὰ δύο πρόσθια μέρη ἀναπτύσσονται ἀπαλλήλως (σταυροῦνται) ἀναλόγως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως ἑκάστου. Τὰ δύο ὀπίσθια τμήματα συρράπτονται κατὰ τὴν ράχιν καὶ φέρουσι κατ' αὐτὴν πτύχωσιν, ἐρραμμένην ἀπὸ τοῦ περιλαιμίου μέχρι 0,10 ἄνωθεν τῆς ὀσφύος, μὴ ἐρραμμένην δὲ κάτωθεν αὐτῆς καὶ ἀπολήγουσαν εἰς ἄνοιγμα μήκους 0.40—0,80μ., ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος τοῦ 'Αξιωματικοῦ. Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἀνοίγματος φέρει 3—5 μικρὰ μεταλλικὰ κομβία, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν φέρει τμημάτιον ἐρέας μετ' ἰσαρίθμων κομβιοδοχῶν πρὸς συναφὴν καὶ κόμβωσιν τοῦ ἀνοίγματος, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται τὰ κομβία. Ὄπισθεν κατὰ τὴν ὀσφὺν φέρει προσθετὴν ζώνην πλάτους 0.04 μ. καὶ μήκους ἀναλόγου τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ 'Αξιωματικοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιρράπτονται τέσσαρα μεγάλα μεταλλικὰ κομβία. Τὸ περιλαίμιον διπλοῦται πρὸς τὰ κάτω καὶ συνάπτεται ἔμπροσθεν διὰ μιᾶς ἐνετῆς. Τοῦτο εἶναι πλάτους ἀναλόγου μὲ τὴν σωματικὴν διάπλασιν τοῦ 'Αξιωματικοῦ, τῶν προσθίων ἄκρων αὐτοῦ μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ πλάτος τῶν 0,15 μ. Πλαγίως ὀλίγον ἄνωθεν τῶν ἰσχύων, ὑπάρχουσιν ἐσωτερικὰ θυλάκια καλυπτόμενα διὰ πτερυγίων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος. Τὰ πτερύγια δὲν κομβοῦνται καὶ ἀπολήγουσιν εἰς τρεῖς γωνίας. Πρὸς κόμβωσιν τῆς χλαίνης ἐπιρράπτονται ἀπὸ τοῦ περιλαιμίου μέχρι τοῦ ὕψους τῶν πτερυγίων τῶν θυλλακίων καὶ ἐφ' ἑκατέρου τῶν προσθίων μερῶν ἀνὰ ἓξ μεγάλα μεταλλικὰ κομβία. Ἔναντι τῶν κομβίων ὑπάρχουσιν ἰσάριθμοι κομβιοδόχοι. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ἑκατέρων ἀκραίων ἄνω κομβίων εἶναι 0.20—0,26 μ. μεταξὺ δὲ τῶν κάτωθι ἑκατέρωθεν ἀκραίων τοιούτων 0,13—0,18 μ. ἀναλόγως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ 'Αξιωματικοῦ. Τὸ μῆκος τῆς χλαίνης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτον, ὥστε τοῦ 'Αξιωματικοῦ ἱσταμένου τὸ κάτω ἄκρον αὐτῆς νὰ φθάνῃ μέχρι τοῦ μέσου τῆς κνήμης. Τὰ ἐπώμια καὶ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ εἶναι καθ' ὅλα ὅμοια μετὰ τοῦ χιτωνίου τῆς στολῆς ὑπηρεσίας. Αἱ προχειρίδες ὁμοίως εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς τοῦ χιτωνίου τῆς στολῆς ὑπηρεσίας ἄνευ κομβίων.

Χλαίνη βραχεῖα.

Ἄρθρον 7. Ἡ βραχεῖα χλαίνη εἶναι ὁμοία μὲ τὴν μακρὰν τοιαύτην σὺν ταῖς ἑξῆς διαφοραῖς:

1) Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι μεγαλύτερον τοῦ τοῦ χιτωνίου τῆς στολῆς ὑπηρεσίας κατὰ 0,05 μ. φθάνον μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μηροῦ.

2) Δὲν φέρει ὄπισθεν καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς ὀσφύος πρόσθετον ζώνην. Ἡ ράχις εἶνας δίφυλλος, ἀπολήγουσα ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω εἰς ἄνοιγμα μήκους 0,15—0,25 μ. ἀναλόγως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ 'Αξιωματικοῦ. Κομβοῦται διὰ πέντε μεγάλων μεταλλικῶν κομβίων. Ἡ βραχεῖα χλαίνη οὐδέποτε φέρεται εἰς ἐπισήμους ἐμφανίσεις καὶ εἶναι προαιρετική. Ὁ 'Αξιωματικὸς φέρων τὴν μακρὰν ἢ βραχεῖαν χλαίνην δέον νὰ ἔχῃ κομβωμένα τὰ δύο κάτω ἄκρα κομβία.

'Αδιάβροχον—'Αδιάβροχος ἐπενδύτης.

Ἄρθρον 8.—1) 'Αδιάβροχον: Κατασκευάζεται ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος, χρώματος μέλανος ἢ κυανοῦ βαθέος, ἐμπεποτισμένου δι' ἐλαστικοῦ κόμεως καὶ συντίθεται ἐκ τῶν προστερνίων καὶ τοῦ νωτιαίου τμήματος, συνερραμμένου ἐκ τοῦ περιλαιμίου, ἐκ τῶν χειρίδων καὶ τοῦ ἐπικαλύμματος (ἐπικράνου). Τὸ μῆκος τοῦ ἀδιαβρόχου δέον νὰ εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ φθάνῃ μέχρι τοῦ μέσου τῆς κνήμης. Φέρει ἐπίκρανον, ἀποσπώμενον τοῦ ἀδιαβρόχου καὶ κομβούμενον ὑπὸ τὸ περιλαίμιον διὰ μικρῶν ὀστεΐνων κομβίων. Τὸ ἄνοιγμα τοῦ νωτιαίου τμήματος, μήκους 0,40—0,60 μ. κομβοῦται διὰ τριῶν ὀστεΐνων κομβίων ἐπὶ ταινίας ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος φερούσης ἰσαρίθμους κομ-

βιοδόχας καὶ ἐρραμμένης ἔσωθεν, ἵνα μὴ ὦσιν ὁρατὰ τὰ κομβία. Τὰ προστέρνια κομβοῦνται διὰ πέντε κομβίων ὀστεΐνων ἢ δερματίνων διαμέτρου 0,22—0,26 μ. ἐχόντων τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος, ἀπεχόντων ἀπὸ τοῦ χείλους κατὰ 0,05 μ. καὶ ἐρραμμένων ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ προστερνίου τοῦ ἀριστεροῦ φέροντος ἰσαρίθμους κομβιοδόχας. Τὸ ἀδιάβροχον δύναται νὰ φέρῃ καὶ ζώνην ἐκ τοῦ ὑφάσματος πλάτους 0,04 μ. στηριζομένην ἐπ' αὐτοῦ διὰ διεμβολῶν. Δύναται νὰ φέρῃ θυλάκια, οὐχὶ ὅμως ἐπιρράμματα, παραρράμματα, ἐπώμια καὶ διακριτικὰ βαθμοῦ. Δέον νὰ εἶναι εὐρύχωρον καὶ ἄνετον

2) Ἀδιάβροχος ἐπενδύτης (καπαρντίνα): Εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸ ἀδιάβροχον σὺν ταῖς ἑξῆς διαφοραῖς: Αἱ ἐπενδύσεις ἀποτελοῦνται ἐκ τῆς φόδρας (σατὲν) καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου ἀδιαβρόχου βαμβακίνου ὑφάσματος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπενδύσεως (φόδρας). Δύναται νὰ ἐπενδύεται ἐσωτεριγῶς διὰ μαλλίνου ὑφάσματος (καμηλό), τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐξάρτημα αὐτοῦ.

Στολαὶ Ἀστυκτηνιάτρων καὶ Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 9. Ἡ στολὴ τῶν Ἀστυκτηνιάτρων καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὰ διάκενα ὅμως τῶν ἐπὶ τῶν περιχειρίδων ἢ τῶν ἐπωμίων διακριτικῶν τοῦ βαθμοῦ πλάτους 0,004 κατασκευάζονται ἐξ ὑφάσματος ἰοχρόου ὡς ἑξῆς :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Στολαὶ Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων, Ἀστυφυλάκων καὶ μαθητῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν.

Στολαὶ Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων.

Ἄρθρον 10. Αἱ στολαὶ τῶν ἀρχιφυλάκων ὑπαρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων καθορίζονται.

1) Στολὴ ὑπηρεσίας χειμερινή.

2) Στολὴ ὑπηρεσίας θερινή.

Ἄρθρον 11. Ἡ στολὴ ὑπηρεσίας συντίθεται ἐκ τῶν κάτωθι εἰδῶν:

1) Πηληκίου.
2) Χιτωνίου.
3) Ἐπωμίων.
4) Ζωστῆρος.
5) Περισκελίδος.
6) Ταινιῶν Παρασήμων καὶ Μεταλλίων.
7) Ὑποδημάτων.
8) Ῥάβδου Ἀστυνομικῆς.
9) Συρίκτρας.
10) Σήματος ὑπηρεσίας.
11) Ἀνθηλιακοῦ κράνους.
12) Χλαίνης.
13) Ἀδιαβρόχου.
14) Διακριτικῶν βαθμοῦ (διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ὑπαρχιφύλακας).
15) Διακριτικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 12.—1. Ἡ στολὴ ὑπηρεσίας φέρεται ὁσάκις οἱ ἀστυφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες εἶναι διατεθειμένοι εἰς ὑπηρεσίαν, πλὴν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς δύνανται νὰ φέρωσι πολιτικὴν περιβολήν.

Περιγραφὴ εἰδῶν στολῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13—1) Πηλήκιον: Τὸ πηλίκιον κατασκευάζεται ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς στολῆς καὶ εἶναι καθ' ὅλα ὅμοιον μὲ τὸ τῆς στολῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπαστυνόμων δὲν φέρει ὅμως τὴν περιβάλλουσαν τὴν στεφάνην βαθυκύανον ταινίαν.

2) Χιτώνιον: Τὸ μὲν χειμερινὸν κατασκευάζεται ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος ἐλαφρῶς μελανοφαίου χρώματος, τὸ δὲ θερινὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ λεπτοτέρου ὅμως, ὑφάσματος ἄλλου. Τοῦτο ἀπο-

τελεῖται ἐκ τοῦ κλειστοῦ περιλαιμίου, τῶν προσθίων φύλλων (προστερνίων), τῶν κομβίων τῶν θυλακίων τῶν ὀπισθίων φύλλων τῶν χειρίδων, τῶν ἀκροπεριχειρίδων καὶ τῶν ἐπωμίων.

Τὸ περιλαίμιον κατασκευάζεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, εἶναι χαμηλὸν καὶ ἔχει πλάτος 0,4—0,6 μ. ἀναδιπλοῦται δὲ καὶ πορποῦται ἔμπροσθεν διὰ δύο ἀγκίστρων (κόπιτσες). Οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ὑπηρεσίας προσηλοῦνται ἑκατέρωθεν τοῦ περιλαιμίου διὰ δύο ἀγκίστρων, βαινόντων ἐπὶ ἰσαρίθμων ὀπῶν.

Τὰ πρόσθια φύλλα (προστέρνια) ράπτονται πλαγίως καὶ ἄνω πρὸς τὰ ὀπίσθια φύλλα, ἐμπρὸς δὲ συνάπτονται πρὸς ἄλληλα, κομβούμενα διὰ μιᾶς σειρᾶς ἓξ ἓξ (6) μεγάλων μεταλλικῶν κομβίων.

Τὰ κομβία ἀπέχουσιν ἐξ ἴσου ἀπ' ἀλλήλων τὸ δὲ τελευταῖον δέον νὰ εὑρίσκηται ἀκριβῶς κάτωθι τοῦ ζωστῆρος.

Τὰ δύο ἄνω ἐξωτερικὰ θυλάκια προσαρμόζονται διὰ ραφῆς ἐπὶ τῶν προσθίων φύλλων, φέρουσι δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω πτυχὴν διπλῆν, ἐπιτρέπουσαν τὴν εὔρυνσιν τοῦ πλάτους αὐτῶν καὶ ἔχουσαν ὁλικὸν πλάτος 0,08 μ. ὁρατὸν δὲ 0,04 μ. Τὰ θυλάκια ταῦτα ἔχουσιν πλάτος 0,14 καὶ ὕψος 0,17 μ. Κλείονται ἄνωθεν διὰ πτερυγίων ἄτινα ἀπολήγουσιν κατὰ τὸ κάτω μέρος εἰς τρεῖς αἰχμὰς καὶ κομβοῦνται διὰ μικρῶν μεταλλικῶν κομβίων. Πρὸς τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τοῦ θώρακος φέρει ἕτερον θυλάκιον ἐσωτερικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἐπιδέσμου. Φέρει ὁμοίως δύο κάτω θυλάκια ἀνὰ ἓν ἑκατέρωθεν παρὰ τὸ ἰσχύον, ἐσωτερικὰ εἰκονικά, ἀπαρτιζόμενα μόνον ἐκ τῶν πρερυγίων, ἄτινα εἶναι ἐρραμένα ἐπὶ τῶν προστερνίων χωρὶς νὰ κομβῶνται. Ἡ ράχις (ὀπίσθιον μέρος) εἶναι δίφυλλος.

Αἱ χειρίδες ράπτονται κατὰ τὴν βάσιν αὐτῶν πρός τε τὰ πρόσθια καὶ ὀπίσθια φύλλα τοῦ χιτωνίου, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα αὐτῶν φέρουσιν ἐπιχειρίδια ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος ἐφ' ἑκάστου καὶ ἐπὶ τῆς ραφῆς, τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐστερεωμένα δύο μικρὰ μεταλλικὰ κομβία. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρίδος ράπτονται δύο θηλεῖαι τὸ κάτω ἄκρον τῶν ὁποίων ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς χειρίδος 0,03 μ. Αἱ θηλεῖαι αὗται ἔχουσαι μῆκος 0,05 μ. ἑκάστη χρησιμοποιοῦνται πρὸς τοποθέτησιν τοῦ σήματος ὑπηρεσίας. Ὄπισθεν δὲν φέρει ἄνοιγμα.

3) Ἐπώμια: Κατασκευάζονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος μετὰ παρορραμμάτων βαθυκυάνου χρώματος. Ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸ περιλαίμιον ἄκρον ράπτεται ἀνὰ ἓν μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον.

4) Ζωστήρ: Κατασκευάζεται ἐκ τοῦ ἰδίου μὲ τὴν στολὴν ὑφάσματος καὶ εἶναι σταθερῶς ἐρραμμένη ἐπὶ τοῦ χιτωνίου, πορποῦται δὲ μὲ πόρπην ὀρθογώνιον μεταλλικὴν λευκήν.

5) Περισκελίς: Αὕτη εἶναι ὁμοία καθ' ὅλα μὲ τὴν μακρὰν περισκελίδα τῆς στολῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀξιωματικῶν, φέρει δὲ προσθέτως ἐσωτερικὸν θυλάκιον διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς ἀστυνομικῆς ράβδου. Ἡ περισκελὶς δύναται νὰ φέρηται καὶ μετὰ χαμηλῶν ὑποδημάτων (σκαρπινίων) ἐκ δέρματος μέλανος χρώματος ἐπιδεκτικοῦ στιλβώσεως καὶ ἐκ ποδίων μέλανος χρώματος.

6) Ὑποδήματα: Κατασκευάζονται ἐκ δέρματος μέλανος ἐπιδεκτικοῦ στιλβώσεως καὶ εἶναι ὑψηλά. Συσφίγγονται περὶ τὸν ταρσὸν ἔμπροσθεν διὰ λινοπλέκτων σειρίδων ὁμοίου χρώματος, διερχομένων δι' ὀπῶν ἠνεωγμένων περὶ τὰ χείλη τῆς πρὸ τοῦ ταρσοῦ ἀνατομῆς. Ὑπὸ τὴν ἀνατομὴν ταύτην στερεοῦται γλωσσίς, ἵνα καλύπτῃ τὸ ἄνοιγμα ταύτης.

7) Χλαίνη (μακρά): Κατασκευάζεται ἐκ μελανοφαίου βαθέος χρώματος ἐριούχου ὑφάσματος καὶ σύγκειται ἐκ δύο, προσθίων μερῶν καὶ ἑνὸς ὀπισθίου συρραπτομένων πάντων μετὰ τοῦ περιλαιμίου. Τὰ δύο, πρόσθια μέρη ἀναπτύσσονται καὶ ἐπαλλήλων (σταυροῦνται) ἀναλόγως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως ἑκάστου. Ἡ ράχις σύγκειται ἐκ δύο φύλλων καὶ καταλήγει ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω εἰς πτύχωσιν μετ' ἀνοίγματος τοῦ ὁποίου τὸ μῆκος εἶναι 0,40—0,80 μ. ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος. Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἀνοίγματος ράπτονται τρία μέχρι πέντε (ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος) μικρὰ μεταλλικὰ κομβία, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τμημάτιον ἐρέας μετ' ἰσαρίθμων κομβιοδοχῶν πρὸς συναφὴν καὶ κόμβωσιν τοῦ ἀνοίγματος κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται τὰ κομβία. Ὄπισθεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου, ἀφ' οὗ ἄρχεται τὸ ἄνοιγμα προσαρμόζεται πρόσθετος ζώνη, πλάτους 0,05 μ. μήκους δὲ ἀναλόγου τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ φέροντος τὴν χλαίνην, ἐφ' ἧς τοποθετοῦνται τέσσαρα μεγάλα μεταλλικὰ κομβία.

Τὸ περιλαίμιον διπλοῦται πρὸς τὰ κάτω, εἶναι πλάτους 0,12 μ. ὄπισθεν καὶ 0,15 εἰς τὰ πρόσθια ἄκρα, συνάπτεται δὲ ἔμπροσθεν διὰ μιᾶς ἐνετῆς. Τὸ μῆκος τῆς χλαίνης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτο ὥστε, ἱσταμένου τοῦ φέροντος ταύτην νὰ φθάνῃ 0,10 μ. κάτωθεν τῆς ἐπιγονατίδος.

Ἑκατέρωθεν τοῦ κέντρου τοῦ θώρακος καὶ μὲ διαγώνιον κλίσιν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ράπτονται ἀνὰ ἓξ (6) μεγάλα μεταλλικὰ κομβία ἀτινα κομβοῦνται εἰς ἀντιστοίχους κομβιοδόχας. Ἐφ᾽ ἑκατέρου τῶν ὤμων φέρει ἐπώμια ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος μετὰ βαθυκυάνου παραρράμματος γύρωθεν καὶ ἑνὸς μικροῦ μεταλλικοῦ κομβίου.

Αἱ χειρίδες εἶναι ἁπλαῖ μὲ περιχειρίδια ἐκ τοῦ ἰδίου ὑφάσματος, καταλήγοντα εἰς γωνίαν. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρίδος ράπτονται δύο θηλεῖαι πρὸς τοποθέτησιν τοῦ σήματος ὑπηρεσίας, οἵαι καὶ εἰς ἃς θέσεις αἱ τοιαῦται τοῦ χιτωνίου. Ἑκατέρωθεν καὶ εἰς τὸ ὕψος τῶν ἰσχύων κατασκευάζονται δύο ἐσωτερικὰ θυλάκια καλυπτόμενα διὰ πτερυγίων καταληγόντων εἰς τρεῖς γωνίας. Τὸ δεξιὸν θυλάκιον δὲν φέρει ἐσωτερικὸν σάκκον, ἀλλ᾽ εἶναι ἀνοικτὸν διὰ τὴν ἐλευθέραν χρησιμοποίησιν τῆς ἀστυνομικῆς ῥάβδου καὶ τοῦ περιστρόφου. Ἡ χλαίνη φερομένη κομβοῦται ὑποχρεωτικῶς δι᾽ ὅλων τῶν κομβίων.

8) Ἀδιάβροχον: Εἶναι οἷον τὸ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, χρώματος μέλανος ἢ φαιοῦ.

Οἱ ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των δύνανται νὰ φέρωσι καὶ τοιοῦτον τύπου μπέρτας.

9) Διακριτικὰ βαθμοῦ ἀρχιφυλάκων καὶ ὑπαρχιφυλάκων: Ταῦτα φέρονται ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρίδων τοῦ χιτωνίου καὶ τῆς χλαίνης εἰς τὸ μέσον τοῦ βραχίονος καὶ πρὸς τὸ πρόσθιον καὶ ἐξωτερικὸν τμῆμα αὐτοῦ. Ἀποτελοῦνται διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας ἐκ τριῶν καὶ διὰ τοὺς ὑπαρχιφύλακας ἐκ δύο ἀργυρῶν σειρίδων, πλάτους 0,012 μ. ἑκάστης, ἐρραμμένων ἐπὶ ἐρέας βαθυκυάνου, ἐν εἴδει ὀξείας γωνίας μὲ τὸ ἄνοιγμα πρὸς τὰ ἄνω. Ἡ ἀπόστασις τῶν σειρίδων τῶν δύο γωνιῶν μεταξύ των εἶναι 0,002 μ. τὸ δὲ μῆκος ἑκάστου τῶν σκελῶν τῶν γωνιῶν 0,07 μ.

10) Διακριτικὰ Πόλεων καὶ Ὑπηρεσιῶν: Πρὸς διάκρισιν τῶν Ὑπηρεσιῶν, παρ᾽ αἷς ὑπηρετοῦσιν οἱ ἀστυφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες φέρουσι τὰ κάτωθι διακριτικά:

α) Ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ἐπωμίων καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ταινίας ἐξ ὀρέας πλάτους 0,025 μ. περιβαλλούσας καθέτως ταῦτα. Τὰ χρώματα τῶν ταινιῶν ποικίλουν ἀναλόγως τῶν πόλεων ἐν αἷς ἐδρεύουσιν αἱ Ὑπηρεσίαι, παρ᾽ αἷς οἱ ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες ὑπηρετοῦσιν ὡς ἀκολούθως (πλὴν τῆς Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ):

1) Ἀθηνῶν Πράσινον
2) Πειραιῶς Ἐρυθρὸν
3) Πατρῶν Πορτοκαλλίου
4) Κερκύρας Κυανοῦν
5) Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ Λευκὸν δι᾽ ἁπάσας τὰς πόλεις.

β) Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς προσθίας αὐτοῦ πλευρὰς τὸν αὔξοντα ἀριθμόν, ὑφ᾽ ὃν εἶναι κατακεχωρημένοι εἰς τὸ βιβλίον δυνάμεως τοῦ Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας, παρ᾽ ἧ ὑπηρετοῦσι καὶ τὰ διακριτικὰ γράμματα τοῦ Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας. Ταῦτα ἔχουσιν ὕψος 0,02 μ. τοποθετοῦνται δὲ οἱ μὲν ἀριθμοὶ εἰς ἀπόστασιν 0,02 μ. ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ περιλαιμίου καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλάτους, τὰ δὲ γράμματα ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος αὐτοῦ.

Τὰ διακριτικὰ γράμματα τῶν Ὑπηρεσιῶν εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Ρ.
2) Τοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ἀστυν. Δ)νσεων Χ.
3) Τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τὰ Α′, Β′, Γ′, Δ′, Ε′, ΣΤ′, Ζ′, Η′, Θ′, κλπ.
4) Τῶν Τμημάτων Γενικῆς Ἀσφαλείας Κ.
5) Τῶν Τμημάτων Ἀγορανομίας Μ.
6) Τῶν Τμημάτων Τροχαίας Κινήσεως Τ.
7) Τῆς Γεν. Δ)νσεως Ἀλλοδαπῶν Υ.Α.
8) Τῆς Δ)νσεως Ἐγκλ)κῶν Ὑπηρεσιῶν Ε.Υ.
9) Τῆς Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ Α.Τ.
10) Τῆς Γενικῆς Ἐποπτείας Ἀγρονανομίας Γ.Ε.

11) Τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν Υ.Ε.
12) Τῆς Ὑπηρ. Προστασ. Ἐθν. Νομίσματος Σ.
13) Τῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Ἀστυν. Πόλεων Υ.
14) Τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν Α.Σ.
15) Τῆς Φιλαρμονικῆς Φ.
16) Τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. Ε.Τ.
17) Τῶν Μηχανοκ. Ὑποδ)νσεων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ν.
18) Τοῦ Ἀστυν. Νοσοκομείου Ν.Α.
19) Τῶν Προσθέτων ἀστυφυλάκων Π.Α.[1])

Τὰ διακριτικὰ γράμματα Ὑπηρεσιῶν, αἵτινες τυχὸν θὰ συσταθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

11) Ἀνθηλιακὸν κράνος: Φέρεται κατὰ τὰς θερινὰς μόνον περιόδους καὶ χορηγεῖται εἰς ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας εἰς Ὑπηρεσίας, ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Κατασκευάζεται ἐκ φελλοῦ, ἐπενδεδυμένου διὰ λευκοῦ βαμβακίνου ἢ λινοῦ ὑφάσματος, ἀερίζεται δὲ ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς περιμωτωπίου δερματίνης λωρίδος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς κορυφῆς δι' ἀφαιρετικοῦ κάλυκος. Φέρει ὑποσιάγωνον δερμάτινον, χρώματος καστανοῦ.

12) Ράβδος: Κατασκευάζεται ἐκ βαρέος ξύλου εἶναι μήκους 0,375 μ. καὶ φέρει δερμάτινον ἱμάντα, τοποθετεῖται δὲ εἰς ἐπὶ τοῦτο ἐσωτερικὸν θυλάκιον τῆς περισκελίδος κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ φαίνηται ὁ δερμάτινος ἱμάς.

13) Συρίκτρα: Κατασκευάζεται ἐκ μετάλλου καὶ φέρει ἄλυσσον καὶ κρῖκον διὰ ν' ἀναρτᾶται ἐκ τῆς δευτέρας κομβιοδόχης τοῦ χιτωνίου, τοποθετεῖται δὲ εἰς τὸ ἀριστερὸν θυλάκιον αὐτοῦ.

14) Σῆμα Ὑπηρεσίας: Τοῦτο εἶναι ταινία πλάτους 0.045 μ. καὶ μήκους ἀναλόγως πρὸς τὸ εὖρος τῆς περιχειρίδος, φέρουσα κυανᾶς καὶ λευκὰς ἐναλλασσομένας ραβδώσεις, πλάτους 0,008 ἑκάστη. Φέρεται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς περιχειρίδος, τῶν ἄκρων αὐτῆς συναπτομένων διὰ δύο ἢ τριῶν πορπῶν ἢ κομβίων καὶ διέρχεται διὰ τῶν θηλειῶν τῶν χειρίδων, εἰς τρόπον ὥστε τὸ κάτω μέρος αὐτῆς νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς χειρίδος 0,03 μ.

Στολὴ Δοκίμων Ὑπαστυνόμων.

Ἄρθρον 14.—1. Στολὴ Ἐκπαιδεύσεως: Ἅπαντες οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερον πρὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν Σχολὴν φέρουσι τὴν ἰδίαν στολήν, ἥτις εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν στολὴν ὑπηρεσίας τῶν ἀστυφυλάκων καὶ κατασκευάζεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, μὲ τὰς κάτωθι διαφοράς:

α) Ἑκατέρωθεν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ περιλαιμίου τοῦ χιτωνίου καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλάτους αὐτοῦ ἐπιρράπτεται ἀνὰ ἓν ὀρθογωνίδιον ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος βαθυκυάνου χρώματος (τσόχας) ἀπολῆγον πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος εἰς ὀξεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἧς προσαρμόζεται μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον μὴ φέρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῆμα, κατὰ μῆκος δὲ καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ ὀρθογωνίου τοποθετεῖται ἀργυροῦν σειρήτιον πλάτους 5 χιλιοστῶν ἀπὸ τοῦ κομβίου μέχρι καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν τοῦ ὀρθογωνίου.

β) Τὰ ἐπώμια κατασκευάζονται ἐκ βαθυκυάνου ἐρέας (τσόχας) προσαρμόζεται δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸ περιλαίμιον μέρος ἀνὰ ἓν μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον. Ἐφ' ἑκάστου ἐπωμίου κεντᾶται διὰ λευκῆς μεταξωτῆς κλωστῆς ὁ ἀριθμὸς τῆς τάξεως τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ δόκιμος (1 ἢ 2), μήκους 3.1)2 ἑκατοστῶν, περιβάλλεται δὲ οὗτος δι' ἀργυροῦ σύρματος.

Ἐπὶ τῶν ἐπωμίων τῶν ὁμαδαρχῶν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄκρον αὐτῶν τοποθετεῖται κατὰ πλάτος ἀργυροῦν σειρήτιον πλάτους 5 χιλιοστῶν, ἐπὶ δὲ τῶν τοῦ ὑπαρχηγοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τῆς τάξεως δύο τοιαῦτα σειρήτια.

Ἐπὶ τῶν ἐπωμίων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τάξεως καὶ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν σειρητίων κεντᾶται διὰ λευκῆς μεταξωτῆς κλωστῆς καὶ εἰς ἀστερίσκος περιβαλλόμενος δι' ἀργυροῦ σύρματος.

---

1. Τὰ ἐδάφια 11—19 προσετέθησαν δι' ὑπ' ἀριθ. 8863)Φ1)63)23-4-53 καὶ 7779)Φ1)63)15-4-53 Δ)γῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

2. Στολὴ ἐξόδου. Αὕτη εἶναι ἀπολύτως ὁμοία πρὸς τὴν στολὴν ὑπηρεσίας τῶν Ὑπαστυνόμων καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος κατασκευάζεται μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ ἐπώμια καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου ὀρθογώνια εἶναι ἀπολύτως ὅμοια πρὸς τὰ τῆς στολῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δοκίμων.

Οἱ δόκιμοι κατὰ τὰς ἐξόδους των φέρουσι λευκὰ χειρόκτια (δερμάτινα ἢ βαμβακερά) (1).

Στολὴ Δοκίμων Ἀρχιφυλάκων.

Ἄρθρον 15. Ἡ στολὴ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων διακρίνεται εἰς στολὴν ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς στολὴν ἐξόδου.

Ἀμφότεραι αἱ στολαὶ εἶναι ἀπολύτως ὅμοιαι πρὸς τὰς στολὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυφυλάκων καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος κατασκευάζονται μὲ τὰς κάτωθι διαφοράς:

Πέριξ τῶν ἐπωμίων τῆς στολῆς καὶ χλαίνης ἐπιρράπτεται λευκὴ μεταξωτὴ ταινία πλάτους 5 χιλιοστῶν.

Ἐπὶ τῶν ἐπωμίων τῶν ὁμαδαρχῶν, καθέτως πρὸς τὸ μῆκος των καὶ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἄκρον αὐτῶν τοποθετεῖται λευκὸν μεταξωτὸν σειρήτιον πλάτους 5 χιλιοστῶν, ἐπὶ δὲ τῶν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὑπαρχηγοῦ τῆς τάξεως δύο σειρήτια τῶν αὐτῶν χιλιοστῶν, εἰς δὲ τὸ κέντρον τῶν ἐπωμίων τοῦ ἀρχηγοῦ κεντᾶται καὶ εἷς ἀστερίσκος διὰ λευκῆς μεταξωτῆς κλωστῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῶν χειρίδων τοῦ χιτωνίου καὶ τῆς χλαίνης καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ βραχίονος τοποθετεῖται ὀξεῖα γωνία ἐξ ἀργυροῦ σειρητίου πλάτους 8 χιλιοστῶν καὶ μήκους ἑκάστου σκέλους 7 ἑκατοστῶν, ἐρραμμένη ἐπὶ ἐρέας βαθυκυάνου καὶ μὲ τὸ ἄνοιγμα πρὸς τὰ ἄνω.

Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τοῦ χιτωνίου τοποθετοῦνται, εἰς μὲν τὸ δεξιὸν ἐμπρόσθιον ἄκρον καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλάτους αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα Α.Σ., εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοιοῦτον ὁ αὔξων ἀριθμός, ὑφ' ὃν εἶναι κατακεχωρημένος ἕκαστος τῶν δοκίμων εἰς τὸ βιβλίον δυνάμεως τῆς Σχολῆς (1).

Σχολὴ Δοκίμων Ἀστυφυλάκων.

Ἄρθρον 16.—1. Ἡ στολὴ τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων διακρίνεται εἰς στολὴν ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς στολὴν ἐξόδου.

2. Ὡς στολαὶ ἐκπαιδεύσεως χρησιμοποιοῦνται χακὶ στρατιωτικαὶ στολαὶ καὶ χλαῖναι μετὰ πηληκίου ὁμοίου πρὸς τὸ τῶν ἀστυφυλάκων. Κατὰ τὸ θέρος χρησιμοποιεῖται βραχεῖα περισκελὶς μετὰ ὑποκαμίσου.

Πρὸς διάκρισιν τῶν βαθμοφόρων δοκίμων ἀστυφυλάκων τοποθετοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῶν χειρίδων τοῦ χιτωνίου τῆς στολῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ βραχίονος καὶ παραλλήλως πρὸς τὸ ἔδαφος τὰ κάτωθι διακριτικά:

Ἐπὶ τῶν ὁμαδαρχῶν σειρήτιον λευκὸν πλάτους ἑνὸς καὶ μήκους 7 ἑκατοστῶν, ἐπὶ τῶν διμοιριτῶν δύο τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τρία τοιαῦτα.

Τὰ σειρήτια εἶναι ἐρραμμένα ἐπὶ παραλληλογράμμου ἐκ βαθυκυάνου ἐρέας ἀναλόγου μήκους καὶ πλάτους.

3. Ὡς στολὴν ἐξόδου οἱ δόκιμοι κατασκευάζουν, μερίμνῃ τῆς Σχολῆς, ἅμα τῇ εἰσόδῳ των εἰς αὐτήν, κανονικὴν στολὴν ἀστ)κος θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὰ διὰ τοὺς τακτικοὺς ἀστυφύλακας κρατοῦντα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τοῦ χιτωνίου τῆς στολῆς ἐξόδου τοποθετοῦνται, εἰς μὲν τὸ δεξιὸν ἐμπρόσθιον ἄκρον καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλάτους αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα Α.Σ., εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοιοῦτον ὁ αὔξων ἀριθμός, ὑφ' ὃν εἶναι κατακεχωρημένος ἕκαστος τῶν δοκίμων εἰς τὸ βιβλίον δυνάμεως τῆς Σχολῆς.

Τὴν στολὴν ἐξόδου φέρουσι κατὰ τὰς ἐκ τῆς Σχολῆς ἐξόδους των, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐκπαιδευθῶσι πλήρως εἰς τὰ τοῦ χαιρετισμοῦ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν στολῇ ἀστυνομικοῦ (1).

Στολὴ Προσθέτων Ἀστυφυλάκων.

Ἄρθρον 17. Οἱ πρόσθετοι ἀστυφύλακες δικαιοῦνται νὰ φέρωσι μόνον στολὴν ὑπηρεσίας.

---

1. Τὰ ἄρθρα 14, 15 καὶ 16 τίθενται ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ὑπ' ἀριθ. 66)1954 Κανονισμοῦ.

Αὕτη εἶναι καθ' ὅλα ὁμοία μὲ τὴν στολὴν ὑπηρεσίας τῶν ἀστυφυλάκων μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἑκατέρωθεν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ περιλαιμίου καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ φέρουσι ὡς διακριτικὰ τὰ γράμματα Π.Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικαὶ Διατάξεις.

Χρόνος ἀφ' οὗ θὰ φέρωνται ἡ χειμερινὴ καὶ θερινὴ στολή.

Ἄρθρον 18. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας καθορίζει ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς του τὴν ἡμέραν ἀφ' ἧς οἱ ἀστυνομικοὶ δέον νὰ φέρωσι τὴν χειμερινὴν ἢ θερινὴν στολήν των.

Ἄρθρον 19. Πένθος: Εἰς ἔνδειξιν οἰκογενειακοῦ πένθους οἱ ἀστυνομικοὶ ἄνευ ἑτέρας ἀδείας, δύνανται νὰ φέρωσι ταινίαν μελανὴν πλάτους 0,08 μ. ἐξ εἰδικοῦ ὑφάσματος, ἐπιρραπτομένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος εἰς ἀπάσας τὰς στολάς, πλὴν τῆς μεγάλης καὶ τῆς χλαίνης. Τὸ ἐπίσημον πένθος καὶ διάρκεια αὐτοῦ καθορίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 20. Πολιτικὴ περιβολή: Οἱ ἀστυνομικοὶ φέρουσι πολιτικὴν περιβολὴν κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὥρας. Οἱ Διευθυνταὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ προϊστάμενοι Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Διευθύνσεων Ἀστυνομίας Πόλεων, δύνανται νὰ ἐπιτρέπωσιν, ὅπως καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ φέρωσι πολιτικὴν περιβολήν: α) Οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικοὶ ἕνεκεν ἠτιολογημένης ὑπηρεσιακῆς ἢ ἀτομικῆς ἀνάγκης. β) Οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ἕνεκεν ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ πολιτικὴν περιβολὴν τῇ διαταγῇ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας δύναται διὰ διαταγῆς του νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς ἀστυνομικοὺς οἱασδήποτε Ὑπηρεσίας νὰ φέρωσι πολιτικὴν περιβολὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὁσάκις κρίνει ὅτι τοῦτο ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον αὐτῆς.

Ἄρθρον 21. Ἀστυνομικὰ κομβία: Τὰ κομβία τῶν ἀστυνομικῶν στολῶν καὶ χλαινῶν ἐν γένει διακρίνονται εἰς δύο μεγέθη μεγάλα καὶ μικρά. Τὰ μεγάλα εἶναι διαμέτρου 0,024 μ. καὶ τὰ μικρὰ 0,018 μ. Ἅπαντα εἶναι μεταλλλικὰ.Τὰ τῆς μεγάλης στολῆς τῶν Ἀξιωματικῶν εἶναι ἐπάργυρα, τὰ τῶν ἑτέρων τοιαῦτα ἐπινικελωμένα (ἐξ ἀλπακά). Ἅπαντα φέρουσιν ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῶν ἐπιφανείας τὸ Ἀστυνομικὸν Σῆμα μετὰ τοῦ Στέμματος εἰς ἀναλόγους πρὸς τὸ μέγεθός των διαστάσεις. Ὅπου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀναφέρονται μεγάλα ἢ μικρὰ κομβία νοοῦνται τὰ τοιαῦτα τῆς παρούσης παραγράφου.

Πιστόλια—Ἀστυνομικὴ Ράβδος.

Ἄρθρον 22.Ὁ τρόπος τοῦ φέρειν τὸ πιστόλιον καὶ τὴν ἀστυνομικὴν ράβδον ὁρίζεται δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Σχέδια Στολῶν.

Ἄρθρον 23. Αἱ Ἀστυνομικαὶ στολαὶ καὶ χλαῖναι κατασκευάζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ πρὸς τὰ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ τῆς Ἀστυνομίας τηρούμενα σχέδια αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ θερινῆς στολῆς χρώματος χακί.

Σχέδιον θερινῆς στολῆς χακί.

Ἄρθρον 24.—1. Μέχρις ὅτου καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐφοδιασθοῦν ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ διὰ θερινῆς στολῆς ἐξ ὑφάσματος τεφροχρόου (γκρὶ) μαλλίνου ἐλαφροῦ, θὰ δύνανται νὰ φέρουν καὶ στολὴν ἐκ χακὶ ὑφάσματος.

2. Πηλήκιον στολῆς: Τὸ πηλήκιον διὰ μὲν τοὺς Ἀξιωματικοὺς εἶναι λευκόν, διὰ δὲ τοὺς ἀρχ)κας, ὑπαρχ)κας καὶ ἀστ)κας θὰ εἶναι χρώματος χακὶ ὁμοίου πρὸς τὸ τῆς στολῆς αὐτῶν καὶ δὲν

θὰ φέρῃ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἄνω κύκλου καὶ τῶν συρραπτομένων τεμαχίων παράραμμα διὰ μαλλίνου ὑφάσματος, ἄλλου τινὸς χρωματισμοῦ (1).

3. Χιτώνιον: Τὸ χιτώνιον καθορίζεται σχήματος ὑποκαμίσου, ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους καὶ κατὰ μῆκος τοῦ ἀριστεροῦ φύλλου θὰ φέρῃ ἀναδίπλωσιν (πιέταν) πλάτους 0,04, διήκουσαν ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ περιλαιμίου μέχρι πέρατος τοῦ φύλλου, ἐφ' ἧς ἀναδιπλώσεως θὰ κατασκευασθῶσιν πέντε κομβιοδόχοι μὲ τομὴν πρὸς τὸ ἔδαφος. Τὰ κομβία εἶναι κοκκάλινα, τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὕφασμα χρώματος. Εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ χιτωνίου καὶ κατὰ μῆκος τῆς σπονδυλικῆς στήλης σχηματίζεται ἀναδίπλωσις (πιέτα) ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν ὠμοπλατῶν μέχρι κάτω ἑκατέρωθεν δὲ ταύτης δύο μικρότεραι ἀναδιπλώσεις (κουφοπιέτες) ἀρχόμεναι ὡσαύτως ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς κεντρικῆς ἀναδιπλώσεως καὶ ἐκμηδενιζόμεναι εἰς τὸ κάτω μέρος. Τὰ θυλάκια εἶναι ὅμοια πρὸς τὰ τῆς χειμερινῆς στολῆς 'Αξιωματικῶν. Τὸ περιλαίμιον εἶναι χαμηλὸν καὶ δύναται νὰ φέρεται ἀνοικτὸν εἰς τὸ ἄνω μέρος κατὰ τὸ ἓν κομβίον.

4. Τὰ ἐπώμια: Στερεῶνται ἐπὶ τοῦ χιτωνίου διὰ μικροῦ κομβίου. Ταῦτα περιβάλλει ταινία, προκειμένου μὲν περὶ 'Αξιωματικῶν ἐκ τσόχας χρώματος βαθέος κυανοῦ, ἐφ' ἧς εἶναι ἐρραμμένα τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ των, προκειμένου δὲ περὶ κατωτέρων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος πλάτους 0,08 μ., ἐφ' ἧς πρὸς τὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ τίθεται ἡ διακριτικὴ ἔγχρωμος ταινία τῆς 'Αστυνομικῆς Δ)νσεως ἢ 'Υπηρεσίας των, ἐν συνεχείᾳ δὲ τίθενται τὰ ψηφία τῆς 'Υπηρεσίας καὶ ὁ ἀριθμὸς περιλαιμίου.

Τὰ στοιχεῖα περιλαιμίου—'Υπηρεσία καὶ ἀριθμὸς—θὰ φέρωνται εἰς τὰς ἐπωμίδας ὡς καὶ πρότερον, ἀλλ' ἐπὶ ταινίας κινητῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ χακὶ ὑφάσματος (2).

5. 'Η Ζώνη: Εἶναι κινητὴ ἐκ τοῦ ἰδίου ὑφάσματος πλάτους 0,06 μ., στηριζομένη εἰς δύο θηλὰς ἐρραμμένας εἰς τὰ πλάγια καὶ φέρει πόρπην ὀρθογώνιον μεταλλικὴν λευκήν.

6. Αἱ Χειρίδες. Ἔχωσιν πρὸς τὰ κάτω ἄνοιγμα 0,20 μ. καταλήγουσι δὲ εἰς περιχειρίδια κουμβωνόμενα ἐν εἴδει ὑποκαμίσου διὰ μικροῦ ὀστεΐνου κομβίου. Τὸ χιτώνιον τοῦτο φέρεται ὑφ' ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ἄνευ ἐμφανοῦς ὑποκαμίσου, ἐκτὸς ἐάν, δι' εἰδικῆς διαταγῆς ἤθελε διαταχθῆ ἡ χρῆσις ὑποκαμίσου διὰ τοὺς 'Αξιωματικοὺς μόνον (3). 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑποκάμισον δέον νὰ εἶναι χρώματος λευκοῦ, ὁ δὲ λαιμοδέτης χρώματος μέλανος.

'Η περισκελίς: Εἶναι ὁμοίου σχήματος πρὸς τὴν χειμερινήν.

'Υποδήματα κεραμόχροα. Κατὰ τὰς τελετὰς ὅμως ὑποχρεωτικῶς μέλανα.

Καθορισμὸς θερινῆς στολῆς κατὰ τὰς τελετὰς κλπ.

"Αρθρον 25. Κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἢ ἄλλας ἐπισήμους ἐμφανίσεις θὰ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ ἢ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ποία στολὴ θὰ φέρεται, ἤτοι ἡ τεφρόχρους (γκρὶ) ἢ ἡ χακί.

"Αρθρον 26. Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀφορῶσα τὴν στολὴν καὶ ἀντιτιθεμένη εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν καταργεῖται.

'Εν 'Αθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1952

'Ο 'Αρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

---

1. 'Η παράγραφος αὕτη τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 67/1954 Κανονισμοῦ.

2. 'Η παράγραφος αὕτη προσετέθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6459 Φ 1/67 ἀπὸ 8-5-1954 Δ/γῆς 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων.

3. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11153 Φ. 1/63 ἀπὸ 22-5-1953 Δ/γῆς 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων καθωρίσθη ὅπως οἱ κ.κ. 'Αξιωματικοί, ὁσάκις φέρουσι τὴν χακὶ στολὴν θὰ φέρωσιν ὑποχρεωτικῶς λευκὸν ὑποκάμισον καὶ μέλανα λαιμοδέτην.

'Εντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου περατοῦται ἡ δημοσίευσις εἰς τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» τῶν Κανονισμῶν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, πλήρως ἐνημερωμένων. Οὗτοι θὰ κυκλοφορήσουν κωδικοποιημένοι, εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον μεθ' Εὑρετηρίου 'Αλφαβητικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας μόνον κ.κ. 'Αξιωματικοὶ καὶ 'Αρχιφύλακες, θὰ δύνανται νὰ τὸ προμηθευθοῦν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Περιοδικοῦ ἀντὶ δραχμῶν 15.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Αρχιφύλακες Βλάχος Α., Τερίκ Ν., οἱ 'Υπαρχ)κες Κονδυλόπουλος Κ., Βασιλαδιώτης Ν., Γιαννακάκης Π., καὶ οἱ 'Αστυφύλακες Γεωργόπουλος Ε., Κοτσαλὴς Π., Μεταλλινὸς Τ., Γκολφινόπουλος Θ., 'Ασημακόπουλος Ι., 'Αργυρόπουλος Χ., Πιπέρος Ε., καὶ Μαυρέλης Π.

'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ 'Αστ)κες Χορμόβας Ν., Λυκομῆτρος Π., Μαρκάκης Α., καὶ διὰ λόδους ὑγείας ὁ 'Αρχιφύλαξ Λάγιος Λ., καὶ ὁ 'Υπαρχιφ. Παπαδόπουλος Β.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν 31ην 'Οκτωβρίου 1954 ἐξῆλθον τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς κατόπιν ἐξαμήνου εὐδοκίμου φοιτήσεως 88 νέοι μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. 'Αρχιμανδρίτης Ν., προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

«Νέοι ἀστυφύλακες.

«Τώρα μόλις ἐδώσατε ἐνώπιον ἐκπροσώπου τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος δημοσίου ὑπαλλήλου.

»'Απὸ αὔριο μαζὶ μὲ τοὺς παλαιοὺς συναδέλφους σας θὰ ἐκτελῆτε τὸ καθῆκον » σας καὶ θὰ συνεχίσετε τὴν ἀποστολὴν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Καὶ ὅπως ἐδιδά- » χθητε ἀποστολὴ τῆς 'Αστυνομίας εἶναι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ προστασία τᾶς ζωῆς, τῆς » τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προάσπισις τοῦ κοινωνι- » κοῦ καθεστῶτος τῆς χώρας μας, τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, τῆς θρησκείας ,τῆς οἰκο- » γενείας καὶ τῆς 'Αγίας Πατρίδος μας τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τοὺς γνωστούς, ἀπά- » τριδας καὶ ἀθρήσκους ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς, τοὺς προδότας κομμουνιστάς.

«'Ισως χρειασθῆ, νὰ θυσιάσετε τὰ πάντα καὶ τὴ ζωή σας ἀκόμη, γιὰ νὰ φέ- » ρετε εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν σας αὐτή, ὅπως ἔκαμαν ἑκατοντάδες παλαιότεροι » συνάδελφοί σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ διστάσετε εἰς τοῦτο.

«'Αλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχετε στὸ ἔργο σας χρειάζεται νὰ ἔχετε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν » συμπαράστασι τῶν πολιτῶν. Αὐτὸ θὰ τὸ κατωρθώσετε ὅταν ἡ ὅλη συμπεριφορά » καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας σας γίνεται μὲ πνεῦμα στοργῆς καὶ ἀγάπης πρὸς » ὅλους καὶ πρὸς ἐκείνους ἀκόμη ποὺ παρεκτρέπονται καὶ παραβαίνουν τοὺς νόμους » τοῦ Κράτους.

«'Εὰν ἐπιτύχετε εἰς τοῦτο ,τότε ὡς γνήσια παιδιὰ τοῦ λαοῦ θ' ἀποτελέσετε » σὲ κάθε κρίσιμο γιὰ τὸ ἔθνος περίστασι, μιὰ δύναμι ἱκανὴ νὰ συντρίψῃ κάθε κοι- » νωνικὸ ἐχθρό.

«Καὶ τώρα σᾶς προπέμπομεν μὲ τὶς θερμότερες εὐχές μας γιὰ τὴν πρόοδο » στὸ εὐγενὲς δημόσιο λειτούργημα, ποὺ ἐπάξια ἠξιώθητε νὰ ἀποκτήσετε, καὶ στὸ » ὁποῖο ἐὰν θελήσετε θὰ ἠμπορέσετε νὰ σταδιοδρομήσετε».

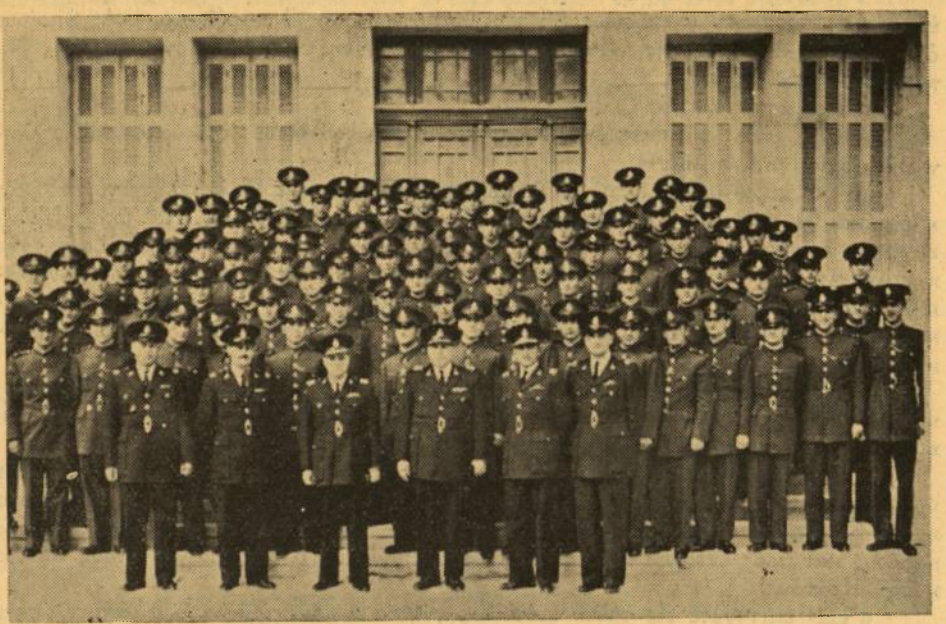
Οἱ ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

α) Ε ἰ ς 'Α σ τ υ ν. Δ)ν σ ι ν 'Α θ η ν ῶ ν οἱ: 'Αλαφάκης Μ., 'Αναστασόπουλος Φ., 'Ανδριανόπουλος Δ., 'Αρτικόπουλος Σ., Βερβερίδης Γ., Βλαχογιάννης Κ., Βούρτσης Δ., Βρανίτης Ν., Γεωργαρέας Η., Γιαννακούρας Π., Γιαννοῦκος Δ., Γρυπονησιώτης Β., Δελᾶκος Η., Δημακόπουλος Γ., Δημητρόπουλος Π., Δημόπουλος Ε., Δουβίκας Ν., Δουκάκης Ν., Ζεμπερλῖγκος Β., Κανούσης Π., Κάππος Ν., Καραθανάσης Κ., Καραμέτας Χ., Κόρακας Ε., Λαβρᾶνος Ν., Λιβαδίτης Ν., Μαντζαβᾶς Θ., Μανωλόπουλος Λ., Μαρίνης, Γ., Μαυρογεώργης Μ., Μαχαίρας Α., Μεταξᾶς Α., Μίχας Χ., Μπαλάσκας Θ., Μπουγιώτης Χ., Μποῦνος Α., Νάνος Δ., Οὐλῆς. Α., Παντελεᾶκος Α., Παπαγγελόπουλος Κ., Παπαδᾶς Η., Πατερίτσας Γ., Πατσουράτης Κ., Πετρόπουλος Β., Πέτρου Π., Ράπτης Β., Ρεβελάκης Ε., Ρῖζος Ι., Ρόκ-

κος Α., Σακέλλιος Κ., Σπανογιάννης Α., Στεφανόπουλος Σ., Τριαντάφυλλος Ε., Φοίτηρης Δ., Χριστοδούλου Γ., καὶ Ψυχόπαιδας Δ.

β) Εἰς Ἄστυν. Δ)νσιν Πειραιῶς οἱ: Βλατάκης Γ., Δαρσακλῆς Γ., Δελῆς Γ., Ζούσης Ν., Θεοδωρολέας Κ., Καλαϊτζίδης Κ., Καραΐσκος Ν., Καραμῖντζος Γ., Κόλλιας Α., Κόλλιας Κ., Κοντὸς Σ., Κουλαμᾶς Β., Μαγγανᾶς Δ., Μούκας Ν., Μπούγας Α., Νιασάκης Α., Ξέρρας Σπ., Παντελάκης Γ., Παππᾶς Χ., Παπασπηλιόπουλος Κ., Πηγαδώτης Κ., Πηλιχὸς Β., Πολύμερος Ἰ., Ρόγας Β., Σταυρόπουλος Α., Τρικκόπουλος Σ., Τσαμαντᾶς Χ., Φιλιόπουλος Φ., Χρυσανθάκης Β., Χῶνος Ν.

καὶ γ) Εἰς Ἄστυν. Δ)νσιν Κερκύρας οἱ: Κιτούτσης Θ., καὶ Τζαναβάρας Μ.

Οἱ ὁρκισθέντες τὴν 31-10-54, 88 νέοι ἀστυφύλακες φωτογραφούμενοι μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ὁρκομωσίας των μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῆς.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ὡμίλησεν ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης. Ἐπηκολούθησεν πλούσιον μουσικὸν πρόγραμμα μὲ τὴν τραγουδίστριαν τῆς νίκης Σοφίαν Βέμπο καὶ τοὺς καλλιτέχνας Νῖκον Γούναρην, Γεωργίαν Μητάκη, Γεώργιον Καρακὸν καὶ Καρακώσταν.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 3ης Νοεμβρίου ἀφιερώθη στὴν Παληὰ Ἀθήνα μ' ἕνα ὡραιότατο πρόγραμμα, στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος ὁ γνωστὸς Ἀθηναῖος καλλιτέχνης Πέτρος Κυριακὸς μὲ τραγούδια τῆς Παληᾶς Ἀθήνας, ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Τάκη Μαρίνου, μὲ τοὺς Στέφανον Στεφανίδην καὶ Αὐρίλιον.

ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ κ. Θάλεια Ποταμιάνου πρόεδρος τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως γυναικῶν ἠθικῆς ἐξυψώσεως εὐηρεστήθη νὰ ὁμιλήσῃ εἰς ἅπαντας τοὺς δοκίμους καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων περὶ ἀλκοολισμοῦ. Ἡ κ. Ποταμιάνου ἐχειρίσθη τὸ θέμα κατὰ τρόπον ρεαλιστικώτατον καὶ ἔδωσεν ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τοῦ ὀλέθρου, ὁ ὁποῖος προκαλεῖται εἰς τὰ ἄτομα καὶ τῶν κινδύνων τῆς φυλῆς μας ἐκ τῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἡ προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων ἐξόχως παραστατικῶν συνεπλήρωσαν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁμιλίας, διὰ τὴν ὁποίαν συγχαίρομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν κ. Ποταμιάνου, ὑποσχόμενοι ὅτι ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός μας θέλομεν ἐνισχύσει τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ τόσον ζῆλον καὶ πίστιν ἔχει ἀναλάβει.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται εἰς τὸν ἑορτάζοντα διακεκριμένον συνεργάτην των καὶ καθηγητὴν τῆς Σχολῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἀνδρέαν Τούσην, Ἀντεισαγγελέα Ἀρείου Πάγου, «Χρόνια πολλά». Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Ἀνδρέαν Σταυρόπουλον.

***

ΕΟΡΤΗ ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν 3)11)54 εἰς τὸ Γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. ἐγένετο ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς. Εἰς τὸ πρόγραμμα περιελαμβάνετο καὶ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος καὶ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς. Μετὰ πείσμονα ἀγῶνα αἱ ὁμάδες ἐξῆλθον ἰσόπαλοι μὲ σκόρ 3—3.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Λεονταρίτης Θεόδ. συνεχάρη τοὺς ἀγωνισθέντας παίκτας καὶ ἀπένειμε τὸ παρὰ τοῦ Ἀρχηγείου Α. Π. ἀθλοθετηθὲν κύπελλον τιμῆς ἕνεκεν εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς, παρὰ τὸ ἰσόπαλον τοῦ ἀγῶνος, τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Βρανοπούλου Δημ. ἀθλοθετηθέντος κυπέλλου ἀπονεμηθέντος εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ὁμάδα.

Τὸν ἀγῶνα ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Βραχνὸς Βάσσος. Ἐπίσης παρέστησαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς μετὰ τῆς προέδρου του κ. Δηλαβέρη, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἀνδριανόπουλος Βασίλειος, οἱ κ.κ. Ἀστυνομικοὶ Δ(νται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος φιλάθλων.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σκοπευτικὴ ὁμὰς μετέσχε τῶν Πανελληνίων Σκοπευτικῶν ἀγώνων, οἵτινες ἤρχισαν τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1954 καὶ ἔληξαν τὴν 31ην ἰδίου μηνός, εἰς τὰ ἀγωνίσματα :

Α) Πολεμικοῦ ὅπλου ἐξ ἀποστάσεως 300 μέτρων, ἐκ τριῶν στάσεων (ὀρθίως, γονυπετῶς, πρηνηδόν).

Β) Περιστρόφου ἐξ ἀποστάσεως 25 μέτρων ἐπὶ στόχου ἐντὸς 5' (15 βολαὶ εἰς τρεῖς σειρὰς) καὶ ἐπὶ ἀνδρεικέλλου ἐντὸς 3'' (15 βολαὶ εἰς τρεῖς σειράς).

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς ἐπέτυχε τὰς ἑξῆς νίκας :

Α) Εἰς τὸ πολεμικὸν ὅπλον.

α) Πρώτην νίκην εἰς τὸ ἀτομικὸν ἀγώνισμα (στάσις ὀρθίως βάλλοντος) διὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α'. κ. Κρύου Βασιλείου.

β) Πρώτην νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν (στάσις ὀρθίως).

γ) Πρώτην νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν τριῶν στάσεων (ὀρθίως—γονυπετῶς—πρηνηδόν).

δ) Τρίτην νίκην εἰς τὸ ἀτομικὸν (ὀρθίως—γονυπετῶς—πρηνηδὸν) διὰ τοῦ ὑπαστυνόμου Α'. κ. Κρύου Βασιλείου.

στ) Τρίτην νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν (γονυπετῶς).

ζ) Τρίτην νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν (πρηνηδόν).

η) Πρώτην νίκην εἰς τὴν ταχεῖαν βολὴν ἀπὸ 300 μέτρων.

Β) Εἰς τὸ περίστροφον.

α) Πρώτην ἀτομικὴν νίκην διὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α'. κ. Κρύου Βασιλείου

β) Δευτέραν ἀτομικὴν νίκην διὰ τοῦ ἀστ)κος Κ. 1196 Τομαρᾶ Δημητρίου.

γ) Τρίτην ἀτομικὴν νίκην διὰ τοῦ ἀστ)κος ΙΘ. 23 Σεργεντάνη Ἰωσήφ.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἀστυνομικὴν Σκοπευτικὴν ὁμάδα εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου, διότι ἀντιμετωπίσαντες τὰς ὁμάδας ὅλων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τὰς τοιαύτας τῶν Ἀθλητικῶν Συλλόγων τῆς Χώρας εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ ἄκρως συγγενὲς πρὸς τὸ Σῶμα ἄθλημα τῆς Σκοποβολῆς, ἐπέτυχον τὰς περισσοτέρας ἀτομικὰς καὶ ὁμαδικὰς νίκας εἰς τὸ πολεμικὸν ὅπλον, εἰς δὲ τὸ περίστροφον, τὸ κατ' ἐξοχὴν ὅπλον τῆς Ἀστυνομίας, κατήγαγον πραγματικὸν θρίαμβον ἀποσπάσαντες κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς βραβευομένας νίκας καὶ προκαλέσαντες οὕτω τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν παρακολουθησάντων τοὺς ἀγῶνας Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν, προσέτι καὶ πολλῶν πολιτῶν, οἵτινες κατέχουν σημαντικὰς θέσεις ἔν τε τῷ Δημοσίῳ βίῳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ.

Ἡ Ἀστυνομικὴ σκοπευτικὴ ὁμὰς ἥτις παρέλαβεν τὸ ἀθλοθετηθὲν κύπελλον τὸ ὁποῖον ἐπέδωκεν ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Κ.Ο.Ε. Ναύαρχος ἐ.ἀ. κ. Λούνδρας, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Λεονταρίτη καὶ πολλῶν Ἀξιωματικῶν.

Τὴν 23ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς Μπάρι—Ἰταλίας, διεθνεῖς ἀγῶνες Στίβου μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Ἰταλίας. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα μετέσχον οἱ ἀστ)κες ἀθληταί: 1) Κόρμαλης Λεωνίδας ἀγωνισθεὶς εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4Χ400 εἰς ἣν ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐπέτυχε νέαν Πανελλήνιον ἐπίδοσιν (3'16' 7)10), 2) Σίλλης Βασίλειος 2ος εἰς δρόμον 400 μ. —χρόνος 49' 4)10 καὶ 3) Πολίτης Κων. 2ος εἰς ἅλμα εἰς ὕψος —1.84 μ.